

Lok
91

அ. மாதனையா
1872-1925

www.padippakam.com

அ. மாதவையா 1872 - 1925

வாழ்வும் படைப்பும்

ராஜ் கெளதமன்

J. சுக்ரீ
1996

காவை

காவ்யா

A.MADHAVAIAH 1872- 1925

(Life and Letters)

(C) Raj Gauthaman

First Edition, December 1995

Cover Design By

Maruthu & Sundaram

'KAAVYA'

Publishers and Book Sellers

16,17th E Cross

INDIRANAGAR II STAGE

BANGALORE 560038.

Printed at : P.R. Media, Bangalore.

Price Rs.30.00

பொருளடக்கம்

முன்னுரை

1. அ.மாதவையா : வாழ்வும் படைப்பும்
2. மாதவையா வாழ்ந்த காலச்சூழல்
3. மாதவையாவின் ஆசாரசீர்திருத்தக் கருத்துக்கள்
4. எதார்த்த நாவலும் மாதவையா நடையும்
5. மாதவையாவும் தாக்கரேயும்

துணைநூற்பட்டியல்

குருக்கக் குறிப்பு விளக்கம்

குருக்கக் குறிப்பு விளக்கம்

அ.மா.	அ. மாதவையா
ப.ச.	- பத்மாவதி சரித்திரம்
தி.கோ.	- தில்லை கோவிந்தன்
மு. மீ.	- முத்து மீனாட்சி
ச.ன்.	- சத்தியானந்தன்
வி.மா.	- விஜூய மார்த்தாண்டம்
கி.தா.	- கிளாரிந்தா

பதிப்புரை

டாக்டர் ராஜ் கௌதமன், தமிழ் நாட்டில் தற்கால தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம், தமிழ்ப் பண்பாடு, வரலாறு, தலித்பண்பாடு ஆகியவை தொடர்பாக எழுதி வருபவர். இவரது, எண்பதுகளில் தமிழ் கலாச்சாரம், என்ற நூலை ஏற்கனவே நாங்கள் வெளியிட்டுள்ளோம். இவரது எழுத்துக்களில் உள்ள திடமும் தீர்க்கமும் எங்களுக்கு ரொம்ப இஷ்டமானது. எதைச் சொன்னாலும் அதைச் சரியாகவும் சப்தமாகவும் சொல்கிறார். இன்றைய தலித்திய எழுத்துக்களுக்கு இவரது பங்களிப்பு மிகுதிஇது, இவரது டாக்டர்பட்ட ஆய்வேடு எண்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

பல்வேறு சிரமங்களுக்கிடையில் நல்ல நால்களைத் தேடிப் பிடித்து வெளியிட்டுவருகிறோம். நன்பர் கௌதமனுக்கு நன்றி.

வாசகர்களின் உதவி வளர்வதாக.

காவ்யா சண்முகசுந்தரம்.

முன்னுரை

அப்போதைய மதுரைப் பல்கலைக்கழக முதுகலைப்பட்ட வகுப்பில், நாவல் சிறப்புப்பாடமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது, முதுகலைப் பட்டப் படிப்பின் போதுதான் (1971-73) அ.மாதவையா என்கிற தொடக்காலத் தமிழ் நாவலாசிரியரைப் பற்றி முதன் முறையாக அறிய நேர்ந்தது. அப்போது இவர் மீது ஏற்பட்ட சர்ப்புதான், அ.. மாதவையாவின் தமிழ் நாவல்கள், (1991) என்ற என்னுடைய முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வாக வளர்ந்தது. தொடக்கத்தில் மாதவையா பற்றி அறிந்து கொள்ளத் துணைபுரிந்தவர்களில் கி.வா. ஜகந்நாதன், க.நா. சுப்பிரமணியன், க.கைலாசபதி, இரா. தண்டாயுதம் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். பின்னர் எம். வி. சுதாகரின் முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வும் (1986), கே.எஸ். இராம மூர்த்தியின் முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வும் (1987 - ல் நூல் வடிவம் பெற்றது) மாதவையாவைப் பற்றி அறிய உதவின. இவர்கள் எல்லோரையும் விட, மாதவையாவின் புதல்வர் மா.கிருஷ்ணன் அவர்கள் தான் மாதவையாவின் முழு ஆளுமையை அறிய உதவிர்ர

இதன் பிறகுதான், மாதவையா குறித்து அறிந்திருக்க வேண்டிய அளவிற்குத் தமிழகம் அறிந்திருக்கவில்லை என்பது புரிந்தது. நாவலின் நவீனத்துவத்தை நன்றாக உள்வாங்கிக் கொண்ட மாதவையா, தமது காலத்தைச் சேர்ந்த வேதநாயகம்பிள்ளை, பி.ஆர்.இராஜுமையர் போன்றோர் அளவுக்குக் பேசப்படவில்லை என்பதை யோசிக்கும் போது புதிராகவே இருந்தது. ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் மாதவையா படைத்துள்ளவற்றைப் படித்த பிறகுதான் அவருடைய மேன்மை புரிந்தது. கிறிஸ்தவ வட்டத்தார் (இகந) மாதவையா பற்றிப்

பேசிய அளவுக்கு அவர்பிறந்த பார்ப்பன வட்டத்தாரால் பேசப்படவில்லை என்பது விந்தையாக உள்ளது மாதவையா ஒரு நாத்திகர், கிறிஸ்தவத்துக்கு மாறியவர் அல்லது மாறுவதை வரவேற்றவர், பார்ப்பன சமுகத்தைக் கடுமையாக விமர்சித்தவர், ஆங்கிலேய அரசின் ஆதரவாளர், மனிதர்கள் எல்லோரும் பலவீனர்கள் (sceptics) என்று பார்ப்பவர் என்று அவரைப் பற்றியும், கலைநயமற்றவை, வெறும் பிரச்சாரங்கள் என்று அவருடைய படைப்புகளைப் பற்றியும் விமர்சனங்கள் வந்துள்ளன.

இவற்றில் பெரும்பாலானவை வெறும் ஊகங்களே அல்லது தவறாக புரிந்து கொள்ளப்பட்ட மனப்பதிவுகளே. அவருடைய சொந்த வாழ்வையும், பொதுவாழ்க்கையையும் படைப்புகளையும் ஊன்றிக் கற்றறிந்தால். புலப்படுகின்ற மாதவையா மேற்படி ஊகங்களுக்கும், மனப்பதிவுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டவராக இருந்திருப்பதை இந்த நூலில் காண இயலும்.

தமிழக பார்ப்பன விமர்சகர்கள், மாதவையாவின் படைப்புகளைப் பிரச்சாரம் என்று ஒதுக்கி, ஓரேயொரு தமிழ் நாவலை எழுதிய பி.ஆர். இராஜமையரைத் தூக்கிப்பிடிக்கிறார்கள். காரணம் இந்த நாவலின் பின்பாதி வேதாந்த விசாரணையாக இருப்பதுதான். மாதவையாவுக்கு இந்த மாதிரி வெட்டித்தனமான விசாரணைகளை விடத் தமது பார்ப்பனச் சாதிமாந்தரின் வேசதாரித்தனங்களை விசாரணை செய்து அவர்களை நவீன வாழ்க்கை முறைக்குச் சீர்திருத்துவதே பிரதானமாக இருந்தது.

மாதவையாவிடம், உழைக்கும் தலித் மக்களை முன் வைத்து, வைத்தீக ஆசாரம் மிக்க, பார்ப்பனியத்தைத் தைரியமாகக் கண்டித்து ஒதுக்கிய சிந்தனை மேலோங்கியிருந்தது. Thillai Govindan's Miscellany (1906-1907) என்கிற ஆங்கிலக் கட்டுரைத் தொடரில் இதனைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

சம்பூரண சுயராஜ்யம் அரசியல்ரீதியில் பெறுவதல்ல. வறுமை, அறியாமை நீக்கித் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் விடுதலை பெற்றுச் சமமாகிற போதுதான் அந்த சுயராஜ்யம் கிடைக்கும் (பக் 445)

என்று சுயராஜ்யம் என்பதற்குத் தெளிவான விளக்கம் தந்துள்ளார். இன்னமும் சுயராஜ்யம் கிடைத்தபாடில்லை என்பதை இந்தக் கூற்றின் மூலம் உணரலாம். தலித்துக்கள் யார் என்ற வினாவுக்கு மாதவையா தந்த பதில்,

ஆரியர், திராவிடர்களுக்கு முன்பே இந்த நாட்டுக்கு வரியவர்கள், இவர்களே இந்த மன்னின் உண்ணமயால் மைந்தர்கள் " (பக் 306)

என்றார். தீண்டாமை கொடியது, மனிதத்தன்மை அற்றது என்று எல்லோரையும் போல கூறிவிட்டுச்சென்றவர் அல்லர் இந்த தீண்டாமைக் காரணமானவர்களை நேரடியாகச் சுட்டிக்காட்டிக் கண்டித்தார்.

தீண்டத்தகாதாரை மனிதரிலும் கீழாய் நடத்திக்கொண்டு, நாம் (பார்ப்பன-வேளாளர்) நம்மை ஆள்பவர்களிடமிருந்து (ஆங்கிலேயர்) சமூஹிமை கேட்பது வெட்கத்திற்குரியது.(பக் 306)

என்றார்' இன்றையகுழலில், தலித்துக்களுக்கு ஏதாவது செய்து அவர்களைக் கரையேற்றவேண்டும். என்று பேசுகின்ற தலித் அல்லாத உயர் சாதியர்கள், முதலில் மாதவையா போலத் தாம் சாதிகளின் மனிதவிரோத நடைமுறைகளை சுயவிசாரணை செய்து அம்பலப்படுத்தட்டும். இதுதான் அவர்கள் தலித்மக்கள் விடுதலைக்குச் செய்யகூடிய மிகப்பெரிய சேவையாக இருக்கும்.

அன்று விதவை மறுமணத்தைத் துணிந்து நாவவில் எழுதியதற்காக அவருடைய முத்து மீனாட்சி நாவலை கடுமையாக விமர்சித்த அதே பார்ப்பன சமுகத்தினரில் ஒருசாரார்தான் இன்று அவருடைய படைப்புக்களையே அவருடையதில்லை (குசிகர் குட்டிக்கதைகள்) என்று எழுதக் காலத்திலில்லை.

ஜந்து இயல்புகளைக் கொண்ட இந்த நூலின் முதல் இயலில் மாதவையாவின் வாழ்க்கை மற்றும் படைப்புக்கள் பற்றிய சுருக்கமான செய்திகளைக் காணலாம். இந்த இயலின் பின் இணைப்பு இவரைப்பற்றி முழுவிபரங்களையும் கொண்டுள்ளது. இரண்டாம் இயல் மாதவையா வாழ்ந்த காலச்சூழல் பற்றியது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் பண்பாட்டுச் சூழல் பற்றியது. அக்கால சமூகமாற்றம் பற்றிய அடிப்படைகளையும் அறிய இது உதவும். மூன்றாவது இயலில் மேற்படி காலச்சூழலால் உருவான மாதவையாவின் ஆசார சீர்திருத்தச் சிந்தனை பற்றிய அலசல் சற்று விரிவாக செய்யபட்டுள்ளது.

இன்றைய தலைமுறையினருக்கு

அவர்காலச்சிந்தனை பெரும் வியப்பைத்தரலாம். நான்காவது இயல் மாதவையாவின் உரைநடை பற்றியது. நன்னடை என்று இவர் வகுத்துக்கொண்ட நடை பலவேறு அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தது விளக்கப்பட்டுள்ளது. இறுதி இயலில், முதன்முறையாக, மாதவையாவுக்கும் அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஆங்கில நாவலாசிரியர் தாக்கரேயிக்கும் இடையில் காணப்படும் ஒப்புமைக்கூறுகள் சான்றுகளோடு தரப்பட்டுள்ளன.

இந்த நாலுக்கு ஆதாரமான ஆய்வுக்கு உதவிய மூன்று பேருக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டவன். முதலில் என்னுடைய நெறியாளர் டாக்டர் (திருமதி) ரா. விஜயலட்சுமி அவர்களுக்கு என் நன்றி. கடும் உழைப்பு. அர்ப்பணிப்பு ஆழ்ந்த படிப்பு, கண்டிப்பு ஆகியவற்றுக்கு இவர்களை முன் உதாரணமாச் சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக என்னன்பன் சலபதி என்கிற வேங்கடாசலபதி அவர்களுக்கு எவ்வளவு நன்றி பாராட்டினாலும் தகும். சென்னை, மறைமலை அடிகள் நூலகம், உ.வே.சா. நூலகம் ஆகியவற்றில் என் ஆய்வுக்குத் தேவையான அரிய நூல்களை மிகச் சலபமாக நான் பெற்றதற்கு இவரே காரணம். இவருடைய நட்பு எனக்குக்

கிடைத்திராவிடில்   மாதவையா   பற்றிய   ஆய்வு
ஈடேறியிருக்காது.

இறுதியாக என் ஆய்வுக்கு முதல்தரமான, அரிய தகவல்களைத் தம் கைப்படைமுதி, மாதவையா படைப்புக்களைத் தந்து உதவிய மாதவையாவின் புதல்வர் மா. கிருஷ்ணன் (70 வயது கடந்தவர்) அவர்களுக்கு மரியாதை கலந்த நன்றியைப் பணிவுடன் தெரிவித்து கொள்கிறேன். அரிவாற்றலும், மனிதநேயமும், கலைநுட்பமும் மிக்க இவரை வெளிநாட்டு விஞ்ஞானிகள் போற்றுகிறார்கள். ஆனால் தமிழகம் இவரைப் போன்ற உத்தமமானவர்களை மதிப்பதில்லை. இவருடன் நான் பழகிய மிகச்சொற்பமான நாட்களிலேயே, இவர் எத்தனை உன்னதமான மனிதர் என்பதை உணரும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. இனி என்றும் நாம் காணமுடியாத ஓர் அழுர்வ தலைமுறையைச் சேர்ந்த இவருக்கு நான் என்றும் நன்றிக்கடன்பட்டவன்.

இந்நாலைச் சிறந்தமுறையில் தயாரித்துப் பதித்த, நன்பர் காவ்யா சண்முக சுந்தரம் அவர்களுக்கு என் நன்றி.

எனது முந்தைய நூல்களை வெளக்கீக கவவைகளிருந்து விடுபட்டுச் சுதந்திரமாக நான் எழுதுவதற்குத் துணையாக இருந்த என் துணைவி டாக்டர். க.பரிமளம்., இந்நாலின் ஆக்கத்திலும் இவ்வாறே உறுதுணையாக இருந்தமைக்கு என் அன்பு.

அன்புடன்,
ராஜ் கௌதமன்.

1- 9 -1995.

1. அ. மாதவையா : வாழ்வும் படைப்பும்.

அ.மாதவையா செயலூக்கமாக வாழ்ந்த கால கட்டம் (1890-1925) தமிழகத்தில் அடிப்படையான சமூக-பொருளாதார-அரசியல்-பண்பாட்டு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு கால கட்டமாகும். இன்னும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுவதென்றால், மாதவையா போன்ற ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற பார்ப்பன-வேளாள அறிவாளிகளின் சமூக சீர்திருத்த முயற்சிகளும், சர்ச்சைகளும் மிகுதியாக வெளிப்பட்டது இக்கால கட்டத்தில்தான்.

மாதவையாவின் முதாதையர்கள் தெலுங்குப் பார்ப்பனர்கள். மாதவையாவுக்கு முன், ஜந்தாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்த அநந்த அவதானி எனபவர், தெலுங்கு நாட்டிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து பெருங்குளம் என்ற வளமான கிராமத்தில் குடியேறினார். இந்த ஊர் திருநெல்வேலிச் சிமையில் தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையிலுள்ள ஸ்வைகுண்டம் தாலுக்காவிலுள்ளது. அநந்த அவதானியின் ஒரே புதல்வன் யக்ஞ நாராயணன். இவருடைய மகன் அப்பாவையர் என்ற அநந்த நாராயணனின் மகன்தான் மாதவையா. மாதவையாவுக்கு ஜந்து பெண் குழந்தைகளும், மூன்று ஆண் குழந்தைகளும் உண்டு. இன்று உயிருடன் இருப்பவர்கள்

ராஜ் கெளதமன்/ 2

முத்துலட்சுமியும், கிருஷ்ணனும் தான்).

பத்தொன்பதாம் நாற்றாண்டில், ஆங்கிலேயே அட்சியால் உருவான மாற்றங்கள் பெருங்குளம் வரை எட்டின. இந்த நாற்றாண்டின் இடைப் பகுதியிலிருந்து, தமிழக கிராமங்களில் பெரும் நிலவுடையை படைத்திருந்த பார்ப்பன்-வேளாளர்க்குடும்பங்களில் பிறந்த ஆண் குழந்தைகள், புதிய ஆங்கிலக் கல்வி கற்றுப் பட்டம் பெற்று அரசுப்பணி மற்றும் நவீனத் தொழில்களில் பொருள் ஈடுபடுவதற்காக நகரங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்தார்கள். மரபான் செல்வமும் மேலாதிக்கமும் கொண்டிருந்த பார்ப்பன்-வேளாளச் செல்வர்கள், நவீன வசதிகளையும், மேலாதிக்கத்தையும் கைப்பற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள்.

மாதவையா, தமது அண்ணனைப் பின்பற்றி ஆங்கிலக் கல்வி கற்கலானார். திருநெல்வேலியில் மெட்ரிக்குலேஷன் தேர்ச்சி பெற்று அக்காலத்தில் சென்னையில் குழுப் பெற்றிருந்த கிருஸ்தவக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பி.ஏ. தேர்ச்சி பெற்றார். பின் ஓராண்டு அக்கல்லூரியில் ஆசிரியராக வேலை பார்த்தார். 1893-ஆம் ஆண்டில் அரசுப் போட்டித் தேர்வில் முதல்வராகத் தேர்ச்சி பெற்று அரசு உப்பு-சுங்க இலாக்காவில் சேர்ந்தார். உதவி கமிஷனர் நிலைக்கு உயர்ந்து(அக்காலத்தில், இந்தியர்கள் எட்டக்கூடிய உச்சபட்சமான பதவி) 1922-ஆம் ஆண்டில், தமது ஐம்பதாவது வயதில் தாமாகவே ஒய்வு பெற்றார். 1925, அக்டோபர் மாதம் இறக்கும் வரையில் முழு நேரமும் எழுத்துப் பணியில் ஈடுபட்டார்.

மாதவையா தெலுங்கராயினும், கற்றது ஆங்கிலக் கல்வியாயினும், தமிழில் தனிப் பெரும் புலமையை வளர்த்துக் கொண்டார். செய்யுள் இயற்றும் அளவிற்குத் திறமை பெற்றிருந்தார். மாதவையாவின் சொந்த நுலகத்தில், தமிழக காவியங்கள், நீதி நுல்கள், சங்க இலக்கியம், சித்தர் பாடல்கள், பக்ஞிப் பாசுரங்கள், தனிப் பாடல் தொகுதிகள், பாரதியார் கவிதைகள், பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், ஆனந்தரங்கம்

மாதவையா 1872-1925 / 3

பிள்ளையின் நாட்குறிப்புகள் ஆகியன இடம் பெற்றிருந்தன.

மாதவையாவின் ஆங்கிலப் புலமை பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. சற்று மிகைபடச்சொல்லுவதென்றால், அவர் தமிழைவிட ஆங்கிலத்தில்தான் அதிகம் படைத்துள்ளார். ஆங்கிலப் படிப்பின் வழியாக மேற்கத்திய நவீன சிந்தனைகளை அறிந்தார். குறிப்பாக மாணவர்ப் பருவத்தில், மேற்கத்திய பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளையும், நாத்திக கருத்துக்களையும் ஆவலுடன் கற்றிந்தார். பிறகு, மதப் பொதுமை என்ற கருத்தில் முழுமையாக ஈடுபாடு கொண்டு அடையாறு பிரம்மஞான சங்கத்தில் தம்மை இணைத்துக்கொண்டார்.

மாதவையா புத்தகப்படிப்போடு நின்றுவிடவில்லை. படிப்பைக் கொண்டு வாழ்க்கையை மறு மதிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்தினார். உறுதியான உடலும் உள்ளமும் கொண்டிருந்த அவர், ஏற்றுக் கொண்ட கொள்கைகளைச் சொந்த வாழ்வில் கடைபிடிப்பதிலும் உறுதி கொண்டிருந்தார். தமது சொந்த சாதியைச் சேர்ந்த வைத்திகர்கள், ஆஷாட்டுகிகள் ஆகியோரின் பழிப்புக்கும், பகைக்கும் இடையிலும் தமது கொள்கைகளை விடாமல் பற்றிந்தார். தாம் பிறந்த பார்ப்பனச் சாதி மக்களிடம் புரையோடிக் கிடந்த மனித நேயத்திற்கும், பகுத்தறிவுக்கும் ஒவ்வாத மூடத்தனங்களைப் படுத்திரமாக எதிர்த்தார். இவர் அளவிற்கு அக்காலத்தில் வேறெந்தப் பார்ப்பன அறிவாளியும், சொந்த சாதியின் மூடத்தனங்களை எதிர்த்து எளளி நகையாடியதைப் பார்க்க முடியாது.

அன்று பார்ப்பனச்சாதியில் பரவலாக இருந்த கட்டாய விதவை வழக்கத்தை உறுதியாக எதிர்த்த மாதவையா, விதவை மறுமணத்தின் அவசியத்தையும், காதல் மணத்தின் மேன்மையையும் வலியுறுத்தி எழுதினார். 1892-ஆம் ஆண்டிலேயே, சாவித்திரி என்ற புனைபெயரில் விவேக சிந்தாமணி என்ற பத்திரிகையில் சாவித்திரி சரித்திரம் என்ற நாவலை விதவை மறுமணம் என்ற மறுமலர்ச்சிக் கருத்தை

ராஜ் கெளதமன்/ 4

வலியுறுத்தித் தொடராக எழுதினார். (பத்திரிகை ஆசிரியர்க்கும் மாதவையாவுக்கும் ஏற்பட்ட பின்கிளைல் கதை பாதியோடு நிறுத்தப் பட்டது. பின்னர் இதனையே முத்துமீனாட்சி (1903) என்ற பெயரில் முழுநாவலாக வெளியிட்டார்).

மாதவையாவுக்கு வீரதீரச் செயல்களைப் புரிவதில் நாட்டம் இருந்தது. மாறு வேடம் போட்டுக் கஞ்சாக்கடத்தல்காரர்களைக் கைது செய்துள்ளார். பந்தயம் வைத்துக் கடவில் நீச்சலடித்துச் செயித்துள்ளார். குற்றால் அருவியின் உச்சியில் ஆபத்தான் இடங்களைக் கடந்து காட்டியுள்ளார். குதிரையேற்றம் இவருக்கு மிகவும் பிடித்த பயிற்சி மட்டுமல்ல, அவர் பணிக்கு இது இன்றியமையாததாகவும் இருந்தது. வைத்திகப் பார்ப்பனியம் வலியுறுத்திய அநேக முடப்பழக்க வழக்கங்களை, நம்பிக்கைகளை மாதவையா பொருட்படுத்தியது கிடையாது. மேற்கத்திய பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளைத் தமிழக ஒழுக்கநீதி மரபோடு ஒத்திசைய வைத்துத் தமது கொள்கைகளை உருவாக்கிக் கொண்ட மாதவையா, இவை நடைமுறை வாழ்வில், தமக்கும், சமூகத்திற்கும் நல்லது பயக்கும் என உறுதியாக நம்பினார்.அதன்படி வாழ்ந்தார்.இதற்கான துணிச்சலும், பக்கபலமும் மாதவையாவுக்கு நிறைய இருந்தன.

அவர் காலத்தில் கடற்பயணம் பார்ப்பனர்க்கு ஆகாது.திட்டு என்று வைத்தீக பார்ப்பனியம் தடை செய்தது. இதனை மீறிப் படிக்கவும் தேர்வு எழுதவும் கடற்பயணம் செய்த படித்த பார்ப்பன இவை ஞானர்களை ஆசாரக்கேடர்கள் என்று பழித்த காலத்தில்தான் மாதவையா தமது மகளை வண்டனுக்கு அனுப்பிப் படிக்கச் செய்தார்.(அன்று, ஐ.சி.எஸ். தேர்வினை வண்டனில் நடத்தக்கூடாது, இந்திய நகரங்களில் தான் நடத்த வேண்டும் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) போட்ட முழுக்கம், அவர்களுடைய தேசப்பற்றுக்கு அடையாளம் என்று சொல்லுவதுண்டு. ஆனால் உண்மையான காரணம், பார்ப்பனர்கள் கடற்பயணம்

செய்யாமல் ஆசார சீலர்களாக (இருக்க வேண்டும் என்பது தான்). சாதி ஆசர்ரங்களை மீறாமலேயே அதிகாரிகளாக வரவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம் (இதனால்தான் இரட்டைமலை சீனிவாசன் என்ற தலித் அறிஞர், ஐ.சி.எஸ். தேர்வை வண்டனில் நடத்து என்று கலக்க குரலிட்டார்).

அன்று பார்ப்பனர்கள், ஏனைய சாதிக்காரர்களோடு, மாட்டிறைச்சி உண்ணும் ஐரோப்பியர்களோடு கலந்து உண்ணக்கூடாது என்ற ஆசாரம் கடுமையாகப் பின்பற்றப்பட்டது. மாதவையா இதனை மதித்ததில்லை. தம்மைப் போலப் படித்து, புதிய மதிப்பீடுகளை ஏற்று நடப்பவர் யாராயினும் எந்தச் சாதி மதத்தைச் சேர்ந்தவராயினும் அவர்களோடு கலந்து பழகத் தயங்கியதில்லை. அவருடைய வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினர்கள் பல தரப்பட்டவர்கள். மாதவையா, மரபான தமிழ்ப் பண்பாட்டின் ஒழுக்கவியல் வாழ்வில் நன்கு காலான்றி, மேற்கத்திய நவீன தாராளவாத-சுதந்திர-பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளையும், வாழ்க்கைப் போக்குகளையும் உள்வாங்கிக் கொண்டவர். ஒரு கனவானைப் (gentleman) போல வாழ்ந்தவர்.

மாதவையாவின் முன்னோர்கள் தெலுங்கர்களாக இருந்தாலும், மாதவையா தமிழையே தாய்மொழியாகக் கொண்டார். ஆங்கிலத்தில் பெரும் புலமை பெற்றிருந்தாலும் தமிழில் எளிமையாக எழுத வேண்டிய தேவையை உணர்ந்திருந்தார். இதற்கான புலமையை வளர்த்துக் கொண்டார். இதனால், தமிழின் தொடக்க கால உரைநடை வளர்ச்சிக்கு, எதார்த்தவகைச் சமூக நாவல் தோன்றுவதற்கும் காரணமாக இருந்த ஒரு சில முன்னோடிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவராகத் திகழ்ந்தார். ஆங்கில மூல நூல்கள் சிலவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார், தமிழில் அமைத்தார், தாமே புதிய படைப்புகளை அளித்தார். மரபான தமிழ்ச் செய்யுள், இலக்கியத்தில் இவருக்கு இருந்த ஈடுபாட்டையும்,

ராஜ் கெளதமன்/ 6

பயிற்சியையும் அவருடைய நாவல்களில் பயின்று வந்துள்ள ஏராளமான மேற்கோள்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். அரசுப் பணியிலிருந்து தாமாகவே ஓய்வு பெற்ற பிறகு, அவர் நடத்திய(நஷ்டத்திற்குதான்) பஞ்சாமிர்த பத்திரிக்கையில் அவருடைய தமிழார்வத்திற்கான சான்றுகள் பல உள்ளன.

மாதவையா காலத்தில், பிற மொழிச்சொல் கலாாமல் தனித்தமிழ் நடையில் எழுத வேண்டும் என்ற இயக்கம் தோன்றிச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. மாதவையாவுக்கு இதில் உடன்பாடு உண்டு. அவருடைய தனித் தமிழ் ஆர்வத்திற்கு அவருடைய, சித்தார்த்தன், என்ற புத்த சரித நூலே சான்று. கருத்து விளக்கத்திற்காகவும், எதார்த்தமான பாத்திரப் பேச்சுக்களை எடுத்தாள்வதற்காகவும்தான் மாதவையா வடமொழி, ஆங்கில மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் கலந்தார்.படைப்பிலக்கியத்தின் நடையழகு குன்றாத வகையில் தனித்தமிழைக் கையாள வேண்டும் என்ற கொள்கை உடையவர் மாதவையா.

அவர் காலத்திற்கு ஏற்றபடி, எனிய, சந்தப் பாடல்களை இயற்றிச் சீர்திருத்தக் கருத்துகளைப் பரப்புவதில் ஈடுபட்டார். இந்த எனிய சந்தப் பாடல்கள் சிந்து வகைப்பட்டவையாகவும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கோபால கிருஷ்ண பாரதியர் போன்ற பிரசங்கிகளிடம் இவை கீர்த்தனைகளாகவும் அமைந்திருந்தன. பாரதியாரின் 'நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனைகளின்' இசை அன்று தமிழகமெய்கும் பிரசித்தி பெற்றிருந்தது. இதனால்தான், மகாகவி பாரதியாரும், 'ந.ச. கீர்த்தனைகளின்' மெட்டுகளில் தேசிய கீதங்களை அமைத்துப் பாடினார். மாதவையா தம்முடைய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை இத்தகைய எனிய சந்தப் பாடல்களில் வெளியிட்டார். 'இந்திய தேசிய கீதங்கள்' (1925),'இந்தியக்குமிப்பாடல்' (இது ரானடே பரிசு பெற்றது), 'புது மாதிரி கல்யாணப் பாட்டு' போன்றவை இதற்கு சான்று.

அக்காலத்தில் கல்லூரிப் பட்டப் படிப்பில், தாய் மொழி

கட்டாயப் பாடமாக வைக்கப்படவில்லை(இன்று மட்டும் என்ன? ஆங்கிலத்தை அணவரும் கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டும்; தமிழை அப்படி அல்ல; விரும்பினால் படிக்கலாம், பல நகர்புறத் தமிழ்க் குடும்பங்களில், தமிழுக்குப் பதில் இந்தி அல்லது பிரஞ்சு மொழியை விரும்பிப் படிக்கும் நிலமைதான் இருக்கிறது. தீர்விலே அதிக மதிப்பெண்கள் பெறுவதற்கு, மத்திய அரசுத் துறையில் வேலை தேடுவதற்கு இப்படி தாய் மொழியை விட்டுவிட்டு அந்திய மொழியைப் படிக்கின்ற அவலம் நேர்ந்திருக்கின்றது. ஆங்கிலத்தைக் கட்டாயப் பாடமாகப் படிக்க நேர்வதால் 'எங்கும் தமிழ்; எதிலும் தமிழ்' என்பதற்குப் பதிலாக, 'எங்கும் ஆங்கிலம் எதிலும் ஆங்கிலம்' என்பதே நிதர்சனமாகியுள்ளது).

இந்நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்ற குரல் மாதவையா வாழ்ந்த இறுதிக் காலத்தில் ஒங்கி ஒலித்தது. 1925-ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆட்சி மன்ற உறுப்பினராக இருந்த மாதவையா தாய் மொழிக் கல்வியைக் கட்டாயமாகக் கேட்க வேண்டும் என்று அக்கறையுடன் பேசினார். பேசி அமர்ந்ததும் மூளை ரத்த நாள் வெஷ்டிப்பால் காலமானார்.

மாதவையா வாழ்ந்த கால கட்டம், எம்.கே. காந்தியின் வெகுமக்கள் அரசியலுக்கு முந்திய அறிவாளிகளின் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் நிகழ்ந்த கால கட்டமாகும். மாதவையாவுக்கு அவர் காலத்தில் இலக்கிய அரசியல் கட்சிகளில் நேரடி அரசியலில் ஈடுபாடில்லை. ஒரு முறை அவர் இந்திய காங்கிரஸ் மாநாட்டிற்குப் பிரதிநிதியாகச் சென்றதைத் தவிர வேறு அரசியல் நடவடிக்கையிலே அவர் ஈடுபட்டதற்கான சான்றுகள் இல்லை. அவருக்கிருந்த ஒரே ஆர்வம் இந்து சமூக சீர்திருத்தம்தான். மாதவையா போன்ற அறிவாளிகள், கட்சி அரசியலின் நேரடி அரசியல் போராட்டத்தின் மூலமாக புறவகையான சமூக மாற்றம் உண்டாகுமே தவிர அகவையான சமூக மாற்றங்கள் ஏற்படாது என்று நம்பினார்கள் -பார்த்தியார் உட்டான். அரசியல் மாற்றத்திற்கு முன் சமூக

மாதி கெளதமன்/ 8

யாற்றம்(சீர்திருத்தம்) ஏற்பட வேண்டும் என்று நம்பினார்கள் இந்து மதத்திலும், சாதி அமைப்பிலும் மனிதநேயம், சமத்துவம் சுதந்திரம் முதலான மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் மாற்றங்கள்(சீர்திருத்தங்கள்) தேவை என்பதை வலியுறுத்தினார்கள். மாதவையா காலத்திலும், அதற்குச் சந்திரப் பின்னாம், இந்து வருண-சாதி மறையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் பலருக்கும் குத்திரர்,ஆகிதிராவிடர் சமூக அக மாற்றமே முதன்மையாகப்பட்டது. நீதிக் கட்சியார் இரட்டை மலை சினிவாசன், பெரியார் முகலானவர்கள் இதழ்கான குரலைஎழுப்பினார்கள். தூர் ஆசாரமாகிலிட பெரும்பாலான பார்ப்பன் ஆசாங்களிலிருந்து விட்டு விலகிய மாதவையா; மேற்படி சமூக மாற்றங்கை வலியுறுத்தியதின் வியப்பில்லை.

அரசியல் ரதியில் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த ஏற்றதாழ அரை நூற்றாண்டுக் காலம் ஆகியும் கூட சமூக நீதி எட்டப்படவில்லை என்பதை என்னுகிறபோது, அன்ற மாதவையா உள்ளிட்ட பலரும் வலியுறுத்திய சமூக அக மாற்றம் என்ற கொள்கை எத்தனை அர்த்தம் பொதிந்தது என்பது விளங்கும். ஈயராஜ்யம், அரசியல் விடுதலை ஆகியவற்றுக்குக் குரல் கொடுத்தது மட்டும் நாட்டுப் பற்றுக்குரிய எடுத்துக் காட்டாகாது. சரியான சமூக மாற்றத்திற்குக் குரல் கொடுத்தது நாட்டுப் பற்றின் பாற்பட்டதுதான்.

ஆங்கில அரசாங்கத்தில் உரை உத்தியோகம் பார்த்ததாலேயே இந்த அரசாங்கத்திற்கு மாதவைய அடிமையாக மாற்றிவிடவில்லை. பதவி உயர்வுக்காகத் தவறான வழிகளைக் கையாண்ட்தில்லை. மன-சாட்சிக்குச் சரி என்ற பட்டவற்றைத் தயங்காமல் செய்யவும் தவறியதில்லை. நேர்மை தெரியம். சுதந்திரம் ஆகிய சீரிய பண்புகளை இறுதிவரை ஆவர் கூறந்துவும் விட்டதில்லை.

பாதவையா, அவர் காலத்தில் புகழ் பெற்றிருந்;

பலரோடு டப்புக் கொண்டிருந்தார். கவிஞர் சரோஜினி நாயுடு. இராஜாஜி, வி.எஸ்.பூநிவாச சாஸ்திரி, சி.வெ.தாமீதாரம் பிள்ளை, உ.வெ.சா, இரா.இராகவையங்கார், ஆகியோர் பாதவையாவின் நண்பர்கள். மேலும், ரேவரண்ட் லார்சன்(R.S.Larsen), ஜே.சி.மலோனி(J.C.Maloney), போப்லி(Poply), சாண்டி(Chandy) முதலான ஐரோப்பியர்களும் மாதவையாவின் நண்பர்களாக இருந்தார்கள்.

மாதவையா, தாம் பணிபுறிந்த உப்பு சுங்க இலாக்காவில் (Salt and Akbury Department), அக்காலத்தில் இந்தியர் ஒருவர் அடையக் கூடிய உச்சமான பதவியை அடைந்தார். அப்படி அடைந்தவர், ஓய்வுக் காலம் வரை அப்பதவுயில் கிட்டும் சகலவிதமான சௌகரியங்களை இலட்சியம் செய்யாமல், முன்கூட்டியே தமது ஜம்பதாவது வயதில் வலிந்து ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டார். சொந்தமாக அச்சகம், பத்திரிகை, பதிப்பகம், வைத்துக் கொண்டு முழு நேரமும் சமூக சிரதிருத்தப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்தவே இப்படி ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டார். ஆனால் இரண்டே ஆண்டுகளில் அகால மரண அடைந்ததால் அவர் திட்டமிட்டிருந்த பல விசயங்களை அவரால் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. தமிழகம் இவரைப்பற்றி முழுமையாக அறிந்து கொள்ளவில்லை. பின்னர் வந்த விமர்ச்கர்கள் வேதாந்தம் பேசிய ராஜமையர் அளவுக்குக் கூட இவரைப் பற்றிப் பேசவில்லை. இவரைப் பற்றி ஏன் மொனம் காத்தார்கள் என்பதை இனி வரும் பக்கங்களில் காணலாம். அதற்கு முன்னால், மாதவையாவின் வாழ்க்கையும், படைப்பும் பற்றிய முழு விபரங்களை அறிய விரும்புபவர்கள் கீழ் வரும் இணைப்பைக் காணலாம்.

ராஜ் கெளதாமன் / 10)

பின் இணைப்பு

மாதவையாவின் வாழ்வும் படைப்புகளும்

1872	திருநெல்வேலி டம். ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலூகா பெருங்குளம் கிராமத்தில், ஆகஸ்டு மாதம், 1872 மே அம் நாளில், அப்பாவையன் என்ற அனந்த நாராணயருக்கும் மூனாட்சியம்மானுக்கும்மூன்றாவதுகுழந்தையாகப்பிறந்தார்மயா.
1872-1882 :	டிடருங்குளம் கிராமத்தில் குழந்தைப் பருவ வாழ்க்கை
1882-1892 :	திருநெல்வேலி இந்துக் கல்லூரியில் மெட்ரிக்குலேசன்' (Matriculation); சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் பி.ஏ. ஓராண்டு கழித்து அரசுப் போட்டித் தேர்வில் முதல்வராகத் தேர்ச்சி: அரசின் உப்பு அப்காரி இலாகாவில் (Salt & Abkari Department) துணை ஆய்வாளராகப் பணியில் சேர்தல்.
1887 :	“ வயதான நரசிங்கநல்லூர் மினாட்சியுடன் திருமணம்
1892 மார்ச்	To My Alma Mater (XVI Stranzas) என்ற ஆங்கிலக் கவிதை: The Madras Christian College Magazine (M.C.C.M) F.683
1892_ஆகஸ்டு	சுந்தரம் பிள்ளையின்'மனோன்மணீயம்'
1892 நவம்பர்:	நாடகம் பற்றிய மதிப்புரை; 'விவேக சிந்தாமணி' இதழ்களில் 4 பாகங்களாக வெளிவந்தது.
1892-ஜூன்-1892-நவம்பர்:	'சாவித்திரி சர்த்திராம்' என்ற நாவலின் ஆறு இயல்கள், 'விவேக திந்தாமணி', இதழ்களில் வெளிவந்தன. இந்நாவல் பின்னர் 1903-

மாதவையர் 1872-1925 / 11

இல் சற்றுத் திருத்தமுற்று முத்து மீனாடசி
என்ற பெயர்ஸ் முழு நாவலாக
வெளிவந்தது.

- 1892-93: கிறிஸ்தவ கலாசாலையில் ஆசிரியப் பணி.
- 1893: உப்பு-சங்க இலாகாவில் சேர்ந்தார்.
- 1894-ஜூன்: முதற் குழந்தை மீனாம்பாள் பிறப்பு.
- 1894- செப்ட ம்பர்: "The Dying Wife to Her Husband"(81 lines) (M.C.C.M)p.160இதற்கு "A Phase of Modern Indian society' என்ற ஒரு குறிப்பு தரப்பட்டுள்ளது. இதில், பெண் விடுதலை, ஆண் பெண் சமநிலை பற்றியும், பிரென்னிங் (Browning) அவன் மனைவி ஆகிய இரு கவிகள் பற்றியும் எழுதப்பட்டுள்ளது.
- 1894- அக்டோபர்: 'The Burnings of Manmatha'(30 stanzas, 270 Lines)(M.C.C.M)P223 மன்மதன் சாபம் பெற்ற புராணக் கதை பற்றியது.
- 1895- செப்ட ம்பர்: "loves Hope'(8Stanzas) (M.C.C.M)p.169
- 1896- ஜூவரி: "Neela : A Monodrama'(III Stanzas)M.C.C.M)P416 இதில், தலைவனின் மறைவு பற்றியறிந்த தலைவி, இளைமேல் தன் சுந்தலை மழித்து, நகை, பட்டாடைகளைக் களைந்து, வாழப் போகிற விதவை வாழ்வை எண்ணிப் புலம்பும் உள்ளடக்கம் அமைந்துள்ளது.
- 1896-மார்ச்: "A wish for Age'(7 Stanzas)(M.C.C.M)P.546. இளமைக் காலமும், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள அன்பு பற்றியும் இதில் எழுதப்பட்டுள்ளது.
- 1896-ஏப்ரல்: இலட்சுமி என்ற இரண்டாவது மகள் பிறப்பு.

ராஜ் கெளதமன்/ 12

- 1897-மே: 'Midnight Musings'(M.C.C.M)
- 1898: 'பத்மாவதி சரித்திரம்' முதற்பாகம வெளியீடு. இதற்கு 1898 மார்ச் மாத 'பிரபுத்த பாரதா' இதழிலும்நுஇ.இ.வ.மே மாத இதழிலும், 'ஞான போதினி'இதழிலும் மதிப்புரைகள் வெளியாயின.
- 1899-செப்டம்பர்: விசாலாட்சி என்ற மூன்றாவது குழந்தை பிறப்பு
- 1900: பத்மாவதி சரித்திர இரண்டாம் பாகம் வெளியீடு
- 1900-மே: "Scenes from the Kamba Ramayanam" (II Parts) (M.C.C.M)P.622 கம்பராமாயணம், 'அயோத்தியா காண்டத்தில்'உள்ள 'மந்திரப் படலம்', 'மந்தரை சூழச்சிப் படலம்' ஆகிய இரு படலங்களின் சுருக்கத்தை உரையாடல் வடிவில் கூறும் கவிதை இது.
- 1902-பே: முத்துலட்சுமி என்ற நான்காவது குழந்தை பிறப்பு.
- 1902-செப்டம்பர்: "The Last Night together"(M.C.C.M)P123 காதலர்களின் பிரிவுக் துயர பற்றிய கவிதை இது.
- 1902-ஏக்டம்பர்: "The Repending Maid'(2 Stanzas)(M.C.C.M)P.293
- 1903: 'பத்மாவதி சரித்திரம்' முதல் இருபாகங்களின் இரண்டாம் பதிப்பு.
- 1903: 'முக்து மீனாட்சி நாவல் வெளியீடு. இது 1924-லில் 'ஆசிரியர் அச்சுப்'பிரச்சாலயம் வழியாக இரண்டாம் பதிப்பைக் கண்டது. 'விஜயமார்தாண்டம்' தமிழ்நாவல் வெளியீடு சேக்ஸ்பியரின்

மாதங்களை 1872-1925 / 13

ஒத்தெல்லோ'(Othello)நாடகத்தின் நேரடித் தமிழாக்கம் Thillai Govindian Short Stories'Dox VsDox'-poem 'Thillai Govindan'-Novel- என்ற முன்று ஆங்கிலப் படைப்புகளும் 'ஸ்ரீநிவாச வரதாச்சாரியார் கம்பெனி வழியாக வெளிவந்தன.

1903-பிப்ரவரி: Thripurathakam(M.C.C.M)P.408

1904-மார்ச்: "Love's philosophy'(4Stanzas)(M.C.C.M)P.506

1904-ஆகஸ்டு: சரஸ்வதி என்ற ஐந்தாவது பெண் குழந்தை பிறப்பு

1905-திசம்பிர: "Mathangi'-A curious Religious Institution:(M.C.C.M)p.300இக்கட்டுரை. மாதங்கி என்ற நாட்டுப்புற தேவதை பற்றிய ஆய்வாகும். கர்நால் மாவட்டம், கம்பம், என்ற ஊருக்கு மேற்கில் துடிமில்ல என்ற கிராமத்திற்கு ஒரு கல் தொலைவிலுள்ள குன்றில் பழைப் பூந்துக் கோவிலின் சிதைவுகள் உள்ளன. இங்குக் காணப்படும் தெய்வ ஏராவதகளில் ஒன்றுதான் 'மாதங்கி', 'தமிழ்க் கலம்பகங்களில் ஆடும் மங்கையொருத்திக்கு 'மாதங்கி' என்ற பெயர் உண்டு. இதற்கும், தெலுங்கு மாதங்கிக்கும்' தொடர்பு இருக்கலாம் என இக்கட்டுரை ஊகிக்கிறது.

1906-அக்டோபர்- "Thillai Govindan's Misceilany'(M.C.C.M)

1907-ஜூலை: IWomen:The Two Ideals(pp191-199)

IITruth fulness(pp235-245)

IIICaste (pp302-406)

IVPatriotism(pp470-523)

ராஜி கெளதமன்/ 14

V Religious Reform(pp12-22)

இது மேலே சுட்டிய ஐந்து பொருள் பற்றி
தொடர் கட்டுரையாகும்

- 1907மே: அனந்தநாராயணன் என்ற ஆறாவூ
குழந்தை பிறப்பு.
- 1908-ஃபூ: "Impatience(M.C.C.M)P.585
- 1909-ஐஞலை: யக்ஞநாராயணன் என்ற ஏழாவது குழந்தை
பிறப்பு.
- 1909 அக்டோபர்: 'A Retrospect' (M.C.C.M) P19
விண்ணரிவிருந்து நம்பிக்கை ஹராயில்லை
ஒளி காட்டும் விளக்கில்லை என்ற
தவிப்பது பற்றிய கவியது.
- 1909: "Satyananda'Novel (Mysores Review
Bangalore வெளியீடு) இதனை
1979.திருமதி சரோஜினி பாக்கியமுத்து
கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்க வெளியீடாகத்
தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார்.
- 1910-மார்ச் : "A New year vow (M.C.C.M) P471
- 1910 : 'திருமலை சேதுபதி' தேசபக்த்தி பற்ற
நாடகம்
- 1911: 'பந்மாவதி சரித்திரம்' முதல் இரு
பாகங்களின் மூன்றாம் பதிப்பு
- 1912 ஜூன் : கிருஷ்ணன் என்ற எட்டாவது குழந்தை
பிறப்பு
- 1914 : "The Story of the Ramayana'(Macmillian &
Co.Madras) வெளியீடு. இதனை, "The In-
dian publishing House" 1924 -இல்
இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிட்டது.
- 1914 : 'போதுத் தர்ம சத்கீத மஞ்சரி'(ஸ்ரீநிவாஸ்

மாதவையா 1872-1925 / 15

வரதாச்சாரி அண்டு கம்பெனி வெளியீடு) இப்பாடல் தொகுபடு நூலில் இரான்டே-போட்டியில் பரிசு பெற்ற 'இந்தியக் கும்மி'51 பாடல்கள்) இடம் பெற்றுள்ளது.

- 1915-ஐமலை : 24-7-1915- இல். ஈரோட்டில் நடைபெற்ற 'ஆசார சீர்திருத்தம்' என்ற பொருளில் மாதவையா தலைமையுரை ஆற்றினார். பின்னர் இது நூல் வடிவைப் பெற்றது. 1924-இல், மறு பதிப்பாக வெளிவந்தது. இதில் 1. வருணாசிரமம். 2.பெண் கல்வி 3.பாலிய விவாகம். 4.வைதவ்யம் 5.பிறதேச யாத்திரை ஆகிய தலைப்புகள் உள்ளன. பின் இணைப்பாக 1. நலீன உறிந்துமதம் 2. விவாக ஸமஸ்காரமும் மந்திரங்களும் 3. 1911-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாகாண மக்கள் தொடர்க்க கணக்கிலிருந்து சில குறிப்புகள். ஆகியவை இன்னைக்கப்பட்டுள்ளன.

1915 : "Clarinda' Novel

1915-16 : Lt. Panju: A Modern Indian' -Novel. இது. 1924-25-இல் மறு பதிப்பாக வெளிவந்தது.

1916 : "Thilli Govindan'- novel (Fisher Unwin, England) 1903 -ல் ஸ்ரீநிவாஸ வரதாச்சாரி கம்பெனியால் தமிழகத்தில் முதல் பதிப்பாக வந்த இந் நாவலை. இங்கிலாந்தில். அன்வின் பதிப்பகம் வெளியிட்டது.

1916 : "kusikas'short stories' (Methodist Publishing House) இதனை. "The Authors' Press & Publishing House' 1924-இல் இரு பாகங்களாக மறுபதிப்பு செய்தது. இவ்

ராஜ் கெளதமன்/ 16

ஆங்கிலச் சிறுகதைகள், முதலில் 'The Hindu' (இந்து) "Social Reformer Advocates" ஆகிய இதழ்களில் வெளிவந்தன. அவற்றை "இந்து" கஸ்தாரிரங்கையர் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டார். இவற்றைப் பின்னர் மாதவையா தமிழில் மொழிபெயர்த்து 'கடேசமித்திரன்' இதழ்களில் தொடராக வெளியிட்டார். பின்னர் 1924-ல் இவற்றைத் தொகுத்து மூன்று பாகங்களாக (22 கதைகள்) வெளியிட்டார்.

1917: வேலையிலிருந்து நீண்ட விடுப்பு எடுத்து, மாதவையா, பெ.ந. அப்புசாமி முதலியவர்களுடன் சேர்ந்து 'தமிழர் கல்விச் சங்கம், என்ற அமைப்பைச் சென்னையில் நிறுவி, அதற்கென்று 'தமிழர் நேசன்' என்ற தமிழ் இதழைத் தொடங்கினார்.

1918: 'உதயலன் என்கிற கொற்கைச் சிங்களவன்' (கடேசமித்திரன் பவர் பிரஸ், சென்னை) என்ற மொழி பெயர்ப்பு நாடகம் வெளிவந்தது. இடா. 1903- இல் ஏற்கனவே 'ஒத்தெல்லோ' என நேரடி மொழி பெயர்ப்பாக வந்தது. ஆங்கில நாடகத்திலுள்ள பாத்திரம், இடப்பெயர்களைத் தமிழ்ப் பெயர்களாக்கி, மூல நூலின் கருத்து மட்டும் மாறாமல் தமிழில் தழுவி எழுதப்பட்டதே 'உதயலன்'நாடகமாகும். சித்தார்த்தன் (கடேசமித்திரன் ஆயிஸ், சென்னை) கூடியவரை தனித் தமிழில் எழுதப்பட்ட புத்தர் பற்றிய வரலாறாகும்

மாதவையா 1872-1925 / 17

இதில் அர்னால்டு (Mathew Arnold) படைத்த, "Light of Asia" என்ற கவிதை நூலின் சில பாடங்களும் இறுதியில் தமிழாக்கம் செய்து இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

1917-1924: மாதவையாவை முதலில் ஆசிரியராகவும், பின்னர் பெ.நா. அப்புசாமியை ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்த 'தமிழர் நேசன்' இதழ்களில் மாதவையா படைத்தவை. 'சுவாதிக்கதை சிறுகதை' 'பாலவினோதக் கதைகள்' குழந்தைகட்குரிய கதைகள் 'மணிமேகலைத் துறவு' மணிமேகலை காப்பியத்தின் முதல் இரு காதைகளைக் கொண்டு, அகவல் ஓசையில் அமைக்கப்பட்ட ஈரங்க நாடகம். 'பாரிஸ்டர் பஞ்சநாதம்' ஐரோப்பிய மோகத்தை அங்கதமாக்கி அமைந்த நாள்கு காட்சி நாடகம். இதுதான் ஓரங்க நாடகத்தின் முன்னோடி என்னாம். 'தில்லை கோவிந்தன்' மாதவையா படைத்த "ThillaiGovindan" நாவலின் முற்பகுதியை அவரே தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தொடராக வெளியிட்டார். பின்னர் பிற் பகுதியை வே.நாராயணன் மொழி பெயர்த்தார். இவரே, இதனை 1944-இல் முழுநாலாக வெளியிட்டார்.

'தமிழ்ச் செல்வம் -குறள்.கூபுறநானூறு கம்பராமாயணம், கலித்தொகை, மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம், நளவெண்பா முதலான பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து தெரிவு செய்த

ராஜ் கெளதமன்/ 18

- பாடல்களுக்கு விளக்கவுரை எழுதிய
பகுதிக்கு இத்தலைப்பு இடப்பட்டுள்ளது.
- 'தமிழ் இலக்கிய'** அபிவிருத்தி 'என்ற நீண்ட கட்டுரையில்.
இலக்கிய கவிதை உரைநடை இலக்கியம்
பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது.
- 'உலக சரித்திரம்'** அறிவியற் கட்டுரைக் தொடர் இவை தவிர
'பழைய நாள் நினைவு' எனது
புத்தகங்களின் மத்தியில் 'கடவுள் கிருபை'
இந்தியா என் அளவினேயே இது 'England
My England' என்ற ஆங்கிலக் கவிதையின்
தழுவல். 'உலகமே மேன்மையாய் ஒழுகு'.
'உயிர்', 'உலகம்', 'என் காதல் நிலைக்கும்',
'அமோரதி', 'மரணம்' மரண பயம், 'ஒளிர்
விண்மீன்' ஆகியமொழி
பெயர்ப்புக்கவிதைகளையும் படைத்தார்.
- 1922 :** அாசப்பணியிலிருந்த மாதவையா
தாமாக வீவை ஒய்வு பெற்றுக்கொண்டார்.
முன்கூட்டியே ஒய்வுகால ஊதியத்தின் ஒரு
பகுதியைப் பெற்றுச் சென்னை
மய்லாப்பூரில் சொந்த வீடு கட்டி அதில்
அச்சசம் அமைத்து 'பஞ்சாமிருதம்' என்ற
இதழை 1924, சித்திரையில் தொடங்கினார்
- 1922 :** *Markandeya' (The Indian Publishing House)*
- 1923 :** '*Nanda*' (*The Indian Publishing House*)
'Manimekalai' (*The Indian Publishing House*)
- 1923-24 :** '*Narada*' என்ற புனைப்பெயரில்
மாதவையா "The Hindu" இதழ்களில்
"Stories from Indian Life" என்ற

பொதுத்தலைப்பில் சிறுகதைகளை
வெளியிட்டார்.

1924-25 : 'ஆசிரியர் அச்சுப் பிரசராலயம்' (The Author's Press and Publishing House) என்ற தமது சொந்த வெளியிட்டின் வழியாக மாதவையா பகுப்பித்த நூல்கள் "Dalavai Mudaliar" என ஆங்கிலத்தில் எழுதியதை 'தளவாய் முதலியார் குடும்ப வரலாறு' (1925) எனத் தமிழ்ப்படுத்தி வெளியிட்டார். 'புதுமாதிரி கல்யாணபாட்டு' (1925), இந்துதாசன் என்ற புனைப்பெயரில் மாதவையா எழுதிவெளிவந்த பாடல்களின் இரண்டாம் பதிப்பு. 'முத்துமீனாட்சி' நாவல் (1924) இரண்டாம் பதிப்பு. 'குசிகர் குட்டிக் கதைகள், (1924) மூன்று மாதங்கள்.' 'இந்திய தேசிய கிதங்கள்' (1925) இரண்டாம் பதிப்பு.

'பாரிஸ்டர் பஞ்ச நாதம்' நாடகம், 'பாலவிநோதக் கதைகள்' சிறுவர் கதைகள், பாலராமாயணம் இராமாயணக் கதை 'பத்மாவதி சரித்திரம் முதல் இருபாகங்கள் - ஐந்தாம் பதிப்பு விலையமார்த்தாண்டம் - இரண்டாம் பதிப்பு, 'திருமலை சேதுபதி', நாடகம் இரண்டாம் பதிப்பு, 'உசார சீர்திருத்தம் இரண்டாம் பதிப்பு 'உதயலன்'- இரண்டாம் பதிப்பு.

1924- சித்திரை-1
1925 கார்த்திகை : 'ஞ்சாமிருதம்' இதழ்களில் இருப்பு இதழ்கள் வரை மாதவையா ஆசிரியராக இருந்து நடத்தினார் இவ் இதழ்கள் வாயிலாக மாதவையா படைத்தலை பின் வருமாறு :

ராஜ் கெளதமன்/ 20

- 'பத்மாவதி சரித்திரம்' முன்றாம்
பாகம்-முற்றுப்
பெராத 17 இயல்களைக் கொண்டது.
'நிலவரி ஏலம்', 'ஏணி ஏற்றம்', முருகன்
ஆரூடம்', கண்ணன் பெருந்தாது'
சிறுகதைகள்
'தக்ஷிங் சரித்திர வீரர்' கட்டுரைகள்
'சரித்திரக் கதைகள்' கட்டுரைகள்
'சுதந்திரத் தொட்டில்' கட்டுரைகள்
'பெண்கல்வி' கட்டுரைகள்.
- 'பத்திராதிபா குறிப்புகள்' என்ற
பொதுத்தலைப்பில் அரசியல்,
நாட்டுநடப்பு, இலக்கியம், சமுதாயம் பற்றி
மாதவையா எழுதியுள்ளார்.
- 'அமுத கவி' என்ற புனைப்பெயரில்
மாதவையா கீழ்காணும் கவிதைகளைப்
படைத்தளித்தார்.
- 'எங்கள் கண்ணன்' (1924), இது
பாரதியாரின் கண்ணன் பாட்டை
நினைவுட்டும்.
- 'உதய ஞாயிறு' (1924), கடற்கரையில்
காலை நேரக் காட்சி பற்றியது.
- 'புதேவி திருநாள்' (1924), ஆவர், பெண்டிர்
சுதந்திரத்தைப் போற்றி, சாதி மத
வேறுபாடுகளை மறுக்கும் கவிதை இது.
- 'திடப்படுவீரே' (1924), Rudyard Kipling
எழுதிய
ஆங்கிலக் கவிதையைத் தமுவி அமைந்த
கதை.
- 'புதிய கடவுள்' (1924), இதில் புதிய
கடவுளின் உருவ அன்பு, உயிர் உழைப்பு:

மாதவையா 1872-1925 / 21

இயற்கை இன்பம், அதன் இயக்க அறிவு எனப் பாடியுள்ளார்.

'சர்வ சம்மத பிரார்த்தனை' (1924), இது, P ope எழுதிய 'Universal Prayer' என்பதன் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

'தாய்-மக்கள் சபாஷணை' (1924), இது 24 காவடிச் சிந்துகளைக் கொண்டது. இந்திய மக்களுக்கும், பாரத மாதாவுக்கும் இடையில் நடைபெறும் உரையாடலாக அமைந்துள்ளது."வந்தே மாதரம்" என்ற முழுக்கத்தை முதன் முறையாகக் கையாண்டுள்ளார்.

"ஒரு விண்ணப்பம்" (1925) , நோயற்ற வாழ்வும் மனமும்,அறிவும் மயங்காக்க வாழ்வும், உடல்-உள்ள வலிமை குன்றும் போது உயிர் துறக்கும் வரமும் கேட்பதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

'குறள் நானூறு' என்ற தலைப்பில் திருக்குறளிலிருந்து 400 குறள்களை அறிஞர் குழு அமைத்துத் தெரிவு செய்து தொகுப்பாக வெளியிட்டார்.

இவை தவிர 'The Ballad of the penniless Bride'.

"The Story of Ramanaya' (Macmillian & Co.)

ஆகிய ஆங்கில நூல்களையும் படைத்துள்ளார்.

1925-அக்டோபர், 22 ஆம் நாள், பிற்பகல் 3.40 மணி அளவில் - , சென்னைப்பல்கலைக்கழக ஆட்சி மன்றத்தில் பி.ஏ., பட்டப்படிப்பில் தாய்மொழியைக் கட்டாய பாடமாக்க

ராஜ் கெளதமன்/ 22

வேண்டும் எனப் பேசி அமர்ந்த
மாதவையா முளை இரத்த நாளம்
வெடித்துக் கசிந்ததால் உடனே உயிர்
துறந்தார்.

பி.கு: இது வரை தொகுக்கப்பட்ட
மாதவையாவின் படைப்புகள் தவிர ,வேறு
சிலவும் இதழ்களில் இருக்கக்கூடும்.

2. மாதவையா வாழ்ந்த காலச் சூழல்

மாதவையா வாழ்ந்த காலமானது, பழம்பெரும் இந்து மரபின் மீது புதிய மாறுபட்ட, ஐரோப்பியப் பண்பாட்டு அம்சங்களைச் செய்த தொடங்கிய காலமாகும். தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை, இந்துமரபு என்பது பெரிதும், பார்ப்பன வேளாள மரபு என்றே சொல்லிவிடலாம்.

ஆங்கிலேய ஆட்சிக் காலத்தில், இந்திய (தமிழக) சமுதாயமும், (இந்துப் பார்ப்பனிய வேளாள மரபு) இந்து மதமும், மரபான வேளாண் அரசியல் பொருளாதாரமும், கைவிளைத் தொழில்களும், வணிகமும், புராதன தொழில் நுட்பமும் பெற்ற மாறுதல்களை இந்தியச் சமுகவியலாளரான எம். என். சீனிவாசன் என்பவர், மேற்கத்திய மயமாதல் (Westernization) என்று குறிப்பிட்டார் (Srinivasan 1962-65). இதனையே, யோகேந்திரசிங் என்ற மற்றொரு சமுகவியலாளர், நவீன மயமாதல், (Modernization) என்றார் (Singh 1973 -85). இவர் கருத்துப்படி, இந்தியருக்கும், ஆங்கியலேருக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பானது, நவீனகாலத்துக்கு முந்தையதொரு பண்பாட்டிற்கும், நவீனமயமாக்கும் புதிய ஐரோப்பியப் பண்பாட்டிற்கும் இடையே ஏற்பட்ட பண்பாட்டுக்

ராத்து கொதயன்/ 24

கலப்பாகும்.

இந்துப் பெருமரபு என்பது அடிப்படையில் ஏற்றத்தாழ்வான மேல் கீழ் வரிசையில் அமைந்த சாதி சமூக அமைப்பையே குறிக்கும். மிகவும் பின் தங்கிய, ஒடுக்கப்பட்ட ஆதிவாசி சமூகக் குழுக்கள் இந்துப் பெருமரபால் விலக்கப்பட்ட தமக்கெணப் பதிவு செய்யப்படாத நாட்டுப்புற மரபைக் கொண்டு இயங்கி வந்தன. இந்த ஓரப்பகுதி மரபும் கூட நவீனத்துவத்தின் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகவே செய்தன

இந்துப் பெருமரபில் சமத்துவம் பற்றிய பார்வை சாதி வரம்பிற்குள் வரையறுக்கப் பட்டிருந்ததே தவிர சமூகத்தின் முழுமைக்குமான (Universal) பார்வையாக இருந்ததில்லை நான்கு வருணன்ப் பாகுபாடுகளும், நான்கு ஆஸ்ரமங்களும் (ஸ்ரம முயற்சி) நால் வகை புருஷார்த்தங்களும், நான்கு யுகங்களும் கீழ்-மேல் அநத்து கொண்ட ஏறுவரிசை முறையில்தான் விளக்கப்பட்டன.

அறியப்பட்ட வரலாற்றுக் காலகட்டத் தொடக்கத்திலேயே தமிழகத்தில் வைதீக (இந்து) பெருமரபு நிலைத்துவிடடிருந்தாலும், அது தோன்றியது வடநாட்டில்தான். தமிழகத்தில் வைதீகப் பெருமரபைக் கட்டிக் காத்து வந்தவர்கள் பார்ப்.ன வேளாளர்கள். தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கியத்தில் மட்டுமின்றி, கல்வெட்டுக்களிலும், தாளசாசனங்களிலும் இதற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. பார்ப்பனர்களின் வைதீக காரியங்களுக்காக இறையிலி நிலங்களாக தானமிடப்பட்ட பிரமதேய கிராமங்கள் ஏவாயை வேளாள மற்றும் பிற சாதியார் வாழ்ந்த ஊர்களுக்குக் கூட, கருத்தியல் மையங்களாகத் திகழ்ந்தன. சோழர் காலக் கல்வெட்டுக்களை ஆராய்ந்த நொபொ(நூபோரு), கரஷிமா (Noboru Karashima),

"சோழரின் அதிகார அமைப்புக்கு, அந்தந்தப் பகுதிகளின் கருக்களாகப் பிரமதேய கிராமங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கூறலாம். சுற்றிலும்

மாதவையா 1872-1925 /25

இருந்த பிரமேதேயமல்லாத கிராமங்களை ஒருங்கிணைத்துக் கட்டுப்படுத்துவதுதான் பிரமதேய கிராமங்களின் பணியாக இருந்திருக்க வேண்டும்."

என்று எழுதியிருப்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் (Karishima 1984- 40). அன்று அரசர்கள் குடிமக்களுக்கு அரசியல் தலைவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய அரசியல் தலைமைக்குக் கட்டுப்பட்டுக் குடிமக்கள் வாழ்வதற்கான கருத்தியலை வழங்கியது வைதீகி (இந்து) பெருமரபு, இயமரபில் தலைமை வகுத்தவர்கள் பார்ப்பனர்களே.

வடநாட்டைப் போலவே, தமிழகத்திலும் இசலாமிய படையெடுப்புக்குப் பிறகு, மேற்சொன்ன பெருமரபின் கொள்கைகள் (கொள்கையாவது வெங்காயமாவது, எல்லாம் ஆசார அனுஷ்டானங்கள்தாம்) மீற இயலாதவாறு வழுவான கட்டுப்பாடுகளுக்கு உள்ளாயின. உணவு, பழக்க வழக்கம், கல்யாணம், எழவு, பெண்களின் பாலியல் வாழ்க்கை, சாதி கடமை ஆகியவற்றில் தீட்டுக் கொள்கை கடுத்தமாக்கப்பட்டது. இப்படி இறுகிப் போயிருந்த ஒரு சமூகத்திற்குள்ளே ஜரோப்பிய பண்பாடு ஊடுருவத் தொடங்கியது.

மேற்கத்திய பண்பாடு :

முறையலர்ஸ்சிக்கஸை ஹோப்பியச் பண்பாடுதர்ஸ் மேற்கத்திய பண்பாடு. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இந்திய மேற்குச் கடற்கரைக்கு வந்து சேர்ந்த போர்த்துக் கிசியர்களுக்கு ஜரோப்பிய மறுமலர்ச்சிக் காலக் கருத்துக்களோ தொழிற் புரட்சியால் ஏற்பட்ட நவநாகரீக மதிப்பீடுகளோ தெரியாது. இவர்கள் மத்திய கால ஜரோப்பிய மதவாதப் பண்பாட்டில் ஊறியவர்கள்.பிற சமயங்களை அஞ்ஞானம் என்று பழித்த இவர்கள். சாதி இந்துக்களை வண்முறையின் மூலமாகக் கட்டாய மதமாற்றம் செய்தார்கள். இவர்களுக்குப் பின் வந்த டச்சுக்காரர்களுக்கு (Danish) வாணிபமே குறிப்தினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வந்த பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு

ராஜ் கெளதமன்/ 26

(French) அரசியலே குறி, மதமாற்றம் இரண்டாம் படசமே. இறுதியாக இந்தியாவில் தங்களுடைய குடியேற்ற ஆட்சியை நிலைநிறுத்திய பிரிட்டிஷார்களை இந்திய யூனியனில், மேற்கத்திய பண்பாடு பரவுவதற்கு முகாந்திரமானவர்கள் எனலாம். (Singh 1973 : 85).

1650 - 1750 வரையுள்ள நூற்றாண்டுக் காலத்தில் உருவான நவீன ஐரோப்பாவில் தோன்றியதுதான் மேற்கத்திய பண்பாடு. இதற்கு மூலகாரணம் அறிவியல் கண்டுமிடிப்புக்களே இயற்கை விஞ்ஞானம், நீராவி எந்திரம், மின் சக்தி, தந்தி முதலிய கண்டுபிடிப்புக்களால் ஐரோப்பிய நிலவுடையை அமைப்பு சிதைந்தது. நூதனமான தொழில்மயப் பண்பாடும், மக்களாடசி முறையும் நடைமுறைக்கு வந்தன. அரசனுக்கு மேலாக அதிகாரம் செலுத்தி வந்த மத அதிகாரம் கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பு இயக்கத்தால் (Protestantism) தகர்ந்தது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பா முழுவதும் பகுத்தறிவு இயக்கம் (rationalist movement) பரவியது. பகுத்தறிவே (reason) முன்னேற்றத்தின் திற்வுகோலாகக் கருதப்பட்டது.

இங்கிலாந்தில், இந்தப் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளை, பயன்பாட்டுச் சிந்தனையாளர்கள் (Utilitarian school) வர்க்கதாரர்கள். ஆகும் ஸ்மித் (Adam Smith) முதலாளிய பொருளாதாரத்திலும், ஜெராமி பெஞ்காம் (Jeremy Bentham) ஒழுக்கவியல் மற்றும் சட்டத்திலும், ஜேமஸ் மில் (James Mill) தருக்கம் யற்றும் தக்துவத்திலும், இருந்த பழையனைய அகற்றிப் புதுமைலாளர்கள் கண்டு அறிந்தார்கள்

(spear.1965:201-202). பகுத்தறிவுப் பார்வையை இங்கிலாந்தில், வில்பர் போர்ஸ்(Wilber Force) தலைமை ஏற்று நடத்திய மறுமலர்ச்சி இயக்கமும் (Evangelical Chrsitan Movement) ஏற்றிருந்தது. இங்கிலாந்தின் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்சியின் கீழிருந்த இந்தியாவில், இந்து மதத்தின் முடநம்பிக்கை, உருவ வழிபாடு ஆகியவற்றை அகற்ற, கிருஸ்தவ மதத்தைப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற முடிவை

மாதவையா 1872-1925 / 27

மேற்சொன்ன இயக்கம் எடுத்திருந்தது. (spear 1965 202-203).

இன்னொரு புறமிருந்து, இந்தியாவை, இங்கிலாந்து ஆலைகளின் கச்சாப் பொருள் உற்பத்தி மையமாகவும், அவை உற்பத்தி செய்த பண்டங்களின் சந்தையாகவும் ஆக்கிக் கொண்டிருந்த கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்காரர்கள், தங்களுடைய காரியங்களுக்குக் குந்தகம் வராதபடி இந்திய சமூகத்தை மாற்ற முனைந்தார்கள். உன்பது உடுப்பது முதல் கலியானம், வழிபாடு முதலான சகல விசயங்களிலும் பல்வேறு சர்த்திரக் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்த இந்துப் பெருமரபு நவீன வாழ்க்கை முறைக்கு மாறுகின்றபோதுதான், அத்தகைய வாழ்க்கை முறைக்குத் தேவைப்படுகின்ற புதிய தொழில் துறை உற்பத்திப் பண்டங்களை நுகர முன் வரும். இதற்காக, இந்தியரிடையே கருத்தியல் ரீதியாக ஒரு பகுதியைத் திரட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இதற்காக, கம்பெனி ஆட்சியாளர்கள், 1857-ஆம் ஆண்டுக்கு முந்தைய கால கட்டத்தை இரு கட்டங்களாக வகுத்துக் கொண்டு, இந்தியரின் வாழ்க்கை முறையை நவீன படுத்த முயன்றார்கள். (spear:1965:203).

முதலாவது : அனைவருக்கும் பொதுவான, ஒழுக்க விதியை (Universal moral code) மீறுகின்ற இந்துச் சமூக வழக்கங்களை அகற்றுவது. இந்த எதிர்மறையான நடவடிக்கையை 1803-ஆம் ஆண்டில் இந்திய கவர்னர் ஜெனரல்க் கூருந்த வெல்லஸ்லி பிரபு (Lord Wellesley) தொடங்கிவைத்தார். இந்துச் சமய சடங்கின் ஒரு பகுதியாக இருந்து, குழந்தைகளை நரபலி கொடுக்கும் வழக்கத்தைத் தடை செய்தார். பிறகு 1829- இல், இராஜாராம் மோகன் ராயின் ஒத்துழைப்போடு, பெண்டிங்கட் பிரபு (Lord Bendinkt)'சதி' என்ற உடன் கட்டை ஏறும் வழக்கத்தையும், 1830- இல், மதத்தின் பேரால் நடத்தப்பட்ட கொலை, கொள்ளை, போன்ற வழக்கத்தையும் ('தகி') தடைசெய்தார்.

இரண்டாவது : இந்தியர்கள் தாமே முன்வந்து, தங்கள்

ராஜ் கெளதமன்/ 28

சமூகத்திலுள்ள நவீன வாழ்க்கைக்கு ஒவ்வாத காலங்கடந்த வழக்கங்களைக் கைவிடுவதற்கு அவர்களிடையே ஐரோப்பிய அறிவியல் சட்ட, பண்பாடு ஆகியவற்றைப் பரவலாக்குவது, இந்த நேர்மறையான நடவடிக்கையில் நான்கு பிரதான நிலைகள் இருந்தன.

1. கிறிஸ்தவ மதப்பிரச்சாரம் முடுக்கிவிடப்பட்டது. 1813-ஆம் ஆண்டுவரை, ஆங்கிலேய மதபோதக சபைகளைத் தவிர பிற ஐரோப்பிய சபைகள் இந்தியாவெங்கும் சபைகளை நிறுவி டாக்டரியாச்சாரம் செய்தன, மத மாற்ற முயற்சிகளில் ஈடுபட்டன. 1813-க்கு பிறகு, இவற்றில் ஆங்கிலேய மதப் பிரச்சார சபைகளும் ஈடுபட அனுமதிக்கப்பட்டன. இலாப, கல்வி, மருத்துவம் வழியாக மதபோதனை செய்தன.

2. கொள்கையளவில், சட்டத்தின்முன் சகலரும் சமம் என்ற பிரகடனம் 1833-ல் வெளியிடப்பட்டது. இது, ஏறுவரிசையையும், பிறப்பால் ஏற்றத்தாழ்வையும் நம்பிக்கொண்டிருந்த இந்துப் பெருமரபிற்கு முற்றிலும் புதுமையாகவும், அந்தியமாகவும் இருந்தது. இந்தச் சட்டபூர்வமான சமத்துவக் கொள்கையானது, ஐரோப்பிய நவீன வண்ணிக, தொழில் முயற்சியாளர்களுக்குப் புதிய உற்பத்திக் சக்திகளைத் திரட்டத் துணை புரிந்தது. இதே சமத்துவக் கொள்கை வழியாக, சாதி, மத, மொழி, இன அளவில் தமக்குள் பேதப்பட்டிருந்த இந்தியர்கள், புதிய ஆங்கில அரசின் சட்ட வகையான அதிகாரத்திற்கு முன் ஒத்த தகுதியும் உரிமையும் உடையவர்களாகப் பாவிக்கப் பட்டார்கள்.

3. ஆங்கிலேயர்கள் வருவதற்கு முன் 'இந்தியா'முழுமைக்கும் பொருந்தத்தக்க பொது அலுவல மொழி இருந்ததில்லை. ஆங்கிலேய ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் பாரசீக மொழி ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டது.இதனை நீக்கி, 1835-ஆம் ஆண்டில் பெஸ்டின்கட் பிரபு ஆங்கிலத்தைப் பொது ஆட்சி மொழியாகவும், அந்தந்தப் பிராந்தியங்களில் மக்கள் பேசிய மொழிகளை அப்பகுதிகளின் அலுவல்

மாதவையா 1872-1925 / 29

மொழிகளாகவும் ஏற்படுத்தினார். இதனால், ஆங்கிலக் கல்வி பரவுவதற்கும், அதனால் படித்த சிறுபான்மை இந்திய அறிவாளிகளிடமும் ஆங்கிலேயப்பண்பாடும் நாகரிகமும் பரவுவதற்கும் சாத்தியம் உண்டாயிற்று.

சிறிய இங்கிலாந்துத் தீவை விட அகன்ற இந்திய தீபகற்பத்தைத் தொடர்ந்து சிறுபான்மை ஆங்கிலேயரால் வன்முறை மூலம் அடக்கி ஆள முடியாது. பண்பாட்டளவில் பெரிதும் வேறுபட்ட இருவித சமுதாயங்களில், ஆளுகின்ற சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை, அடிமையற்ற சமுதாயம் உள்வாங்க வைப்பதன் வழியாக, ஆளும் சமுதாயத்தின் அதிகாரமும் மேலாண்மையும் கருத்தியல் ரீதியாக நிலைநாட்டப்படுகிறது. இந்தியாவில் மேற்கத்திய பண்பாட்டுப் பரவலின் உள்நோக்கம் இருதான்.

4. இந்தக் கருத்தியல் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தும் விதமாக மெகாலே (Macaulay) ஜேம்ஸ் மில் இந்திய கவர்னர் ஜெனரல் பெண்டிக்ட் பிரபு ஆகியோர் 1835- இல் புதிய கல்விக் கொள்கையைவெளியிட்டார்கள். இதன் நோக்கம் ஆங்கிலத்தின் வழியே, இந்தியருக்கு ஐரோப்பிய அறிவியலையும், ஆங்கில இலக்கியத்தையும் கற்பிப்பதாகும். இதனால் மேற்கத்திய பண்பாட்டை ஏற்ற ஒரு பிரிவினர் உருவாகி, ஆள்வோர்க்கும், ஆளப்படுவோர்க்கும் இடையில் சமரசம் செய்பவர்களாக எதிர்பார்க்கப்பட்டார்கள். இதுமட்டுமின்றி, பரந்துபட்ட இந்தியாவை நிர்வாகம் செய்ய ஏற்படுத்திய மற்றும் கீழ்நிலை பணியிடங்களில் வேலைசெய்யும் சிலில் ஊழியர்களை உருவாக்கவும் இந்தக் கல்விமுறை பயன்பட்டது.

இந்தப் புதிய ஆங்கிலக் கல்வியில் பொது அறிவியலுக்கும், இலக்கியத்துக்குமே மிகுந்த அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. தொழிற்சாலைகளை ஏற்று நடத்துவதற்குத் தேவைப்படும் உயர் தொழில் நுட்பங்கள் கற்றுத்தரப்படவில்லை. இதே நிலை தான் மருத்துவ,

ராத்தி கெளதமன்/ 30

பொறியியல் படிப்பிலும் நீடித்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இந்தியாவுக்கு ஆங்கிலேய மூலதனம் இறக்குமதியாகத் தொடங்கியது. புகைவண்டிப் போக்குவரத்து, பணப்பயிர் சாகுபடி. ஆலை-சரங்க நிர்மாணம் ஆகியவற்றில் ஆங்கில அரசு முதலீடு செய்தது. ஆனால் இந்தியர்கள் முதலீடு செய்யவும், தொழிற் சாலைகள் நடத்துவும் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது.(Kotovsky 1979) எனவே ஆங்கிலக்கல்வியின் வரையறை தெளிவாக இருந்தது. இது குமாஸ்தாக்களை உருவாக்கிய 'பேடிக்கல்வி' தான்,

இப்படி மேற்கந்திய மயமாகிக கொண்டிருந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர்தான் மாதவையா. இந்த மேற்கத்தியமயமாதவை, ராபர்ட் ரெட்ஸீல்டு (Robert Redfield) என்ற சமூகவியலாளரின் சிறு மரபு (little tradition), பெருமரபு(great tradition) என்ற கருத்தாக்கங்களைக் கொண்டு யோகேந்திர சிங் விளக்கியுள்ளார். இதற்காக, இவர், முதன்மை பேற்கத்தியமயமாதல் (primary Westernization) இரண்டாம்நிலை மேற்கத்தியமயமாதல் (secondary westernization) என்ற சமூகவியல் கருத்தாக்கங்களைக் கையாண்டுள்ளார். இவற்றைக் கொண்டு, மாதவையா காலத் தமிழாக்கத்தில் நிகழ்ந்த பண்பாட்டு மாற்றங்களை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

முதன்மை மேற்கத்தியமயமாதல் :

இது சிறுபான்மை இந்தியரிடம் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு மாற்றத்தைக் குறிக்கும். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்காரர்களுக்காக நாடெங்கும் போகுட்களைத் திரட்டித்தந்த சிறுபான்மை இடைத்தரகர்களிடம்தான் முதன் முதலாகப் பண்பாட்டு மாற்ற ஏற்பட்டது. இவர்களுடைய பண்பாட்டைத் துணைப்பண்பாடு (sub_culture) என்று கூறலாம். இது நடர்புறங்களில் உருவானது என்பார் யோகேந்திர சிங்.

இரண்டாம் மேற்கத்தியமயமாதல் :

இதனை 'பண்பாட்டு நவீனமயமாதல்' (Cultural Modernization) (singh) என்றும் கூறலாம். பிரிட்டிஷ் அரசின் நேரடி ஆட்சியின் கீழ் இந்தியா வந்த பிறகு (1857), கல்வி,சட்டம், வாணிபம், தொழில் துறை ஆகியவற்றில் அந்த அந்திய அரசு பின்பற்றிய கொள்கை (கொள்ளோ!)களின் மொத்த விளைவுதான் நவீன இந்தியா. அது வரை பண்டங்களை இந்தியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்து வந்த ஆங்கிலேய அரசு, நேரடி ஆட்சிக் காலத்தில், புகைவண்டி, தபால்-தந்தி, தொழிற்சாலை, சுரங்கத் கொழில், தோட்டத்தொழில்(Plantation) ஆகியவற்றில் முதலீடு செய்வதற்காக மூலதனத்தை ஏற்றுமதி செய்யலாயிற்று. பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற பெருந்கரங்கள் தொழில்மயமாயின. படிப்படியாக இந்திய வணிகர்களும், வேவாகேவிக்காரர்களும் தொழில்களில் முதலீடு செய்யத் தொடங்கினார்கள். இதனால் ஏற்கனவே உருவான நடுத்தர வர்கத்தோடு, தேசிய முதலாளி வர்க்கமும், பாட்டாளி வர்க்கமும் புதிய சக்திகளாக உருவெடுத்தன. அது வரை மேற்கத்தியமயமாதல் என்றாலே சமூக சீர்திருத்தம் என்று சிறுபான்மை அறிவாளிகளால் புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இப்போது அது, மதச்சார்பின்மை தேசியம் என்பதாக மக்களிடம் பரவலாயிற்று. முதல் நிலை மேற்கத்திய மயமாதல் என்பது நகர்புறத் துணைப்பண்பாடாக இருந்த நிலை மாறி, இரண்டாம் நிலை மேற்கத்திய மயமாதலாக பண்பாட்டு நவீன மயமாதலாக இந்துப் பெருமரபில் தாக்கத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கியது. இந்த மாற்றத்திற்கு, சட்ட மேற்கட்டுமானம்,கல்விப்பரவல் நகரமயமாதல், தொழில்மயமாதல், தொடர்பு சாதன வளர்ச்சி, தேசிய உணர்வு,தேசிய அரசியல் முதலான நிறுவன வளர்ச்சிகள் அடித்தளம் இட்டன.(singh).

இனி, முகஸ் நிலை மேற்கத்திய மயமாக்குதலில் குறிக்கப்பட்ட துணைப்பண்பாட்டின் வளர்ச்சியில்

ராஜ் கௌதமன்/ 32

உருவானவர்களாக மாதவையா முதலான அறிவு வட்டத்தாரர்ப் பார்க்கமுடிகிறது. இவர்கள் மேற்கொண்ட சீர்திருத்த முயற்சிகள், புதிய படைப்புகள், பழம் இலக்கிய மீட்டுருவாக்கம் ஆகிவவை, இவர்களுடைய துணைப்பண்பாட்டு அம்சங்களாகும். தமிழகத்தில் ஏற்ததாழ 1920 வரை முதல் நிலை மேற்கத்திய மயமாதலையும்,சிறுபான்மைத் துணைப்பண்பாட்டையுமே பொரிதும் காணமுடிகிறது. மாதவையா வாழ்ந்த காலத்தில், தமிழகத்தில் இரண்டாம் நிலை மேற்கத்திய மயமாதலின் நிறுவன அடிப்படைகளான தொழில்மயம், நகர மயம், அரசியல்மயம் தேசிய எழுச்சி,தொடர்புசாதன வளர்ச்சி முதலானவை ஒரளவே காணப்பட்டன. இதனால் மாதவையா போன்றோரை உருவாக்கிய நேரடிச் சக்திகளாக இவற்றைக் காணவியலாதுபம்பாய், கலகத்தா ஆகிய நகரங்களில் ஏற்பட்ட நிறுவன அடிப்படை வளர்ச்சிகளோடு ஒப்பிட்டால், தமிழகத்தில், தேசிய அரசியல் கிளர்ச்சிகளும், தொழில் மயமாதலும், தொழிலாளர் எழுச்சிகளும் இயக்கங்களும் காலந் தாழ்த்துகியே ஏற்பட்டமை தெரியும்.

இனி மாதவையா காலத்தின் சிறப்புப் பண்பாடான துணைப்பண்பாட்டின் தன்மைகளை, மேற்கத்திய கல்வி. சமூக சீர்திருத்தம். பொதுச்சட்ட அமைப்பு, புதிய படைப்புகள் முதலியவற்றைக் கொண்டு அறியலாம்.

மேற்கத்திய கல்வி :

மேற்கத்திய கல்வி முறை வருவதற்குமுன், தமிழகத்தில் மரபான கல்வி முறை நிலவியது. திண்ணைக்கல்வி மூலம், சிறுவர்கள் (சிறுமிகள் அல்ல) அரிச்சுவடி, எண்கணிதம், நன்னூல், நிகண்டு, முதுரை, ஆத்திச்சூடி. நீதி வெண்பா. நல்வழி முதலானவற்றை மனப்பாடம் செய்தார்கள். பிறகு வளர்ந்த பின் தனி வித்துவான்களிடம் தாங்கள் மனளார். பண்ணிய நூல்களுக்குப் பொருள் (பாட) கேட்டார்கள். கால்யங்கள், சிற்றிலக்கியம், தலபுராணம், யாப்பிலக்கணம்

மாதவையா 1872-1925 / 33

ஆகியவற்றிற்குள் கல்வி கட்டப்பட்டிருந்தது. இந்துப் பெருமரபின் பண்பாட்டுக் கூறுகளையே இவை கொண்டிருந்தன.

இந்திலையை ஆங்கிலக்கல்வி முறை அடியோடு மாற்றியது. 1835-க்கு முன்பே பல கிறிஸ்தவ சமய அமைப்புகள் கிறிஸ்தவ மத மாறியவர்களுக்குப் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைத்தன. 1835-க்கு பின் ஆங்கில அரசு மூன்றாண்டுக்குக் கல்வி முறையை அமலாக்கியது. அவை, தொடக்கக்கல்வி, உயர்நிலைப்பள்ளிக்கல்வி, கல்லூரி/பல்கலைக்கழக உயர் கல்வி.

தமிழகத்தில், 'கமிட்டிஆஃப் நேடிஸ் எஜுகேஷன்' (Committee of Native Education) என்ற அரசமைப்பு (1841), ஸ்காட்லாந்து சபை (1837, 1841, 1846), ஸண்டன் போதக சபை(1851) வெஸ்லிய மத போதக சபை(1851) ஆகிய ஐரோப்பிய மத போதக சபைகளும், பள்ளிக்கூடங்களையும், கல்லூரிகளையும், நிறுவின. கிறிஸ்தவ சபைகளுக்குப் போட்டியாக, இந்தியர்களும் கல்வி நிறுவனங்களைத் தொடங்கினார்கள். இப்படித் தோற்றுவிக்கப்பட்டதுதான் பச்சையப்பர் கல்வி நிறுவனம்.(1842). (Bose, 1978: 182-83).

நன்கு அமைந்த, நிறுவனங்க கட்டமைப்பைக்கொண்ட ஆங்கிலக் கல்வி முறையால், படித்த வர்க்கத்தாரின் பொருளாதார வாழ்க்கை மேம்பட்டது. அதோடு மேற்கத்திய பண்பாட்டு அம்சங்களும் இவர்களிடையே மெல்லப்பரவின. அறிவியல் சிந்தனைகள் பரவின. கீட்ஸ்(Keats), டெநிஸன்(Tennyson), பிரேளனிங் (Browning), ஷல்லி (Shlley), பைரன்(Byron), மார்லி(Murley), கார்லைல் (Carlyle), போப் (Pope), பர்க்(Burke), ரஸ்கின்(ruskin), ஹக்ஸ்லி (Huxley) ஆகிய ஆங்கிலச் சிந்தனையாளர்களின் எண்ணங்களும், ஸ்பென்ஸர் (Spencser) டார்வின்(Darwin) ஜேம்ஸ் மில், போன்றவர்களின் சமயச்சார்பற்ற பகுத்தறிவுக் கருத்துகளும் இவ்வர்க்கத்தாரிடம் செல்வாக்குச் செலுத்தலாயின. இவை கனிமனித சுதந்திர.

ராஜ் கெளதமன், 34

சமத்துவ பற்றிய மதிப்பீடுகளைப் போற்றின. எதிலும் பகுத்தறிவு நோக்கும் மனித நேயமும் கொண்ட பார்வையை வலியுறுத்தின. இவை பிறப்பால் சமத்துவ இன்மையும் விதிவாதத்தையும் (fatalism), போற்றிய இந்துப் பெருமரபின் மீது தவிர்க்க இயலாத விமர்சனங்களை எழுப்பின.

ஆங்கிலக் கல்வி முறையில் செய்யுள் இலக்கியம் தொடர்ந்து முக்கிய பங்கை வகித்தாலும், எளிய உரைநடையால் அமைந்த இலக்கியங்கள் புதிதாக அறிமுகமாயின. குறிப்பாக உரைநடையில் எழுதப்படும் புனைக்கதை இலக்கியம் நவீனத்துவத்தின் வரவை முன்னரிவித்தது. உரைநடையால் அமைந்த, வாருக்கு எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளத்தக்க நாவல் சிறுகதை, கட்டுரை, இலக்கிய வகைகள் படித்த நடுத்தர வர்க்கத்து அறிவாளிகளால் தமிழில் படைக்கப்பட்டு, குறைந்த கல்வி அறிவு உடையவர்களும் புரிந்து கொள்ளுமாறு அமைந்துவிட்டன.

சமூக சீர்தி நுத்த முயற்சிகள் :

கம்பெனியாரின் ஆட்சித் தொடக்கத்தில், ஆங்கிலம் அறிந்து, தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையை, முழுமையாக மேற்கூர்த்திய வாழ்க்கைமுறைக்கு மாற்றிக் கொண்ட சிறுபான்மையினர். (இடைத்தரகர்கள்) உருவாயினர் இவர்கள் மேற்கூர்த்திய வாழ்க்கையின் புறக்கூறுகளான உணவு, உடை, பழக்கவழுக்கங்கள் முதலியவற்றை அடிப்படையாக வேலை பின்பற்றினார்கள். யுரேஷிய நாகரிகத்தில் தமாகமுற்ற இவர்கள், தங்களுடைய சொந்தப் பண்பாட்டு வேர்களை அறுத்துக் கொண்டார்கள்.

அனால் 1830-ஆம் ஆண்டு முதல் முறையாக ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற பார்ப்பன்-வேளாள இளந் தலைமுறையினர், மேற்கூர்த்திய தாக்கக்கால் கற்று உணர்ந்த பகுத்தறிவு, அறிவியல், சுதந்திர சிந்தனை, தனி மனித நேயம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு கங்களுடைய சொந்த இந்துப் பண்பாட்டைச் சர்திருத்தி நவீன மயமாக்க முயன்றார்கள். இந்துக்களில் முன்னேற்றம்,

இந்து(உயர்சாதி) விதவைப் பெண்களின் மறுமணம், பெண்கள்வி, ஆசார சீர்திருத்தம் ஆகிய சிக்கல்கள் விவாதிக்கப்பட்டன. இதற்காகவே பல அமைப்புகள் தோன்றின. 'இந்து இலக்கிய சங்கம்'(1830), 'இந்து முன்னேற்றம்'(1852), 'வேத சமாஜம்' (1864), 'திருவல்லிக்கேணி இலக்கிய சங்கம்'(1874), 'பிரம ஞான சபை(1882) , 'இந்து மகளிர் மறுமணச் சங்கம்'(1883), 'மதராஸ் மகாஜன சபை'(1884), 'தேசிய சமூக மாநாடு'(1887), தேசிய சமூக மாநாட்டின் இந்துக் கமிட்டி'(1888), 'சென்னை சமூகச் சீர்திருத்த சபை' (1892), ஆகியவை இவற்றில் சில. இவை மூலம் சீர்திருத்த எண்ணங்களை முன் வைத்த அறிவுவட்டத்தாரில் மாதவையாவும் ஒருவர். மாதவையா தமது, 'சத்தியானந்தா' என்ற ஆங்கில நாவலின் இறுதியில் 'சத்திய சமாஜம்' என்ற இலட்சிய சீர்திருத்த சபையைப் படைத்திருப்பது அக்கால அறிவு வட்டத்தாரின் இலட்சியத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது.

பொதுச்சட்ட அமைப்பு :

தமிழகப் பார்ப்பன-வேளாள அறிவு வட்டத்தார்கள், தங்களுடைய இந்துப் பெருமரபைச் சீர்திருத்தவும், அது நிலைத்து, நிற்கவும், ஆங்கில அரசாங்கத்தின் புதிய பொதுச்சட்ட அமைப்பின் துணையை நாடினார்கள்.

ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழக கிராமங்கள்தான் சமூக-பொருளாதார-பண்பாட்டு மையங்களாக இருந்து வந்தன. மக்கள் இங்கே பிறப்பின் காரணமாக ஏற்றத்தாழ்வான் அந்தஸ்துக்களோடு, குல முறையாக ஏற்பட்டுப் போன தொழில்களைச் செய்து வந்தார்கள். இவர்களுக்கான வாழ்வியல் சட்டங்களை இந்துமத சுமிருதிகளும், தரும சாஸ்திரங்களும், சூத்திரங்களும் வழங்கின. கிராமிய-சாதிய பஞ்சாயத்துக்களில் பார்ப்பன-வேளாள நில உடைமையாளர்களே பெரிதும் ஆதிக்கம் செய்து வந்தார்கள். அங்கே, ஒவ்வொருவனும்

ராஜ் கௌதமன்/ 36

அவர்வன் : பிறந்த சாதியை அனுசரித்தே விசாரித்து நீதி வழங்கப்பட்டான். (இன்றைக்கு, கிராமங்களில்) சாதி இந்துகளும், பிறபட்ட முரட்டு வலிமை பெற்ற சாதிகளும் இதே நடை-முறையைத்தான். தலைத்துக்களிடம் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்!) ஒரே விதமான குற்றத்திற்குத்திர சாதியார்க்கும், தீண்டாச் சாதியாக்கும் கடுமையான தண்டனைகளும், பார்ப்பன-வேளாளர்க்குச் சொற்பமான தண்டனைகளும் வழங்கப்பட்டன.

ஆனால் ஆங்கிலேயர் அமலாக்கிய சட்டமைப்பி, தனி நுபரைப்பே அவரது நடத்தைக்குப் பொறுப்பாக்கியது. இது, சமத்துவம், புகுத்தறிவு, தனிமனிதத்துவம் என்கிற மூன்று மதிப்பீடுகளைக் கொண்டு இயங்கியது. சாதி, மதச் சார்புகளற்ற அனைவருக்கும் பொதுவான நிறுவனமாக (தொடக்கத்தில் ஐரோப்பியர்த் தலைத்து) செயல் பட்டது. எந்தச் சாதி, மத, பொருளாதார நிலையில் ஒருவன் ஜிருந்தாலும், நீதி கேட்டு, நீதி மன்றத்தில் முறையிடும் உரிமை அவனுக்கு வழங்கப்பட்டது. (கொள்கையளவில்) வழக்கை, சாட்சிகளின் அடிப்படையில் தீர விசாரிப்பதற்குச் சட்டம் படிலை வழக்கறிஞர்களும் நீதி வழிநக நீதிபதிகளும் தொழில்முறையாகச் செயல்பட்டாகள். நீதி வழங்குவதற்கு சாதி, மதச் சார்புகளைத் தகுதிகளாகப் பார்க்காமால், முறையான கலவித் தேர்ச்சி, திறன்நடுநிலைமை பொன்ற புதிதாக்கடிய தகுதிகளைச் சொன்டவர்களே தோற்று செய்யப்பட்டார்கள். இப்படித் தேர்வு செய்யப்பட்டாகளும் படித்த பார்ப்பன-வேளாளரே என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்). இந்துப் பெருமரபின் கீழ்-மீல் ஏறுவரிசையிலால் தகுதிகளைப் புதிய சட்ட அமைப்பு ஏற்கக்கவில்லை.

இந்தச் சட்ட அமைப்பு சிர்திருத்த முயற்சிகளுக்குப் பெருந்துணையாக வாய்த்தது. இரண்டிற்கும் பொதுவான மதிப்பீடுகளாக, பகுத்தறிவு, மனித நேயம், சமத்துவம் ஆகியவை அமைந்திருத்தன. சதி வழக்கத்தைச் சட்டம் (1829),

கட்டாய அடிமை முறைத்தடைச்சட்டம், (1843), விதவை மறுமணச்சட்டம்(1856)சுதேசி திருமணச்சட்டம்,(1872), குழந்தைமனத் தடைச்சட்டம்,(1891,1929).ஆகிய முக்கியமான சட்டங்கள் : சீர்திருத்த முயற்சிகளால் இயற்றப்பட்டு, அட்ட முயற்சிகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தன. (singh,1973: 97-99). சமூக சீர்திருத்தக்காரர்களைப் பழைய வைதீக சாதியச் சட்டங்கள் கண்டனத்துக்கு உட்படுத்தினாலும், புதிய சட்டங்களைப் பாதுகாத்து.

புதிய படைப்பாக்கங்கள் :

சமூக சீர்திருத்தக்காரர்கள், தம் கருத்துக்களைப் பரப்ப நவீன படைப்புகளையும் பயன்படுத்தினார்கள். இதற்கு, அச்ச எந்திரங்களால் ஆயிரக் கணக்கில் புத்தகங்களை விரைவாக உற்பத்தி செய்யும் நவீன தொழில் நுட்பமும், பத்திரிகை என்ற நவீன தொடர்பு சாதனமும் பெரும துணை புரிந்தன.

1835-ஆண்டுவரை அச்சகர் வைத்து நூல்களை வெளியிடும் பதிப்புரிமை, கிறிஸ்தவ மத போதகர்களுக்கும், கம்பெனியார்களுக்கும், மட்டுமே இருந்தது. 1835-ஆம் ஆண்டு முதல் "இந்த உரிமை இந்துக்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது. அதுவரை அதிக பொருள் செலவில், பலகாலம் உழைத்துப் படியெடுத்த ஏட்டுச்சுவடிகளைப் பெறுவது என்பது செலவர்களுக்கே சாத்தியமாக இருந்தது ஆனால் அச்ச எந்திரங்கள் வந்தபின், நூல்கள் மலிவான விலைக்கு வாங்கத்தக்க பண்டங்களாகின.

நூல்கள் அதிக அளவில் அச்சிடப் பட்டதற்கு முக்கியமான காணம் பாடப் புத்தகத் தேவையாகும். மாணவர்களுக்குரிய பாட நூல்கள் அரசாங்கத்தின் கல்வித் துறையால் தீர்மானிக்கப் பட்டன. பாடப்'புத்தகத் தேவையை நிறைவேற்ற தமிழகத்தில், 'Public Instruction' என்ற துறை உருவாக்கப் பட்டது (1854). 1885 ஆம் ஆண்டுவரை, இந்துஸ்ரையினால் ஏராளமான பாடநூல்கள் வெளியிடப்பட்டன பிறகு, தனியாக பாடபுத்தக குழு (The

ராஜி கெளதான்/ 38

Madras Standing Committee For Text Books) ஒன்று கொடங்கப்பட்டுத் தகுதி வாய்ந்த பாடநூல்கள் பரிந்துரைக்கப் பட்டன (சீனி, வேங்கடசாமி, 1962.2.7].

இதனைத் தவிர பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், சென்னை மாகாணத்தில் ஏற்ததாழ எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட அச்சகங்கள் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான பாடநூல்கள் அச்சிடப்பட்டன. சில நூல்கள், பத்தாயிரம் பிரதிகள் வரை அச்சாயின (சீனி, வேங்கடசாமி, 1962.99.105,120). படிப்போர் தொகை பெருகப் பெருக. ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் செய்திப் பத்திரிகைகளும், வார திங்கள் ஈர்ஜினைகளும் அதிகரித்தன. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் மட்டும் சுமார் நூறு பத்திரிகைகள் தமிழகத்தில் புழங்கியுள்ளன. (Bose 1978:-51-52) இவற்றில்சமயம், அறிவியல், இலக்கியம், சமூக சீர்திருத்தம், யண்பாடு, வரலாறு, அரசியல், பொருளாதாரம் ஆகியவை விவாதிக்கப் பட்டன.

கருத்துப்பரவுக்குக் காரணமாக இருந்த அச்ச எந்திரங்களும், பதிப்பகங்களும், வெளியீடுகளும், பத்திரிகை நிறுபனங்களுட், பொருளாதார ரீதியில் இலாபம் ஈட்டும் வணிக நிறுவனங்களாகவும் இருந்தன. தமிழில்ருந்த ஏட்டுச் சுவடிகளைப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பதிப்பித்ததற்கும், உரைநடையில் பாடநூல்களை வெளியிட்டதற்கும் பொருளாதார நோக்கம் பிரதான உந்துசக்தியாக இருந்ததை மறந்துவிட்டதோறு.

பழம்பண்பாட்டுப் பெருமை :

புதிய தொடர்பு சாதனங்களின் பலனாக நலீனத்துவத்திற்குள் பிரவேசித்த அறிவு வட்டத்தின் ஒரு பிரிவினர் பழம் பண்பாட்டின் பெருமையை மீட்டுருவாக்க முயன்றனர். இவர்கள், பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கண, தக்குவ, சமய நூல்களை.. ஏட்டுச் சுவடிகளிலிருந்து அச்சு வடிவிற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். பழம் பெரு இலக்கியங்கள் வழியாக அறியவந்த பெருமைகளை உரைநடையில் தனி நூல்களாக

மாதவையா 1872-1925 / 39

எழுதி வெளியிட்டார்கள். அறிவு வட்டத்தின் மற்றொரு பிரிவினர் நவீன உரைநடை இலக்கியங்களான நாவல், சிறுகளத்தாடகங்கள் ஆகியவற்றை வெளியிட்டனர். இந்த இருவித முயற்சிகளுக்கும், ஆங்கிலக் கல்விக்குத் தேவைப்பட்ட பாடபுத்தக உற்பத்தியானது ஊக்கமளித்தது.

சீர்திருத்தக்காரர்கள் ஏட்டுச் சுவடிகளைத் தொகுத்து அச்சேற்றுவதற்கு முன்னோடி முயற்சியாக, ஆங்கில ஆட்சியாளர்கள் சுவடிகளைத் தொகுத்துப் பாதுகாத்த செயல் அமைந்தது.'சென்னை அரசாங்கத்துக் கையெழுத்துச் சுவடி நூலகம், (Madras Govt. Oriental MSS. Library) என்ற அமைப்பு எற்படுத்தப்பட்டது. கர்னல் காலின் மெக்கன்சி (1753-1821) என்ற ஆங்கிலேயர், இந்நூலகத்திற்காக, முதன்முறையாக ஏட்டுச்சுவடிகளைத் தொகுத்தார். (சீனி வேங்கடசாமி.1962:26-32). அதன் பிறகு, 1812 முதல் 1854 வரை ஐரோப்பிய அரசுப்பணியாளர்கள், இந்திய (தமிழக) மொழி, இலக்கிய இலக்கணாங்களைக் கற்பதற்குச் செயல்பட்ட 'சென்னைக் கல்விச் சங்கம்', முதன் முதலாகப் பாடப்புத்தகச் தேவையின் பொருட்டு ஏட்டுச்சுவடிகளை அச்சேற்றியது. 'திருவள்ளுவர் திருக்குறள்', 'நாலடி நானுாறு' ஆகிய தமிழ் நீடி நூல்களின் மூலங்கள் மட்டும் அச்சேறின. இச்சங்கத்தின் ஆசிரியர்களான முத்துசாமிபவிஸ்ஸை (-1840)

தாண்டவராயமுதலியார்(1850) (1779-1845) -பகுவை நயனப்பமுதலி(1850), முகவைஇராமாநுசக், கவிராயர்(1882), கொட்டை:யூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், மதுரைக் கந்தசாமிப்புவர் ஆகியோர் ஆங்கில அதிகாரிகளின் ஆணைப்படி ஏட்டுச் சுவடிகளை அச்சேற்றினார்கள். (சீனி.வேங்கடசாமி 1962:120). இதனைத் தொடர்ந்து தமிழின் பழும் பெரும் இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் அச்சேறின. குறள், நாலடி, திரிக்கும்மதுரை, நன்னென்றி முதலான நீதிநூல்களும், கம்பராமாயணம், மனிமேகலை, சிலப்பதிகாரம், வில்லிபாரதம், கந்தபுராணம், நளவெவன்பா, முதலிய

ராஜி கெளதமன்/ 40

காவிய-புராணங்களும், தேவாரம், திருவாசகம், நாலாயிர திவ்யபிரபந்தம், முதலிய பக்தி இலக்கியங்களும், சங்க இலக்கியத்தொகுதிகளும் அச்சுப் புத்தகங்களாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டன. இவற்றைப் பதிப்பித்தவர்கள் பலர். இவருள், ராவ் பகதூர் சி.வை தாமோதரம் பிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர், உ.வே.சா மயிலை சண்முகம் பிள்ளை. ஆறுமுக நாவலர், ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இவற்றைத் தொடர்ந்து இந்நால்கள் வழியே அறிந்த பழந்தமிழர் பண்பாட்டுப் பெருமைகளை வியந்து கூறும் நூல்கள் வெளியாயின. வி.கணக்கைப்பிள்ளையின் 'ஆயிரத்து எண்ணூறு' ஆண்டுகளுக்கு முற்பாக தாஸிமூர்கள் என்ற பொருளில் ஆங்கில நூல் வெளிவந்தது.பேராசிரியர்.பி.சுந்தரம் பிள்ளை ஞானசம்பந்தர் பற்றிய கால ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டார். வரலாற்று உ.னர்வு இக்காலகட்டத்தில் மேலோங்கியது. இவர்களோடு, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வித்துவான்களும், ஈழநாட்டுத்தமிழ் அறிஞர்களும், இப்பணியை மேற்கொண்டார்கள். (சுப்பிரமணிய அய்யர்.1971 : XII-XIII) இவர்கள் எல்லோருமில் படித்த பார்ப்பன-வேளாளர்கள்.

இன்னொரு பக்கம், இந்திய-தமிழகப் பழம் பெரும் வரலாற்றைப் புதைப்பொருள், சாசனம், இலக்கியம், வழியாக ஆராயும் பணி நடைபெற்றது. இதற்கென்றே ஆங்கிலயர், 'தி இன்டியன் ஆண்டிக் குயரி' (The Indin Antiquary)(1872), 'எடிகிராபிகா இன்டிகா'(Epigraphic Indica), (1892), 'சவுத் இன்டியன் இன்ஸ்கிரிபஷன்ஸ்' (South Indian Inscriptions,1890) ஆகிய ஆங்கில ஆய்வு பத்திரிக்கைகளை 1883-ல் நடுப்பகுதியில் தொடங்கிப் பல்லாண்டுகளாக வெளிவந்த. 'தி மெட்ராஸ் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் மேகசின்'(The Madras Christian College Magazine) என்ற ஆங்கில மாதப் பத்திரிக்கையில் ஆங்கிலம் கற்ற தமிழ்ப் பார்ப்பன-வேளாள அறிவாளிகள் பல் துறை சார்ந்த கட்டுரை, கவிதை, ஆய்வு ஆகியவற்றைப்

மாதவையா 1872-1925 / 41 .

படைத்தார்கள். இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்: கே.ஜி. சேஷஷா, தி.செல்வக்கேசவராய முதலியார், எஸ்.கப்பிரமணிய சாஸ்திரி, வி.கோ.துரியநாராயணசாஸ்திரி (வி.கோ.சு), பி.இராஜமையர், பண்டித நடேச சாஸ்திரி, பி.கந்தரம்பிள்ளை, அமாதவையா.

நவீனப்படைப்புகள் :

தமிழுக்கு நவீனமான நாவல், சிறுகதை முதலிய படைப்புகளின் வருகை மேற்கூட்டுய மயமாதலின் இன்னெராரு வகையாகும். தமிழில் நவீனம் இலக்கியம் இல்லாத குறையைப் போக்குவதற்காக முன் சொன்ன அறிவாளிகள், ஆங்கில நாடகங்களையும், தமிழில் மொழிப்பெயர்த்தார்கள், தமுஹி எழுதினார்கள், சுயமான படைப்பிலும் ஈடுபட்டார்கள் இப்படி முயன்றவர்களில் மாதவையா முக்கியமானவர்.

உரைநடை நூல்கள் :

நவீன இலக்கியம் முற்றிலும் உரைநடையால் அமைவதாகும். செய்யுள் மரபிலிருந்து புதிய உரைநடை மரபொன்றை நிர்மாணிப்பது எளிதான காரியமல்ல. தொடக்கத்தில் உரைநடை இலக்கிய ஆக்கத்திற்காக உருவாசவில்லை. ஐரோப்பிய மத போதகர்கள் தங்கள் சமய உண்மைகளை எளிதாகப் பரவச் செய்ய உரைநடையைச் செப்பனிட்டார்கள். 'சென்னைக் கல்விச் சங்கம' வழியாக ஆங்கில ஆட்சியாளர்களின் ஆதரவில், பல தமிழ் வித்துவான்கள் உரைநடைநூல்களை இயற்ற வேண்டியிருந்தது. தாண்டவராய முதலியின்' கதா மஞ்சரி'(1826), 'பஞ்ச தந்திர கதை'(1826), கந்தசாமிப் புலவரின் 'மிருதி சந்திரிகை' (1826), திருவேங்கடமுதலியின் 'தமிழ் அரிச்சவடி'(1827) , வீராசாமிசெட்டியின் 'விநோத ரச மஞ்சரி' ஆகியன் இப்படிப்பட்ட உரைநடை நூல்களாகும். 'சென்னைப் பாடப்புத்தக சங்கம' (1850) பல உரைநடை நூல்களை வெளியிட்டு. அவற்றில் சிறந்தவற்றுக்குப் பரிசளித்து ஊக்குவித்தது. இக்கால கட்டத்தில் மொழிபெயர்ப்பு

ராஜ் கெளதயன்/ 42

நூல்களும், தழுவல் நூல்களும் அதிக அளவில் வெளிவந்தன. 'இராபின்ஸன் குருசோ' 'இந்திய சரித்திரம்', 'உலக சரித்திரம்' ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாகும்.

உரைநடை நூல்களுக்கும், அக்கால சமூக சீர்திருத்தத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது.

".....நம்முடைய சுய பாண்டிகளில் வசன காவியங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறவரையில் இந்தத் தேசம் சரியான சீர்திருத்தம் அடையாதென்பது நிச்சயமே." என்று'பிரதாப முதலியார் சரித்திருத்திள், வெதநாராக பிள்ளை எழுதியிருப்பாரு இதற்குச் சான்று. மாதவையாவும் இதே கருத்தை 'பச.' நாவல்ளின் மூன்றாம் பதிப்பின் (1911) முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொடக்க காலத் தமிழ் நாவல்கள் இந்த நோக்கத்தில்தான் எழுதப்பட்டுள்ளது.

நாவலும் பெண்சிக்கலும் :

புத்திலக்கியத்தில் நாவல்தான் மிகவும் நவீனத் தன்மை கொண்டிருந்தது. தொடக்காலத்தில் பண்பாட்டுச் சிக்கலை உள்ளவாரே வெளியிடும் சாதனாராக இருந்தது. நாவல் என்றாலே உள்ள நிலைமைகளைக் கண்ணாடிபோலப் பிரதிபலிப்பது என்ற கொள்கை நிலவியது. அக்கால நாடகங்கள் பழம் புராணக் கதைகளையும், புராண-இதிகாச கதா பாத்திரங்களையும் பற்றி பேசிய கால கட்டத்தில், நாவல் சமகால எதார்த்தத்தைப் பற்றிப்பேசியது. நாவல் என்றாலே "உலக வாழ்க்கையைக் கண்ணாடி போற் பிரதி பலித்து" பெரும்பாலும் அனுபவத் தோடொத்து நிகழும் கதை" என்று மாதவையா கருதினார். (அ.மா.1978:3).

தமிழகத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியிலிருந்து செயல் படத் தொடங்கிய சமூக சீர்திருத்தங்களும், மாதவையா முதலான எதார்த்த வகை நாவலாசிரியர்கள் படைப்புகளில் வலிப்பறுத்திய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும், இந்தியா முழுவதிலும் நடைபெற்ற சீர்திருத்த ஆயக்கங்களின் ஏருத்துக்களோடு பெரிதும் ஒத்திருந்தன. இக்

கருத்துக்களில் படித்தவர்களின் கவனத்தைப் பெறிதும் ஈர்த்தது பெண்பற்றிய சிக்கலே என்று கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டுள்ளார். (சிவத்தம்பி.1978:255). மேற்கத்திய, பண்பாட்டுத் தாக்கத்துக்கு மிக முன்பாகவே தமிழகத்தில் வடக்கத்திய சமண-பௌத்த பண்பாட்டுத் தாக்கத்தினால் தோன்றியது பெண் சிக்கல்தான். கண்ணாகி, மணிமேகலை, மாதவி முதலிய காவியப் பெண்பாத்திரங்கள் மூலமாக, பத்தினி தெய்வ நிலையும், துறவும், கணிகை குலப் பிறப்பிலிருந்து பெண் விடுதலை பெறும் நிலையும் வியந்து பேசப்பட்டன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இந்தியாவிலும் பெண் சிக்கல்தான் சகல வித சீர்திருத்தங்களுக்கு மையமாக இருந்தது. சீர்திருத்தங்கள் யாவுமே குடும்பத்தை இலக்காகக் கொண்டிருந்தன. இந்துக் குடும்பத்தில் பெண்ணுக்கு இன்றியமையாத இந்தரப்பட்டிருந்ததால் குடும்ப ஆசார சீர்திருத்தங்களில் பெண்ணுக்குக் கணிசமான கவனம் தரப்பட்டது.

மேற்கத்திய பண்பாட்டில் கொள்கையளவில் ஆணை போலப் பெண் தனிமனுசியாக, சுதந்திர கொண்டவளாகக் கருதப்பட்டாள். பெண்ணுக்குக் கல்வியறிவு வலியுறுத்தப்பட்டது. இங்கிலாந்தில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் நிலவிய பெண்கல்வியும், பெண் உரிமையும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இந்தியாவில் படித்தவர்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றன. பெண்களுக்கு வாக்குரிமை பற்றியும், அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட விதம் பற்றியும் ஜான் ஸ்கூவார்ட் மில் கூறிய கருத்துக்கள் மேலே கூறியவற்றுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. (Elizabeth.1982:85).

படித்த பார்ப்பன-வேளாளர்கள் தங்கள் குடும்பத்துப் பெண்களைச் சீர்திருத்த முயன்ற போது அவர்களில் சிலர், வேதகாலத்து இலட்சியப் பெண்ணை முன்வைக்கும் மீட்பியக்கப் போக்கைப் பின்பற்றினார்கள். மற்றவர்கள், மேற்கத்திய முதலாளியப் பண்பாட்டின் பெண்ணை முன்

வைத்துச் சீர்திருத்தம் பேசினார்கள். இந்த வித இலட்சியத்தோடு படைக்கப்பட்ட தொடக்க கால இந்திய நாவல்கள் பெரிதும் பென் சிக்கலையே பேசின. வங்காளத்தில் புங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி படைத்த 'இந்திரா' (1873), மராத்தியில் ஹரி நாராயண ஆப்தே படைத்த 'பன் லட்சியந்த கொண்கெட்டோ' (Panlatchiyabtha konketto) (1890), உருதுவில், மிர்ஸா மொமத் ஹராட்ருஸ்ரா படைத்த 'உமரா ஜான் அடா' (Umra Jan Ada-1899), மலையாளத்தில் சந்து மேனன் படைத்த 'இந்துலேகா' (1888), ஆகிய நாவல்கள் எவ்வாரமே பென் சிக்கலை மையக் கருத்தாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டன. (Mukherjee.1985:29,85). நாவலின் தலைப்புகளில் பெண்ணின பெயர் இடம் பெற்றது தாஸிலூர், 'இவ்வாடே' காலாம்பாள் 'சரித்திரம்', பத்மாவதி 'சரித்திரம்', 'சுகுண சுந்தரி' என்று தலைப்பிடப் பட்டது.பாபா பத்மன்ஜி படைத்த 'யமுனா பரியதான்' (Yamuna paridan) (1850) நாவலிலும், பண்டிட கெளரித்த படைத்த 'தேவ் ராணி ஜெத்தஹானிகி கஹானி' (Dev-rani Jethkaniki kahani _1870) என்ற ஹிந்தி நாவலிலும் விதவைச் சிக்கல்கள் முக்கிய இடம் பெற்றன. அக்கால சமூக சீர்திருத் தியக்கங்களும், விதவை மறுமணத்தையே பிரதான பென் சிக்கலாக நோக்கின.

வங்கத்தில், ஈவர சந்திர வித்தியா சாகரின் முன் முயற்சியால், குழந்தை விதவைகள் மறுமணம் செய்வதற்குக் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இதனால் 1856-ல் குழந்தை விதவை மறுமணச்சட்டம் இயற்றப்பட்டது. தென் நாட்டில் சென்னை மாகாணத்தில் வீரேசல்ங்கம் நா தத்திய 'தத்துவ போதினி'(1864) விரிவான கருத்துமொதல்கள் நடைபெற்றன. வேதநாயகம் பிள்ளை தமது நாவலில் பெண் கல்வி, விதவைக் கொடுமை பற்றி எழுதினார். மாதவையா முதன் முதலாக எழுதி பாதுயில் நின்று' போன 'சாவித்திரி சரித்திரம்' (1892) என்ற நாவல் விதவைச் சிக்கலைப் பற்றி உரக்கப்போசியது. பின்னர் இதனை 'முத்து மீனாட்சி' (1903) எனப் பெயர் மாற்றி முழு நாவலாக வெளியிட்டார்.

மாதவையா 1872-1925 / 45

இது வரை சற்று விரிவாகக் கூறியவற்றிலிருந்து மாதவையா உருவாக்கிய காலச் சூழலையும், கருத்தியல் பின்புலத்தையும் ஒருவாறு உணர்ந்து கொள்ளலாம். இனி, மாதவையா நம்பிய ஆசார சீர்திருத்தச் சிந்தனைகளை விரிவாகக் காணலாம்.

காலங்கள் உறவு விவரமிடப்படும் வரைபடம்

காலங்கள் உறவு விவரமிடப்படும் வரைபடம் என்ற பொருளை இதே படத்தில் விட்டு விடப்பட்டு வருகிறோம். இந்த படத்தில், காலங்கள் பொதுவாக நான்கு பகுதிகளாகப் படிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நான்கு பகுதிகளை ஒன்றாகக் கூடிய வகையில் படிக்கப்பட்டு வரும் காலங்களின் மொத்தம் பகுதிகளைக் கூட்டிக் கொண்டு காலங்கள் உறவு விவரமிடப்பட்டு வருகிறது. காலங்களை உறவு விவரமிடப்பட்டு வருவதற்கு வாய்ப்பை கிடைத்த முன்வரை, மாதவையா பாடிக்கிறான். அதை சாலையில் காலங்களை உறவு விவரமிடப்படும் வரைபடம் என்று போற்றுகிறோம். அதை வீரன் தாழ்விட்டிருப்பதால் வரைபடம் என்று போற்றுகிறோம். காலங்களை உறவு விவரமிடப்படும் வரைபடம் என்று போற்றுகிறோம். காலங்களை உறவு விவரமிடப்படும் வரைபடம் என்று போற்றுகிறோம். காலங்களை உறவு விவரமிடப்படும் வரைபடம் என்று போற்றுகிறோம்.

3. மாதவையாவின் ஆசார சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள்

காலத்தின் விளைபொருளாகவும், காலத்தை மாற்றுகிற முகவராகவும் விணையாற்றுகிற படைப்பாளிகளில் மாதவையாவும் ஒருவர்.அவர் போற்றிய சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை அவருடைய படைப்புகள் வழியாக அறியலாம். இன்னும் சொன்னால், அன்னாருடைய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லாத படைப்புகளே இல்லை எனலாம். அவர் தந்த படைப்புகள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல தரப் பட்டங்வாக இருந்தாலும் எல்லாமே சீர்திருத்தக் கருத்துக்களின் சாதனங்களாகவே காணப்படுகின்றன.

ஆசார சீர்திருத்த இயக்கங்கள் :

ஆங்கிலக் கல்வியின் விளைவாகத் தமிழகத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து பார்ப்பன-வேளாளச் சாதிகளில் நிர்வாக அறிவு வட்டத்தாரும்(Administrative elites), தொழில் முறை அறிவு வட்டத்தாரும்(Professional elites) உருவாகினார்கள். இவர்களே தங்கள் காலத்தில் கிறிஸ்தவ மத மாற்றத்திற்கு எதிர் விணையாகவும், நவீனத்துவத்தின் மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாகவும் இந்துச் சமய- சமூக சீர்திருத்தங்களில்

ஈடுபட்டார்கள். கலகத்தாவில் நிறுவப்பட்ட 'பிரம்ம சமாஜமும், பம்பாயில் (மும்பை!) உருவான'ஆரிய சமாஜமும், சென்னையில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட 'பிரம்ம ஞான சங்கமும்,' இன்னும் பல அமைப்புகளும் இந்த முயற்சிக்குப் பருண்மையான வடிவம் தந்தன.

இந்த அமைப்புகள் மூலமாக, சாதி இந்துக்களின் குடுபங்களில் காலங் காலமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவந்த சமூகக் கேடுகளான குழந்தை மணம், கட்டாய விதவை நிலை, கேவதாசி வழக்கம், பெண்ணடிமை, தீண்டாமை பாராட்டுதல் முதலியவற்றை அகற்றும் பொருட்டு மேற்படியார்கள் செயல்பட்டார்கள்.

சமூக விடுதலையா? அரசியல் விடுதலையா? இரண்டில் எது முதன்மையானது என்ற கருத்து மோதல். 1885-ஆம் ஆண்டில், 'இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்' என்கிற உடைமை வர்கத்தாரின் அரசியல் அமைப்பு தோன்றிய போது தோற்றும் கொண்டது. இது, கர்ஸன் பிரபு அழுல் படுத்திய வங்கப் பிரிவினையால் கொந்தளித்த பால கங்காதா திலகரின் தீவிர அரசியல் கால கட்டத்தில் தீவிரமடைந்தது.

ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன்னளில் இந்துமதம், சாதி, குடும்ப அளவில் பரவியிருந்த மூடப்பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், மதிப்பீடுகள் முதலியவற்றிலிருந்து விடுதலை பெற்று, அதன் தருக்க நீட்சியாக, மொத்த இந்துச் சமுதாய விடுதலை பெறுவதைச் சமூக அல்லது அக விடுதலை என்றார்கள். இதற்கு மாறாக, அந்நியரின் ஆட்சியிலிருந்து மொத்த தேசமே அரசியல் ரீதியில் விடுதலை பெற்றுச் சுயராஜ்ஜியம் அமைவதைப் புற விடுதலை என்றார்கள். இந்தக் கருத்து மோதலை, மாதவையா காலத்தில் வாழ்ந்த சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் எழுத்துக்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளன.

வங்கப் பிரிவினையை ஒட்டி நாடெந்தும் வெடித்த கிளர்ச்சிக்கு முன்னால், 1904-ஆம் ஆண்டில், 'இந்து'(Hindu)

ராஜ் கெளதமன்/ 18

பத்திரிக்கையில் பிரசுரமான பாரதியாரின்.. கடிதம் அக விடுதலையை ஆகரித்து எழுதப்பட்டது.

“சமூக சீர்திருத்தம் நடவாமல் அரசியல் சீர்திருத்தம் என்பது ஒரு கனவாகவே அமையும் மாண்யயாகவே இருக்கும். ஏனெனில் சமூக அடிமைகளால், ஒருபோதும் அரசியல் விடுதலை பற்றி உணர முடியாது. நமது சீர்திருத்த மாநாடுகள் வெற்றி பெற்றால்தான் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ம் வெற்றி பெற முடியும்”.

என்று பாரதி எழுதினார் (Parthasarathy.1978:76.) ஆயின், அவரோ பிறகு, 1906-ஆம் ஆண்டில் (வங்கப் பிரிவினையின் போது), தமது, ‘இந்தியா’ பத்திரிக்கையில், புற விடுதலையை ஆகரித்துப் பின் வருமாறு எழுதினார்

“ஆசாரத் திருத்தங்கள் நிறைவேறும் வரை ராஜதந்திரங்களுக்கு இத்தேசத்தார் தகுதியுடையவர்களில்லை என்று சொல்லுவோர் அயோக்கியர்களாகவேனும், அல்லது மூடர்களாகவேனும் இருக்க வேண்டுமெனில் ஆட்ஷேபமேகிடையாது”(இளசைமணியன்:1975:265).

நம்முடைய மாதவையா, இந்தக் கருத்து மோதலில் சமூக விடுதலை என்ற அக மாற்றத்தின் பக்கம் நின்றார். அவர் சாவதற்குச் சற்று முன் (1924-25)சுய ராஜ்ய,அரசியல் விடுதலை பற்றித் தமது ‘பஞ்சாமிகுதம்’என்ற பத்திரிக்கையில் எழுதிய போதிலும், மற்றப்படி வாழ்நாள் முழுவதும் அக விடுதலைக்காகவே வாழ்ந்தார். பெரியார், சூத்திரர்களிடையே சமூக மாற்றம்-அக விடுதலை பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுப்பட்டதைப் போல, தனிப்பட்ட முறையில், மாதவையா, தமது பார்ப்பன சமூகத்தாரிடையே. “அகத்திலே அடிமைகள் அம்பலத்திலே சுதந்திர வீரர்களாய் இலங்குவதெப்படி?” என்று

வினவினார்(அ.மா. 1924-A:444) மேலும், இந்தியர் அனைவரும் வறுமை நீங்கி, அறியாமை களைந்து, வாழக்கூடிய நாள்தான் “சம்பூரண சுயராஜ்யத்தை.... அனுபவிக்கும் நல்லநாள்....” என்று எழுதினார்(அ.மா.1924-A:445) மாதவையா கூற்றுப்படி, இன்று வரையிலும் இந்தியா பூரண சுயராஜ்யம் பெறவில்லை என்பது புலப்படுகின்றது!

எ.

இருவகை ஆசாரங்கள் :

நாட்டு விடுதலைக்கு முன் நிபந்தனை சமூக விடுதலை, அந்தச் சமூக விடுதலைக்கு முன்னிபந்தனை தனி நபர்களின் விடுதலை என்ற கொள்கையுடையவர் மாதவையா. தனிமனிதர்களின் விடுதலைக்குத் தடையாக இருக்கும் வழக் கங்களை ‘துராசாரம்’ என்றழைத்தார். ஓவ்வொரு தனிநபரின் அறிவுக்கும், மனசாட்சிக்கும் சரி எனப் படுவதையும், அவன் ஒருவனுக்கு மட்டுமின்றி, பிறன் ஒருவனுக்கு வளர்ச்சியையும் நற்பயனையும் அளிப்பதையும் ‘ஸ்தாசாரம்’ என்றார்.

“தம்முடைய யுக்தி புத்திக்குப் பொருந்தியது, மனச்சாவிக்கு ஓப்பியது, அபிவிருத்திக் கேற்றது, பிறர் அனுபவத்தில் நற்பயனை விளைவிப்பதுவுமான ஆசார ஸ்தாசார”

என்றார். “மாதவையா (அ.மா.1916:8). மனித வளர்ச்சிக்குப் பொருந்தாத ஆசாரங்களை, விலக்கப்பட வேண்டிய துராசாரங்கள் என்றார். ஸ்தாசாரம், துராசாரம் என்ற மாதவையாவின் சீர்திருத்தக் கருத்தியல் முழுமையாக அறிந்துணர, பிறப்பு வழி மேன்மை(ascribed status) மறுப்பு, தனிமனித முயற்சி வழி மேன்மை(achieved status) ஏற்பு என்ற சமூகவியல் கருத்தாக்கங்களைப் பயன்படுத்திப் பார்க்கலாம். இவ்விரண்டையும், சாதி, மதம், செல்வம், பெண்சிக்கல் ஆகியவற்றில் விளக்கமாகக் காணலாம்.

ராஜ் கெளதமன்/ 50

சாதி :

சாதி எனப்படுவது, இந்துமத ஸ்மிருதிகள், சூத்திரங்கள், முதலியவற்றால் கட்டி எழுப்பப்பட்ட இந்துச் சமூக நிறுவனங்மாகும். இந்து மகத்தைத் தாண்டி சாதி என்ற நிறுவனத்தைக் காண்பது அரிது. வடக்கில் நிலவியதாகக் கூறப்பட்ட நெகிழ்ச்சியான நால் வருண முறையிலிருந்து பின்னர் ஆயிரக்கணக்கான இறுக்கமான சாதிகள் கிளைத்தன. தலைமுறை தலைமுறையாக ஒரே தொழிலைச் செய்து வந்த சமூகப் பிரிவினர் ஒரு சாதி மாந்தரானார்கள். உணவு முறையாலும், மனவினையாலும் ஓவ்வொரு சாதியும் பிற சாதிகளோடு உறவு கொள்ள முடியாதவாறு இறுக்கமுற்றுச்சமஸ்கிருத வேதம் படித்து ஓதி புஞ்சாகிகப் பார்த்த பார்ப்பனர்கள் சாதி வரிசையில் முதலிடத்தையும், உடலால் உழைத்தவர்கள் கடைசி இடத்தையும் பெற்றார்கள். இவர்களுக்குக் கீழாகப் பஞ்சமர் என்றும், திண்டாச் சாதியினர் என்றும் ஜூந்தில் ஒரு பகுதி மக்கள் தாழ்த்தி ஒடுக்கப்பட்டனர். இன்று வரை இதே நிலைமைதான். இந்த இறுக்கமான சாதி வரிசைக் கிரமத்தில், தனிமனித முயற்ச்சியால் மேலிடத்திற்கு உயருவது என்பது கற்பனையிலும் நடவாத காரியம். இந்துச் சாததிரங்கள் இதனை ஒப்புவதேயில்லை. பார்ப்பனச் சாதிக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளுக்கும் இலட்டயிலுள்ள ராதிகளின் சமூக அந்தஸ்து ஊருக்கு ஊர் மாறினாலும், பார்ப்பன-பஞ்சம சாதிகளின் அந்தஸ்து மட்டும் எல்லா ஊர்களிலும் மாறவே மாறாது.

அன்றைய ஆங்கிலேய ஆட்சி அமலாக்கிய புதிய சட்டமுறையும், அதன் ஆங்கிலக் கல்வி பரவலாக்கிய சுதந்திர, ரமத்துவ, தனிமனித சிந்தனைகளும், சாதி வேற்றுமைகளை ஏற்காத கிறிஸ்தவ மத (போகளைகளும்/கோள்கையளவில்), இறுகிப் போன இந்துச் சாதி-சமூக அமைப்பைப் பல

மாதவையா 1872-1925 / 51

முனைகளிலிருந்து தாக்கின, இந்தத் தாக்குதல்களிலிருந்து இந்துச் சமூகத்தைச் சீர்திருத்தங்கள் மூலமாகத் தாக்குப் பிடிக்கச் செய்ய பல அறிவாளிகள் முயன்றார்கள். அவர்களில் ஒருவர்தான் மாதவையா. முதலில் சீர்திருத்தப்படவேண்டியது பார்ப்பனச் சாதிதான் என்று மாதவையா நம்பினார்.

"நம்முடைய நாகரீகங்களுக் கெல்லாம்
மூலஸ்தானமாகிய பிராமணரது ஆசார
அநுஷ்டானங்களை வேண்டியவாறு சீர்திருத்துவதே
நமது முதற் கடமை"

என்று பேசினார்(அ.மா.1916:3). பார்ப்பனர்கள் திருந்திவிட்டால் இந்துச் சமூகமே திருந்திவிடும் என்று நம்பினார். (ஆனால் பார்ப்பனர்கள் திருந்தவும் மாட்டார்கள், பிறரை திருந்த விடவும் மாட்டார்கள்!) பார்ப்பனாகப் பிறந்த ஒரே காரணத்திற்காக, ஒருவனுக்கு அவன் தரிக்கின்ற புனோல், உருத்திராட்சம், பூசகின்ற விபூதி போன்ற வெளி வேசங்களால் மதிப்பு உயர்வு இல்லை(அ.மா.1916:8). மாறாக, பொய், களவு, புலால், கள், சுது முதலான பாதகங்களிலிருந்து விலகி, தனக்கும், பிறருக்கும் நலமும், மகிழ்வும் தரக்கூடிய சொல்களில் ஈடுபடுகிற சுதந்திரம் கொண்டு, தன் மன சாட்சியின்படி வாழ்வதால்தான் அவனுக்கு மேன்மை உண்டாகும் என்றார்(அ.மா.1978:276) இவ்வாறு தனிமனித ஒழுக்கத்தோடு வாழும் வாழ்வை உண்மையான 'பிராமணியம்' என்றார். (அ.மா.1981:22). இதனை உரைகல்லாகக் கொண்டு மாதவையா தம் காலத்துப் பார்ப்பன வைத்தத்தை உரசிப்பார்த்து விமர்சித்ததை இரு பிரிவுகளில் காணலாம்.

1. புதிய சட்ட முறையின் முன் பார்ப்பனச் சாதிப் பெருமை சரிதல் :

ஆங்கிலேயரின் சட்டமானது, நீதிவழங்குவதற்குப்

ராஜ் கௌதமன்/ 52

பிறப்பை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், தனி நபர்களின் நடத்தைகளையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தது. பார்ப்பனச் சாதிப் பிறப்பு ஒன்றை மட்டுமே தகுதியாகப் பெற்ற பார்ப்பனர்கள், மரபான சாதிய சட்டத்தால் எனிய தண்டனையை மட்டுமே பெற்றார்கள். ஆனால் புதிய சட்டத்தின் முன் இது பலிக்கவில்லை. இதனை மாதவையா கிண்டல் செய்துள்ளார். 'ப.ச.' நாவல் தொடக்கத்தில், சீதாபதி ஜியர் என்ற பார்ப்பனர் அறிமுகமாகிறார். இவர் ஏழை எனியவர்களை அடிச்சுறுத்திப் பணம் பறிக்கிறார். அரசு ஹாழியாகள் மீது மொட்டை மறுக்குகள் போடுகிறார்; நீதி மன்றங்களில் பொய் சாட்சி கூறுகிறார்; பொய் சாட்சிகளைத் தயாரிக்கிறார்; ஒரு முறை சில பார்ப்பனர்களோடு சேர்ந்து ஒரு வேளாளனை அடிக்கிறார். அடிப்பட்டவன் வழக்குத் தொடர்ந்து வெல்லுகிறான். சீதாபதி ஜியருக்குச் சிறைத்தண்டனை கிடைக்கிறது. பழைய காலம் போல எளிதில் தப்ப முடியவில்லை.

இந்த வழக்கில் சீதாபதி ஜியருக்காகப் பொய் சாட்சி கூறும் பஞ்சாங்க பப்பு சாஸ்திரி, குறுக்கு விசாரணை செய்த வழக்கறிஞரை, "நான் பிராமணன். ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் கூட 'பிராமணா மம தேவா' என்று சொல்லியிருக்கிறார். யஜமானவர்கள் என்னை நிந்தனை செய்தால்" பாவம் சம்பவிக்கும்" என்று எச்சரிக்கிறார்(அ.மா.1978:17) அதற்கு வழக்கறிஞர்

"ஓய் பார்ப்பான், கதையைக் கட்டுமென்றால் தெரியாதா?....என்ன திதி வீடு என்று நினைத்துக் கொண்மோரோ?"

என்று துச்சமாகப் பேசுகிறார். (அ.மா. 1978:17). 'தில்லை கோவிந்தன்' ('தி.கோ.') என்ற ஆங்கில நாவலில் வரும் தில்லை சாம்பசிவ தீட்சிதர் என்பவர், கொலைகாரன் என்றாலும் கூட

மாதவையா 1872-1925 / 53

அவன் பார்ப்பனன் என்பதற்காகவே மதிப்பவர்; பிற சாதியார்களைச் சாதியின் பேரால் அவமதிப்பவர். இவருக்கு எதிரில் வந்த சாணார் இளைஞர் ஒருவன்(அப்போது சாணார்கள் தீண்டத்தகாதவர்கள், இப்போது தீண்டத்தக்கவர்கள்!) சாதி வழக்கப்படி ஒதுங்கி வழிவிடாததால், காலில் விசமுள் தைத்ததால் தீட்சிதர், சில மறவர்களைக் கொண்டு, அவனை நெயப்புடைக்கிறார் (அப்போது மறவர்கள் பார்ப்பனர்-வேளாளரின் அடியாட்கள்). ஆனால் அந்த இளைஞரோ கிறிஸ்தவன் என்பதால், ஒரு ஜூரோப்பிய பாதிரியாரின் உதவியோடு நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்து, பார்ப்பன நீதிபதியாலேயே தீட்சிதருக்கு அபராத் வாங்கித் தருகிறான்(அ.மா.1944:3வது அதிகாரம்). 'தந்தையும் மகனும்' என்ற சிறுகதையில், தன் தந்தை வசதி படைத்திருந்தும், சாணான் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக எந்த அக்கிரகாரத் தெருவில் நடப்பதற்குப் பார்ப்பனர்கள் தடை செய்தார்களோ, அதே தெருவில், படித்து, கிறிஸ்தவனாகி, தாசில்தார் பதவி ஏற்ற மகன் குதிரை மீது பவனி செல்லுவதை மாதவையா குதாகலத்தோடு வருணித்துள்ளார். இதே போல, 'குதிரைக்காரன் குப்பன்' என்ற சிறு கதையில், கிறிஸ்தவ மதம் மாறி துரையிடம் குதிரைக்காரனாக வேலை செய்த பறையனிடம், பார்ப்பனர்களின் ஜம்பம் பலிக்காமற் போவதை மாதவையா பலத்த கிண்டலோடு விவரித்துள்ளார். (அ.மா.1924_ 2 இவ்வாறு சட்டத்தின் முன்பாக மட்டுமின்றி, கிறிஸ்தவ மதத்தின் முன்பும் பார்ப்பனப் பெருமை செல்லுபடியாகாததை மாதவையா விளக்கிச் சென்றுள்ளார்.

2. பார்ப்பன வெளிவேசம்

எந்த வைதீக ஆசாரங்களைத் தங்கள் சாதி

ராஜ் கெளதுபன் .5.

கெளரவத்திற்காகப் பின்பற்றினார்களோ. அவற்றையே, பொருளாதார நலனுக்காகவும், அதிகாரம் தருகிற பதவிகளை அடைவதற்காகவும், மிகையான பாலியல் சுகத்திற்காகவும், மீறத் தயங்காத பார்ப்பன வேசிதாரித் தனங்களை மாதவையா என்னிடமான ரமரச்த்துக்கும் இடமின்றி அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். பார்ப்பனரின் இந்தப் பண்பை "வேளைக்குத் தக்க வேஷம்" என்றழைத்தார் (அ.மா.1978:52).

இந்து அரசர்கள் ஆண்ட காலங்களில் தங்கள் குல வழக்கப்படி, பார்ப்பனர்கள் வேதம் கற்று, ஒதி, புரோகிதம் பார்த்துத் தானங்களைப் பெற்று வசதியாக வாழ்ந்தார்கள். ஆங்கிலத் துரைகள் ஆண்டபோது அதுவரை அஹுபவித்து வந்த வசதிகளைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், 'நீச பாஷை' 'இராஜ பாஷை' யாகப் படலாயிற்று. " பெரிய சூண்டல தீவிதர் வாதங்களில் தான் இங்கிலீஷ் அதிகம்" என்று ஒரு பாத்திரம் வழியாக மாதவையா கிண்டல் செய்துள்ளார். (அ.மா. 1978:51-52) இதோடு மட்டும் நில்லாமல், அன்றாடம் வயிறு கழுவும் தேவைக்காக, பின்த்தை அறுப்பது ஆசாரக் கேடு என்பது தெரிந்தே பார்ப்பன மாணவர்கள் மருத்துவப் படிப்பில் ஏராளமாகச் சேர்கிறார்கள் என்று, வெகுசீக்கிரத்தில் பார்ப்பனப் பெண்களும் கூட இந்தப் படிப்பில் சேர்வார்கள் என்று மாதவையா பாத்திரக் கூற்றில் வைத்து எள்ளி நடையாராட்டார். (அ.மா.1978:361). மாட்டிறைச்சி உண்பவர்களையும், அதன் தோலைக்கொண்டு கருவிகளைச் செய்யும் உழைப்பாளிகளையும் தீண்டத்தகாதர் என்று ஆசாரம் பார்த்த பார்ப்பனர்களுக்குள்ளே, கொழுத்த சம்பாத்தியத்துக்காக, தற்போது பெங்களூர் தோல்கிடங்கில் வேலை செய்வதைச் சுட்டிக்காட்டி நையாண்டி செய்தார் மாதவையா (அ.மா.1978 : 53).

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் ஒருவான புதிய அதிகார வர்கத்தினரால் செல்வம் படைத்த மரபான பார்ப்பனரின் சாதி கெளரவும் அவமதிப்புக்கு உள்ளான போது, அத்தகைய

மாதவையா 1872-1925 / 55

அதிகாரம் வழங்கிய புதிய பதவிகளைக் கைப்பற்றுவதற்காக, அது வரை தூக்கிப் பிடித்த ஆசாரங்களை மீறுவதற்குப் பார்ப்பனர்கள் தயங்கவில்லை. மாதவையா படைத்த அரியூர் பண்ணை சேஷேயர், ஆசாரக் கேடான் உடையணிய வேண்டுமே என்பதற்காத் தமது இளமைக் காலத்தில் தம்மைத் தேடி வந்த 'ஜில்லா கோர்ட் அசேஷர்' என்ற பதவியை மறுத்தவர், பின்னர், தம்மை ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அவமதித்தக் காரணத்தால், தம்முடைய மகனை அத்தகைய பதவியில் அமர்த்துவதற்காக நல்ளே ஆங்கிலக் கல்வி கற்க அனுப்புகிறார். (அ.மா.1978:52).

பொதுவாக சாதி இந்துக் குடும்பங்களில், அதிலும் குறிப்பாகப் பார்ப்பனக் குடும்பங்களில், பெண்கள் மீது கொண்டிருந்த ஆதிக்க நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஆண்கள் முறைகெட்ட பாலியல் உறவுக்கு இறங்கியதை மாதவையா குறிப்பிடத் தயங்கியதில்லை. இத்தகைய முறை மீறிய பாலியல் சுகத்துக்காக, இந்த ஆண்கள் மறைவாக ஆசாரத்தை மீறத் தயங்கவில்லை.

புதிய பதவியை ஏற்றுக் கொண்டால் அதற்குரிய உடுப்பு, தலைப்பாகை முதலான ஆசாரக் கேடான், உடைகளைத் தரிக்க வேண்டுமே என்று, மருத்துவருக்கு வஞ்சம் கொடுத்துத் தமக்குக் 'குன்ம நோய்' எனப் பொய்ச்சான்றிதழ் பெற்று ஆசாரத்தைக் காத்துக் கொண்ட அதே சேஷேயர்தான், தமது வயோதிக் பருவத்தில், ருதுவாகாத் சிறுமியைத் திருமணசெய்கிற காமக் கிறுக்கால், அவளைப் பெண் கேட்டுச் செல்லும் போது, தமது வயோதிக்கத்தை மறைக்க, ஆசாரக் கேடான் உடுப்பை அணியப் பின்வாங்கவில்லை.

விதவைகள் மறுமணம் செய்வதோ அல்லது பரடிருஷ்டர்கள் பார்வையில் படுவதோ சாஸ்திர விரோத, ஆசாரக் கேடு என்று கடுத்தமாகத் தணிக்கை செய்யப்பட்ட பார்ப்பனக் குடும்பங்களில், இளைஞர்களும், மனமாகாத ஆண்களும், பார்ப்பன இள விதவைகளைத் தங்களின்

ராஜ கெளதமன்/ 56

இச்சைக்கு இரையாக்குவதை மாதவையா கண்டன்ம் செய்துள்ளார். இலம் விதவை முத்து மீனாட்சி என்ற பாத்திரம் வந்து இரண்டு மூன்று நாள் ஆகும் முன். சுந்தரி புருஷன் என்னை அடிக்கடி வெறித்து நோக்குவதையும், புஞ்சிரிப்பாய்ச் சிரிப்பதையும்.. நான் செல்லும் இடங்களுக்கு அடிக்கடி வருவதையும். கண்களால் ஜாஸ்ட் காட்டுவதையும் நான் கவனித்தேன்" என்று கூறுவதிலிருந்து இது விளங்கும்(அ.மா.1981:52).

'சத்தியானந்தன்'('ச.ந.') என்கிற ஆங்கில நாவலில் வரும் கேட்ட ரங்கையர்(கேட்டின்பதில் தொனிக்கு கிண்டவைக் காண்க!) சமுரூயத்தில் மரியாதைக்குரிய பதவியில் இருப்பவர். வழக்கறிஞர், விரைவில் நீதிபதியாக உயர்வு பெற இருப்பவர். பணக்காரர், பெரிய குடும்பஸ்தர். இப்படிப்பட்ட யோக்கியர்தான், அனாதையாக வந்து அனைக்கலம் கேட்ட இலம் பார்ப்பன விதவை ஆண்டாளை மறைவாகத் தமது காமக் கிழத்தியாக்கிக் கொள்கிறார். கொண்டது மட்டுமின்றி, தமக்கு அவள் பெற்றெடுத்த குழந்தை மூலமாகத் தமது ஆசாரக் கேடான் வாழ்க்கை வெளிப்பட்டு விடுமே என்றநிந்ததும் ஆண்டாளுக்கு அநியாயமாகப் பத்தாண்டுகள் சிறைத்தண்டனை கிடைக்கச்செய்கிறார். செய்ததோடு மட்டுமின்றி, சிறையிலிருந்து விடுதலையாகி வந்த அபலையைச் சித்த பிரமை பிடித்தவள் எனப் பொய் சொல்லி யன நோயாளர் இல்லத்தில் நிரந்தரமாக அடைத்து விடவும் முயற்சிக்கிறார்.

"என்னை மன்னித்துவிடு மறந்து விடு" என்ற சிறுக்கதையில் இலம் பார்ப்பன விதவை சீதை (பெயரில்லை) தொனிக்கும் முறைமீறலை(inversion) காண்க!) உறவுக்கார இளைஞர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டுக் கருவறுகிறாள். ஆசாரம் மீறியவன் தப்பித்துக் கொள்கிறான். கருவற்ற விதவை அவமானம் தாங்காமல் தற்கொலை

செய்கிறாள்(அ.மா.1924:66-68).

ஆனால் மனித நேயத்தின் பேரால் உள்துப்போன சாதி ஆசாரங்களை மீற வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்தார் மாதவையா அவருடைய சொந்த வாழ்க்கை இதற்கு உதாரணமாக இருந்தது. இள பருவத்திலேயே விதவையாகிவிட்ட பெண்களைப் படித்த ஆண்கள் முறைப்படி மனம் புரிவதை வரவேற்றார். வீட்டில் எஞ்சிய உணவை விலங்கும், பறவைகளுக்கு ஏறிவதைத் தடை செய்யாத பார்ப்பன் சாதி ஆசாரம், அதனை ஒரு பஞ்சம் சாதி மனிதனுக்குக் கொடுப்பதை அபசாரம் என்று தடுப்பதை மாதவையா கண்டித்தார். நிரில் முழுகிக் கொண்டிருக்கும் தீண்டாச் சாதி மனிதனைக் கை தொட்டுக் காப்பாற்றுவதைத் தீட்டு என்று பழித்து, அதற்காகப் பரிகாரம் பண்ணச் சொல்லும் கேடு கெட்ட ஆசாரத்தை மாதவையா கண்டித்தார்(அ.மா.1981:76).

மாதவையாவைப் பொருத்தவரை, மனிதனை அளவிடுதற்குச் சாதிப்பிறப்பை விட, தனிமனிதப் பண்புதான் அளவுகோலாக இருந்தது. குற்றங்கள் மிகுந்த ஒருவனை, அவன் பார்ப்பான் என்பதற்காக ஏற்றுக்கொள்ளுகிற பார்ப்பனர்கள், சுற்குண்மும், நல்லொழுக்கமும் நிறைந்த பார்ப்பனரல்லாத ஓர் உத்தமமான மனிதனைத் தங்களைவிடத் தாழ்ந்தவன் என்று சாதியின் பேரால் ஒதுக்குவதை மாதவையா ஏற்கவில்லை. மொத்தத்தில், வாக்குண்மை, மனச் சுத்தி, மெய்யறிசூழக்கம், ஆசியவற்றை மதிக்காமல் வெளிவேசுத்தையும், பகட்டையும், பணத்தையும், பெரிதாகப் போற்றுகிற வாழ்க்கைப் பார்வையை மாதவையா கடுமையாக விமர்சனம் செய்தார்(அ.மா.1981:76-77).

பிறப்பால் மட்டுமே பெருமை இல்லை; நடத்தையால் தான் பெருமை உண்டு. உண்மையைப் போற்றி ஒழுகும் வாழ்வே'மெய்யறி ஒழுக்கம்', என்பதில் மாதவையாவுக்குத் திட்மான நமபிக்கை இருந்தது. இந்த வாழ்வின் ஓர் இலட்சிய

ராஜ் கெளதமன்/ .58

உதாரணமாக 'ச.ன்' என்ற ஆங்கில நாவலைப் படைத்தார். இந்த நாவலில் பெருமைப்படத்தக்க பிறப்பு இல்லாத ஒருவன், மெய்யறி ஒழுக்கம் பிறழாமல் வாழ்ந்து பெரும் பேரெடுப்பதை மாதவையா இலட்சிய வெறியோடு படைத்துள்ளார்.

மதம் :

இந்துச் சமூகத்தின் சாதி அமைப்பா..! நீடித்து நிலை பெற வைக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டது இந்துமதம். சாதிப்பாகுபாட்டை ஏற்காத இல்லாமியப்பிறிஸ்தவ மதங்கள், சாதிய இந்துச் சமூகத்தில் நுழைந்த பிறகு, இம்மதங்களுக்கு மாற்ய சாதி இந்துக்களான் தங்களுடைய பழைய ராதி உணர்வு பூர்வமாக விட்டுவிட முடியவில்லை. இந்துச் சமூகத்தில் கொடுமைகளும், பெண்ணைமைத் தனமும், மூடநாளிக்கைகளும், தீண்டாமை என்கிற மனித விரோதத் தனமும் பல நூற்றாண்டுகளாக நிலவி வந்துள்ளதை யாராலும் எளிதில் மறுத்து விட முடியாது. இவற்றை இந்துச் சாத்திரங்கள் பேணிக் காத்தன. இந்துச் சமூகத்தில், நம்ப முடியாத கட்டுக்கடைகளும், புராணக் கடைகளும், கொண்டதாகவும் உருவு வழிபாடு ஒன்றையே கொண்டதாகவும் இந்துமதம் பரவி இருந்தது. மூடநம்பிக்கைகளையும், பகுத்தறிவிற்கும் மனித நேயத்திற்கும் பொருந்தாத பழக்க வழக்கங்களையும், சடங்காசாரங்களையும். அது கொண்டிருந்தது. ஆங்கிலேய ஆட்சிக்காலத்தில் கிறிஸ்தவ மத போதகர்கள் இந்துமதத்தை தாக்குவதற்கு இவை வாய்ப்பாக அமைந்தன.

சாதிக் கொடுமையிலிருந்து நப்புவதற்குப் பல அடிநிலைச் சாதியினர் கிறிஸ்தவ மதம் மாறினார்கள். இதனை தடுத்து நிறுத்தவும், இந்து மதத்திலிருந்த குறைபாடுகளை அகற்றி, ஒவ்வொருவரும் பின்பற்றத் தக்க ஒரு ஒழுக்க நெறியாக அதனைச் சீர்திருத்தவும் முயன்ற அறிவாளிகளில் மாதவையா குறிப்பிடத் தக்கவர். இனி, இது தொடர்பான அவருடைய கருத்துக்களை, 1.இந்து மதத்திலுள்ள கேடுகள், 2.கிறிஸ்தவ மதமாற்றமும், 3. உண்மைச் சமய நெறி ஆகிய

மாதவையா 1872-1925 / 59

தலைப்புகளில் காணலாம்.

1. இந்து மதத்திலுள்ள கேடுகள் :

உண்பது, உடுப்பது, உறங்குவது போன்ற மதசம்பந்தம் இவ்வாதவற்றையும் மதம் எனப்பாராட்டி அவற்றுக்கான நியதிகளை இந்துமதம் விதித்திருப்பதை மாதவையா மறுத்தார். இந்துமதத்தை, ஒழுக்கவியல் அடித்தளமாகக் கொண்ட தனிமனித நெறியாக மாற்ற முனைந்தார்(அ.மா.1978:359). தனி மனித வளர்ச்சியைக் கவனத்தில் கொண்டார். இதனைத் தடுத்த இந்துமத வழக்கங்களைக் கண்டித்தார்.

தேவதாசி வழக்கம் :

இந்துக் கோவில் விழாகள் ஆன்மீகத்தை மறந்து, வெறும் பொழுது போக்கு வைபவங்களாகவும், ஆண்-பெண் ஒழுக்கச் சரிவுக்கு வழிவகுக்கும் தாசிகளின் கூத்தாட்டங்களாகவும் சீரழிந்து போனதை மாதவையா எடுத்துக் காட்டினார். (A.Madhaiah.1907:17_18). கோவில் பெண்களான தேவதாசிகள் நாட்டில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கணிகைகளாக்கப் பட்டதை விசனத்தோடு குறிப்பிட்டார்: "கடவுள் திருச்சந்நிதியிலேயே கற்பிழந்த கணிகையரின் ஆடல் பாடல்களைக் கண்டு களித்து அவர்களைக் காழுறுதலை....."

மாதவையா எடுத்துரைத்தார்(அ.மா.1981:76) தேவதாசி வழக்கத்தை ஒழித்துக் கட்ட பெரியார் மனித உரிமை அடிப்படையில் போராட்டினார். மாதவையா இதே விசயத்தை, கடவுள், புனிதம். என்ற காரணத்துக்காக விமர்சித்தார். தேவதாசி வழக்கத்தைத் தீவிரமாக ஆகுறித்த பல காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களுக்கு மத்தியில் மாதவையா மிக உயர்ந்து காணப்படுகிறார்.

சாத்திரக் கட்டுப்பாடுகள் :

புதுக் காலச் சூழலில் உருவான முறையான நவீன வாய்ப்புகளைப் பற்றிக் கொண்டு தனிநபர்கள் முயன்று

ராஜ கெளதமன்/ 60

முன்னேறும் வளர்ச்சிக்கு இந்து மதத்தின் செல்லவித்த சாத்திர விதிகள் தடையாக இருந்தன. புதிய கல்வி, வேலை, சம்பாத்தியம், நவீன வாழ்க்கை காரணமாகப் பார்ப்பனர்கள் சென்னை முதலான நகரங்களுக்குக் கிராமங்களிலிருந்து இடம் பெயர வேண்டியிருந்தது. மேலும், உயர்கல்வித் தேர்ச்சிக்காக ஸண்டன், நியுயார்க் முதலான மேற்கத்திய நகரங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. நகர்புறங்களில் வாடகை வீடுகளில் தங்கி, சமையல்காரன் சமைத்ததை உண்ண வேண்டியிருந்தது. அதோடு உணவு விடுதிகளில் பிற சாதியரோடு கலந்து உண்ண வேண்டியிருந்தது. கல்வியைத் தடையின்றி கற்கத் திருமணத்தைத் தள்ளிப்போட வேண்டியிருந்தது. கடல் கடந்து சென்று தேர்வுகளை எழுத வேண்டியது நீரிட்டது. ஆனால் இந்துச் சாத்திரங்கள் இவற்றுக்கெல்லாம் தடைகளை விதித்தது. நலீனத்துவத்துக்கு எதிரியாக வந்து வாய்த்தன. இந்து மத ஆசாரமும், சாதி ஆசாரமும் எவ்வாறு தனிமனிதர்களை முன்னோக்கி இயங்கவிடாமல் தடுத்தன என்பது ஒரு பாத்திரக் கூற்றாக மாதவையா வெளியிட்டார். (அ.மா.1978:275).

“தொட்டிலிலிருந்து சுடுகாடு மட்டும். அப்படிச் சொன்னாலும் போதாது. பிறப்பதற்கு முன் தொட்டு இறந்த பின்னாங்கூட எடுத்ததற்கெல்லாம் மதாசாரம் சாதியாசாரம். குலசாரம். குடும்ப சாரமென்றுமனுஷனைமுன்பின் அசையவொட்டா மல், ஓய்வொழுவில்லாத நிரப்பந்தந்தான்.”

மூட நம்பிக்கைகள் :

முன்னொருகாலத்தில்.	முன்னொரு	ரமுதா॥
அமைப்பில் தோன்றிய நம்பிக்கைகள்	பலவும்	நாகரிக
வளர்ச்சியின் காரணமாகக்	காலப்போக்கில்	
மூடநம்பிக்கைகளாகின்றன. இவற்றை அகற்றாமல் தொடர்ந்து.		
மதத்தின் பேரால் பேறநூவது; மனிதர்க்குக் கேடாக முடியும்		
என நம்பினார் மாதவையா.		

அக் காலத்தில்

மருந்துவை

முறையில்

மாதவையா 1872-1925 / 61

கடைப்பிடிக்கப்பட்ட அறிவுக்கு ஓவ்வாத மூடத்தனங்களை மாதவையா பல நாவல்களில் விமர்சித்துள்ளார். இருபதே வயதுக்குள் மூன்றாவது தடவையாகக் கருவற்ற பெண்ணுக்கு உண்டான நரம்புத் தளர்சி நோயை வைத்தீகப் பார்ப்பனர்கள் 'தேவ உபாதை' என்று நம்பி முறையான மருத்துவ சிகிச்சையைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். இதற்கு மாறாக, மந்திரவாதத்தையும், பிரம்பு மற்றும் புளிய மிலாரு அடியையும் மருத்துவ சிகிச்சையாக அந்தப் பெண் மீது பிரயோகிக்கிறார்கள். இறுதியில், நாட்டு வைத்தியன் கூறிய பிரகாரம், குடிக்க ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூடத் தராததால் அந்தப் பெண் இள வயதிலேயே மாண்டு போகிறாள் (அ.மா.1978:279-295).

இன்னொரு நாவலில் (மு.மி), சிறுமி மீனாட்சி விரைவில் தாய்மை அடைய மேற்கொள்ளப்படுகிற 'மருத்துவ சிகிச்சை' முழு மூடத்தனமாகக் காணப்படுகிறது. இதன் விளைவாக அச் சிறுமிக்கு ஏற்பட்ட நரம்புத் தளர்ச்சியை, 'தேவ உபாதை' என நம்பி அதனை அகற்றுவதற்கு அவள் உடலைச் சித்திரவதை செய்யும் கோரமான முறைகளைப் பிரயோகிக்கிறார்கள்(அ.மா.1981:53-55).

'தி.கோ' நாவலில், ஒரு பார்ப்பனப் பெண் பேருகாலத்தில் அபர்யநிலையிலிருந்து துடித்த பேரது கூட, ஆண் என்பதற்காக ஆங்கிலேய மருத்துவனையும், கீழசாதியைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவப்பெண் என்பதற்காக மருத்துவச்சியையும் கூட்டி வராமல் சும்மா வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் வைத்தீகப் பார்ப்பன மூடர்களை மாதவையா வருணித்துள்ளார். இவர்களுடைய ஆசார சீலத்துக்குப் பெரிதும் பலியாகிறவர்கள் பெண்களே!

2. கிறிஸ்தவ மத மாற்றமும் சிக்கல்களும் :

முன்பே குறிப்பிட்டது போல, பெருவாரியான ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் திரளாகக் கிறிஸ்தவமதத்திற்கு மாறியது இந்துச் சமூக சீர்திருத்தக் காரர்ஞ்சுக்குப் பெரும் பிரச்சனையாக

ராஜ் கெளதமன/ २७

ஆகியது. மதமாற்றத்தைக் தடுக்க வேண்டுமெனில் இந்துமதம் பேணிவந்த சாதி முறையை நீக்க வேண்டும். ஆனால் அன்றைய பார்ப்பன-வேளாள் அறிவாளிகளில் பலரும் இந்தக் கீவிர நிலைபாட்டை விடுத்து மித வாதப் போக்கையே ஆகரித்தார்கள். பெரியார் மட்டுமே சாதி, மத, ஒழிப்புக்கு ஆக முக்கியத்துவம் தந்து போராடினார். மாற்றவர்கள், இந்துமதத்தை சாதிமுறையைக் காலத்திற்கேற்றவாறு, புதுப்பிக்கவே முயன்றார்கள். யாழ்ப்பானைம் நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் போன்ற வேளாளச் சனாதனிகள் கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்தை ஆங்காரத்தோடு தாங்கினார்கள். சனாதனத்தை ஈ॥ர்த்திப் பிடித்தார்கள். இராமலிங்க சுவாமிகள், வைத்திக் வேளாளரைப் பகைத்துக் கொண்டு சமரச சன்மார்க்க நெறியைப் பரப்பினார்கள். மறைமலை அடிகள் என்ற வேதாசலமும் அவரைச் சேர்ந்த சைவ வேளாளர்களும் தமிழனத்தின் ஒப்பற்ற ஒரே மதம் சைவ மதம் தான் என்றும், அது ஆரிய பார்ப்பன இந்துமதத்திற்கு எதிரானது என்றும், சைவ சபைகளிலும், மாநாடுகளிலும், முழங்கினார்கள், பிரம்ம ஞான சங்கத்தாரும், மாதவையா போன்ற சிலரும், மத வேறு பாடுகளை அகற்றி ஒரு கடவுளை வழிபடுகிற அறிவு நெறி ஒன்றை, அறிவுக்குப் பொருந்தும் விதத்தில் உருவாக்க முயன்றார்கள். இவர்கள் எல்லோருமே கட்டாய கிறிஸ்தவ மத மாற்றங்களை எதிர்த்தார்கள்.

ஆய்வும் மாதவையா குறிப்பிட்ட சில
காரணங்களுக்காகக் கிறிஸ்தவ மதம் மாறுவதைக் கூட வரவேற்றுள்ளார். தங்களுடைய வாழ்வைத் தாடிமீ தீர்மானிக்கும் சுதந்திரப் போக்குடைய நல்லை இளைஞர்கள். காதல்திருமணத்தின் பொருட்டோ அல்லது விதவையை மறுமணைம் புரிவதன் பொருட்டோ கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாறி, இந்து வைத்தீகத்தின் புறக்கணிப்பிலிருந்து கடப்பித்துக் கொள்ள முயலுவதை மாதவையா எதிர்க்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட முற்போக்காளர்களுக்கு கிறிஸ்தவமதமும், பிரம்ம சமாஜமும் இந்து வைத்தீகத்தின் கொடுமைகளிலிருந்து கடப்பக் கஞ்சம்

மாதவையா 1872-1925 / 63

அடையும் புகலிடங்களாக இருந்துள்ளன. (இப்படிப் பட்ட முற்போக்கு திருமணங்களைப் புதுமைப்பித்தன் பின்நாட்களில் கிண்டல் செய்துள்ளார்!)

சாதி இந்துக் குடும்பங்களில், திருமணம் என்பது வம்ச விருத்திக்கு, கிரகதர்மத்தைச் செயல் படுத்துவதற்கு உரிய மதச் சடங்காகவே கருதப் பட்டு வந்துள்ளது. ஆன்பெண் உடல் மற்றும் மனம் சார்ந்த உறவின் தொடக்கமாகத் திருமணத்தைக் கருதாமல் அதை வெறும் மதக் கடமையாகக் கருதிவந்துள்ளார்கள். இளைஞர்களுக்கு இடையில் எழும் காதல் என்பது காவியங்களின் இலட்சியமாக இருந்ததே தவிர எதார்த்த பூர்வமான வாழ்க்கையில் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத விதமாகத்தான் இருந்தது. பெற்றோர்களும், சாதிப் பெரியோர்களும், ஆண்களும், சாதியும், சாத்திரங்களுமே திருமணத்தைத் தீர்மானித்த சக்திகள்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஆங்கில எதார்த்த வகை நாவல்களைப் படித்த இளைஞர்கள், அந் நாவல்களில் திருமணத்திற்கு முன்பே இளம் பெண்களும் ஆண்களும் மனம் ஒப்பிப் பழகி ஒருவரையொருவர் நன்கு புரிந்து கொள்ளும் சுதந்திரமான வாழ்க்கைமுறையை அறியலானார்கள். திருமணம் என்பது தனி நபர்களின் சொந்த விசயம். இதில் சாதி, மதம், பணம். போன்றவற்றிற்கு இடமில்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்ட அக்கால இளைஞர்கள், இவை தங்களுடைய சீர்திருத்த திருமணத்துக்கோ அல்லது கலப்புத் திருமணத்துக்கோ தடையாக வந்த போது இந்துச் சாதி, மத அமைப்புக்களிலிருந்து விடுபட முனைந்தார்கள். மதம் மாற்றும், நினைத்தார்கள். மற்றவையா தமது நாவல்களில் படித்த பார்ப்பன இளைஞர்கள் கிறிஸ்தவ மதம் மாற நினைத்ததற்கு, விதவை மறுமணம், கலப்பு மனம், வாக்டசனை ஆகியவற்றை ஏதுக்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

காதல் மனம் :

விதவை மறுமணமும், கலப்பு மனமும்,

ராஜ கெளதமன், டி

இருபாலார்க்கும் இடையில் எழுந்த காதல் காரணமாக நிகழ்ந்தன. இத்தகைய காதல் மணங்களை அக் காலத்திலே துணிந்து படைத்தவர் மாதவையா ஒருவரே. 'மு.மி', 'ச.ன்', 'கிளாரிந்தா' ('கி.தா') ஆகிய முன்று நாவல்களில் பார்ப்பனச் சாதியில் நடந்த விதவை மறுமணங்கள் பற்றி ஏழுதியுள்ளார் மாதவையா. இவை மூன்றிலுமே கிறிஸ்தவ மத மாற்றச் சிக்கல் தோன்றுகிறது. மூன்றுமே காதல் மணங்களாகவே அமைந்துள்ளன. இந்துச் சமூகத்தில் உயர்சாதியினரிடையே இப்படிப்பட்ட மணங்களுக்குச் சாத்தியமே இல்லை என்பதைத்தான் மாதவையா உயர்த்தியுள்ளார்.

'மு.மி', நாவலில் இளம் பார்ப்பன விதவையை, நவீனமயமாகிவிட்ட படித்த பார்ப்பன இளைஞர் காதலித்து மணந்து கொள்கிறான். இதனால் இவர்கள் அக்கிரகாரத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். சூத்திரர் தெருவே உத்தமமானது என அங்கே குடியேறிய இளந்தம்பதிகள். வைதீகத்தின் உபத்திரவத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாறிவிட நினைக்கிறார்கள்.

"கிறிஸ்தவர்களுக்களே அப்படியில்லை. மதம் வேறு, மற்றவை வேறு, பின்னை என்ன? நம்மை இந்தப் பாழுலகம் எப்போதுமே இப்படிச் சதித்தால், கிறிஸ்தவர்களாகி விடுவதே உத்தமம்" என்று அந்த இளைஞர் பொருமுகிறான் (அ.மா. 1981:85).

'ச.ன.' நாவலில் பார்ப்பன விதவைக்கும், பார்ப்பனங்கு குடும்பஸ்தருக்கும் மன உறவுக்கு வெளியில் பிழந்தவன், பாதிரியாரால் கிறிஸ்தவராக வளர்ந்து, ஒரு பார்ப்பன விதவையை மறுமணம் செய்கிறான். 'கி.தா': நாவலில், மராட்டிய பார்ப்பன விதவைக்கும், அவளை உடன்கட்டை நெருப்பிலிருந்து காப்பாற்றிய ஆங்கிலேயனுக்கும் இடையில் காதல் தோன்றி, பிறகு, இருவரும் திருமணம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். இவனை மனப்பதற்காகக் கிளாரிந்தா கிறிஸ்தவ மதம் மாறுகிறாள். பார்ப்பனர்கள் சம்பந்தப்படுகிற

மாதவையா 1872-1925 / 65

காதல் மணம், விதவை மனத்தோடும், கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்தோடும், தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன. 'சன், 'கிதா', ஆகிய இரண்டு ஆங்கில நாவல்களில் காதல் மணம் புரிகிற ஆண்கள் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், மேற்கத்திய கல்வி, பண்பாட்டில் வளர்ந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். மறுமணம் புரிகிற பார்ப்பன இளம் விதவைகள், நல்ல பெற்றோரை உடையவர்களாகவும் (கலியாணி), மராட்டிய பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் (கிளாரிந்தா பாய்) இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து மாதவையா படைத்த இரண்டு நாவல்களில், கலப்புமண முயற்சிகள் சாதி, மதத் தடைகளால் கைகூடாமற போவதைப் பார்க்கலாம்.

'ப.ச' நாவலில் (மூன்றாம் பாகம்), மனைவியை இழந்த ஒரு பார்ப்பனர், தமது மருத்துவத் தொழிலின் காரணமாகப் பழக நேர்ந்த ஜேன் கே என்ற கிறிஸ்தவப் பெண் மீது காதல் கொள்ளுகிறார். ஜேன் கே என்பவள் ஆரிய-திராவிடக் கலப்பில் (பார்ப்பன-வேளாளக் கலப்பு) பிறந்தவரின் ஓரே மகள். இருவரும் மனம் புரிவதற்கு சாதி, மதங்கள் தடையாகிவிடுகின்றன.

மாதாவையாவின், அதிகம் அறியப்படாத 'ஸெலஃப்டினன்ஸ்-' பஞ்ச' என்ற ஆங்கில நாவலில் மருத்துவம் படிக்கும் பஞ்ச என்கிற பார்ப்பன இளைஞன், உடன் பயின்ற, பார்ப்பனரல்லாதக் கிறிஸ்தவ மங்கையைக் காதலிக்கின்றான். இருவருடைய திருமணத்துக்குக் கிறிஸ்தவ மதம் குறுக்கிட்டதால் கலப்பு மனம் நிகழவில்லை. மாதவையாவின் படைப்புகளில் விதவை மறுமணம் என்ற அடிக் கருத்துத் திரும்பத் திரும்ப இடம் பெற்றுள்ளது. இது அவர்காலத்தில் ஏனைய படைப்பாளிகளிடம் காணவியலாத சிறப்பம்சம் எனலாம்.

'அது நேர்ந்த விதம்' என்ற ஓரேயோரு சிறுக்கையில் மட்டும் பெண்ணைப் பெற்ற பார்ப்பனத் தந்தையால் படித்து

ராஜ் கெளதமன்: 55

மாப்பிள்ளைக்குச் சீர் வரிசை கொடுக்க இயலாததால். கிறிஸ்தவத்துக்கு மாற்விடலாமா? என்று என்னைமிடுகிறார்.

“இதையெல்லாம் பற்றி யோசிக்கும் பொழுது சில வேளைகளில் இந்தப் பாழூய்ப் போன பிராமண சமூகத்தையே விட்டு விலகி பிரம்ம ஸமாஜத்தையோ அல்லது கிறிஸ்தவ மதத்தையோ சேர்ந்துவிடலாமென்று தோன்றுகிறது.”

என்று யோசனைபள்ளுகிறார்.(அ.மா.1924-6:108) ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல அக்காவத்தில் வைத்திக் பார்ப்பன ஆசாரங்களை மீறிய மேற்கத்திய மயமான பார்ப்பன-வேளாள இளைஞர்களின் புகலிடங்களாகச் கிறிஸ்தவ மதமும், பிரம்மசமாஜமும் இருந்திருப்பது தெரிகிறது.

ஆனாலும், கிறிஸ்தவ மதமாற்றம் சிக்கலுக்கு முழுமையான தீர்வாக முடியாது என்ற மறுபக்கத்தையும் மாதவையா காணத்தவறவில்லை. அவர் காலத்தில், கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்தைத் தடுக்கும் விதத்திற்கான இந்துச் சமூக சீர்திருத்தம் செயல்பட்டது. இந்து மத, சமூகக் கட்டமைப்பிற்குள்ளேரோ! சீர்திருத்தங்கள் நிக் வேண்டுமெயோழிய, அதனை விட்டு வெளியேறி அந்திய மத, பண்பாட்டுக்குள் இன ஈர்து போவது தவறு என்று சீர்திருத்த, பேசியவர்கள் சொன்னார்கள்.

மாதவையாவட்,

“மதம் மாறுவதுதானா சமூக வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இக்கட்டுக்களுக்கு மருந்து? மதம் என்ன ஒரு கோட்டா, தொப்பியா இறுக்கினால் மாற்றிவிட? அவரவர் நாகரிகத்துக்கும் பயிற்சிக்கும் அஸ்திபாரமாயிருப்பது மதம் தானே?”

என்று கேட்டார்.(அ.மா.:978:359). அவர் படைத்த நாவல் மாந்தரில் கிளாரிந்தா, ஆபிரகாம் சத்தியானந்தன் ஆகிய இருவரைக் கவிர, பிறர் தாமர்க் கிரும்பி கிறிஸ்தவமதம்

மாறவில்லை. சத்தியானந்தன் கூட மதப் பொதுமையை நாடுபவனாகவும், கட்டாயமத மாற்றத்தைக் கடுமையாக எதிர்ப்பவனாகவும்தான் படைக்கப் பட்டிருக்கிறான். சில பார்ப்பன இளைஞர்கள், காதல், கலப்பு மணச் சிக்கலால் கிறிஸ்தவத்துக்கு மாறுவது பற்றி எண்ணினாலும், உண்மையில் மாறவில்லை என்றே மாதவையா குறிப்பிட்டுள்ளார். வைதீகத்துக்கு, ஓர் ஃச்சரிக்கை போல, கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்தை மாதவையா பயன்படுதியது போல தெரிகிறது. இந்து மதத்தைச் “சிர்திருத்த வேண்டுமேயல்லாமல் மதம் மாறுவதெப்படி? ”என்ற கருத்தே மாதவையாவின் உறுதியான கருத்தாகும்(அ.மா.1978:359).

மேலும் மாதவையா ஒருபடி முன்சென்று, வைதீக கிறிஸ்தவ மதத்தில் காணப்பட்ட கேடுகளைத் தமது பாத்திரங்கள் மூலம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். இந்து மதத்தில் மட்டுமன்றி, இந்திய கிறிஸ்தவ மதத்திலும், சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. இந்து மதத்திலிருந்து கிறிஸ்தவத்துக்கு மாறிய சாதி இந்துக்கள் தத்தம் சாதியை விட்டுவிடவில்லை.இவர்களுக்குள் மன உறவு தடை செய்யப்பட்டது. ‘ப.ச’, நாவலில் (முன்றாம் பாகம்) கிறிஸ்தவத்துக்கு மாறிய வேளாளக் குடும்பத்துத் தகப்பனார், தமது ஓரே மகனுக்குப் பார்த்த கிறிஸ்தவ மாப்பிள்ளை பிறப்பால் ஆதி திராவிடர் என்பதை அறிந்ததும் மன முயற்சியைக் கை விடுகிறார்.(அ.மா.1978:322-323) கோயில் வழிபாடு, ‘பந்தி போஜனம்’ ஆகியவை இந்துமதத்தில் இருந்ததைப் போலவே கிறிஸ்தவ மதத்திலும் இருந்ததை மாதவையா தமது நாவலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நம்ம பாளையங்கோட்டை முருகன் குறிச்சியிலுள்ள கிறிஸ்தவப் பிள்ளைமார்களைப் பாரா. தங்களுக்குக் கீழ்சாதியராகக் கருதும் கிறிஸ்தவரோடு கொள்வினை , கொடுப்பு வினை கிடக்க பந்தி போஜன செய்வதுமே தூர்லபம்.

ராஜ் கெளதமன்/ 68

வடக்கன் குளத்திலே சர்ச்சக்குள்ளேயே சவர் வைத்துப் பிரித்திருக்கிறார்களாம்"

என்று மாதவையா ஒரு பாத்திரம் வழி இதனைச் சுட்டியுள்ளார்(அ.மா.1978:360). இந்துமதப் பண்பாட்டிலிருந்து சாதி உணர்வை எந்தப் புதிய சக்திகளாலும் பிரித்திட முடியாத நிலையை இன்றுவரையிலும் காணலாம்(இற்றுமை ஒற்றுமை என்று ஓயாமல் வாய் சலிக்கு ஒலமிடுகின்ற சக்திகள், சாதி அழிப்பு என்ற நோக்கில் ஒலமிடுவதில்லை. சாதி மாந்தராக இருந்து கொண்டே சகித்துக் கொள்ளச் சொல்லுகின்றன. இந்த சகிப்புத் தன்மை என்பது அமைப்பால் மேல் நிலை பெற்ற சாதியினர்க்கு அல்லயாயல், சீழ்நிலைய பெற்று உரிமை இமந்து தவிக்கும் சாதியினர்க்கே, என்பது சொல்லாமல் விளங்கும். பழைய கர்மக் கோட்டபாடும், ஊழவினையும், இப்படிப் புதிய ரூபத்தில் இன்று ஒலமிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. சாதி வழக் கங்களைக் கடுகளவு மீறினாலும், மேற்சாதி மாந்தர்கள் கொண்ட பாதகர்களாக மாறுவதற்கும் தயங்கவில்லை என்பதை அன்றாட செய்தித் தாள்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்!)

ஏற்கனவே சொன்னது போல, சீர்திருத்தத்திற்குத் தயங்கும் இந்து மதத்துக்கு ஓர் எச்சரிக்கையாகவே கிறிஸ்தவ மத மாற்றத்தை மாதவையா முன்வைத்துள்ளார்."ஹிநதுக்களது மூடத்தனமான பொறாமையால் கிறிஸ்தவ மதம் இலாபமாட்டியட்டும்" என்று விதவையை மறுமாணாம் புரிந்து கொண்டதால் சொந்த பார்ப்பனச் சாதியிலிருந்து தள்ளி வைக்கப்பட்ட பார்ப்பன இளைஞன் மூலம் இந்த எச்சரிக்கையை விடுத்துள்ளார்(அ.மா.1981:85).

உண்மை மத நெறி :

கடந்த காலங்களில் தோன்றிய எந்த ஒரு மதமும், தொடக்கத்தில் ஏற்கனவே மன்றிவிட்ட கேடுகளை எதிர்த்து அகற்றி மனித சமூகத்தை உயர் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும்

மாதவையா 1872-1925 / 69

இலட்சிய வெறியோடுதான் தோன்றுகிறது. இதனை 'தீர்க்க தரிசன மதம்' (Prophetic religion) என்பார்கள். எப்போதும் புதிதாய்த் தோன்றுவது (nascent)வீரிய மிக்கதாகவே இருக்கும். ஆனால் காலப் போக்கில் இதுவே நிறுவனமயமாகி, அதிகார வரிசை ஏற்பட்டுச் சீரழிந்து விடுகிறது. உள்ளடக்கத்தைத் தொலைத்துவிட்ட வறண்டு போன வடிவம் தான் எஞ்சுகிறது. இதனைப் 'புரோகித மதம்' (Prohitic religion) என்பார்கள்.

(இதனை, இன்று, அரசியல் மற்றும் பிற சமூக இயக்கங்களுக்கு பொருந்திக் காணலாம். உதாரணமாகப் பெரியாரின் சுய மரியாதை இயக்கம் இன்று தி-அ-அ-மு-க-மா-கா-தி-எம்-தி-ஆர்-மு-ஜி..... என்று எப்படியெல்லாமோ ஆகிவிட்டதைக் கூறலாம் !

உலகில் தோன்றி வளர்ந்து வந்துள்ள மாபெரும் சமயங்களான் கிறிஸ்தவம், இசுலாம், இந்துமதம், புத்த மதம். ஜெனமதம், ஆகியவற்றில் மேற்சொன்ன இரு வடிவங்களைக் காணலாம். மாதவையா சீர்திருத்த முயன்ற மதம், புரோகித இந்து மதம். இதனை வைத்தீக இந்து மதம், (Orthodox Hindu religion) என்று கூறலாம். மதத்தின் நிறுவன வடிவத்தை ஒதுக்கி, அது நவீன யுகத்தில், தனிநபரின் சுயபுத்திக்கும், மனசாட்சிக்கும், ஒப்பிய ஒழுக்க நெறியாக மாற வேண்டியதை மாதவையா யலியறுத்தினார்.

"பெரிவர்கள் கூடி மதத்தையும் மற்றவைகளையும், பிரித்தாலன்றி, அல்லது காலத்துக்கு தக்கபடி ஒழுக இட கொடுத்தாலன்றி நாம் ஒருநாளும் முன்னுக்கு வர மாட்டோம்"

என்ற கூற்று(அ.மா.1981:86).

"மதம் அவரவரைப் பொருத்தது என்று நமக்குள் ஆக வேண்டும்"

என்ற கூற்று(அ.மா.1978:359), மாதவையாவின் நவீன மதம் பாற்றிய புரிதலை உணர்த்துகின்றன. மனித வளர்சிக்கு,

111ஆண் கெளதுமணி/70

வைத்தீக இந்து மதம் முட்டுக் கட்டையாக உள்ளது அது காலாவதியாகி விட்டது(obsolate). அதை நவீனத்துவமாக்க வேண்டும் என்று நம்பினார் மாதவையா.

மாதவையா எண்ணப்படி, வைத்தீக இந்து மதத்தில் வழிபாடும், தனி மனித ஒழுக்கவியலும் தங்கித்தங்கியாக உள்ளன. இதனால்தான் வைத்தீக மதவாதிகளிடம் உண்மை, ஒழுக்கம், நேர்மை ஆகிய ஒழுக்கவியல் பண்புகள் அரிதாகிவிட்டன. இத்தகைய உயர் பண்புகளைப் போற்றி வார்ப்பதற்குப் பதிலாக, பருத்துறிசுக்கும், மன சாட்சிக்கும், ஒழுக்கத்துக்கும் ஒவ்வாத போலிச் சடங்குகளையும், உருவ வழிபாட்டையும், பெண்களையும், உழைப்பவர்களையும் ஒடுக்கும் சாத்திரக்குப்பைகளையுமே போற்றி வளர்த்துஞ்சார்கள் என்றார் மாதவையா(A.Madhaviah1907:14,16,17-18). இவற்றைக் களைந்து, மதப் பொதுமையைப் பேண வேண்டியதை வலியுறுத்தினார்.

மத பொதுமை :

" எந்த நாமத்தால் எந்த ரூபத்தால் கடவுளைத் தியானித்தாலும் எல்லாவற்றையும் சர்வேசரனே ஏற்றுக் கொள்கிறாரென்று சந்தியாவந்தனத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறது."

என்ற பாத்திரக் கூற்று, மாதவையாவின் மதப் பொதுமை கருத்தையே எதிரொலிக்கிறது(அ.மா.1979:97).மேலும், 'எந்த தெய்வத்தை வணங்குவது என்பது முக்கியமில்லை. நேர்மை, கருணை, நன்மை, கொண்டவராக வாழ்வதே முக்கியம். அவ்வாறு வாழ்ந்தால் கும்பிடும் தெய்வம் எதுவாக இருந்தாலும். அது அவனைக் கைவிடாது': என்ற பொருளில், மதப் பொதுமைக் கருத்தை மாதவையா விளக்கியுள்ளார் (அ.ம.ட.1979:97), புத்த மதத்தின் தயை, கிறிஸ்தவ மதத்தின்

மாதவையா 1872-1925 / 71

அன்பு, இந்து மதத்தின் சாந்தி, தியோசபிகல் சபையின் மறுபிறப்பு ஆகியவற்றைத் தொகுத்து உணர்ந்து வாழ்ந்தால் மனித குலம் உயர்வடையும் என்பது மாதவையாவின் தனிப்பட்ட கருத்து. இதனை அவர் படைத்த 'திகோ' நாவலின் 18-ஆவது அதிகாரத்தில் விளக்கமாகக் காணலாம். இது அன்றைய பிரம ஞான சங்கம், பிரம சமாஜம் ஆகிய அமைப்புகளின் அறிவார்ந்த கருத்தாக இருந்தது. மாதவையா காலத்து அறிவாளிகளின் சமயப் பொதுமைக்கு எந்த வித சம்பந்தமும் இல்லை. ஆனால் மாதவையா காலத்திலேயே இந்துத் தத்துவத்தின் பாசிச வேர்கள் இந்தியாவில் வேருந்றத் தொடங்கி விட்டதை மறக்கலாகாது. (விளக்கத்துக்கு, எஸ்.வி.ராஜாதூரையின் "இந்து இந்தி இந்தியா" என்ற நூலைக் காணவும்).

3. செல்வம் :

சாதி, மதம், ஆகியவற்றில் தனிமனிதரின் ஒழுக்கத்தையும் முன்னேற்றத்தையும், சுதந்திரத்தையும் வலியுறுத்திய மாதவையா. செல்வம் என்கிற பொருளாதார வாழ்விலும் இற்றையே போற்றினார்.பிறப்புசரிமையாகப் பெற்ற நிலம் சார்ந்த செல்வம் நவீன காலத்தில் தேயும என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்.

ஜோராப்பிய வருகைக்கு முன்னர் கிராமங்களே பன்னெடுங்காலமாக வேளாண் செல்வ உற்பத்தியின் மையங்களாக இருந்தன. இவை, பார்ப்பனர்குரிய பிரமதேயங்கள் என்றும் ஏனைய வேளாளர்க்குரிய ஊர்கள் என்றும் பகுக்கப்பட்டிருந்ததன். இவர்களே ஒழுவித்து உண்ட உடைமையாளர்களாக இருந்தனர். ஆங்கில ஆட்சி நிலைத்த கால கட்டடத்தில், பார்ப்பனர்கள். வேளாளச் சாதியினரும் அவர்களுடைய சைவ ஆகினத்து மடங்களும், பார்ப்பனர் கட்டுக்குள் இருந்த சைவ-வைணவ கோவில்களும் பெரும் நில

டாக் கெளதமன்/ 72

உடையை பெற்றிருந்தனா ; தன. தென்பாண்டிப் பகுதியில் மறவர் இனத்தவர் சொர் ஜமீந்தார்களாக இருந்தார்கள். மாதவையா படைத்த நாவல்களில் பார்ப்பனப் பண்ணைகளும், மறக்குல ஜமீந்தார்களும் இடப் பெற்றனர்.

இங்கிலாந்தில் அறிவியல் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சியினால், ஆலைகளும், பெரும் தொழிற்சாலைகளும் உருவாகி, நகரங்களின் செல்வ உற்பத்தியின் மையங்களாகின. இந்தத் தொழிற்சாலைகளை இயக்குவதற்கென்று உருவான பல்வேறு பணிகளில் வேலை செய்வதற்காக, புதிய கல்வி முறையும், நடுத்தர வர்க்கமும், பாட்டாளி வர்க்கமும், தோண்றின. இத் தொழிற்சாலைகளில் வேகமாகவும், மிகுதியாகவும் உற்பத்தியான பண்டங்களைச் சந்தைகளில் இலாபகரமாக விற்பதற்குத் தோதாக நவீன துரித போக்குவரத்து. தகவல் தொடர்பு சாதனங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவற்றையெல்லாம் நிரவாகம் செய்ய, மக்களாட்சி முறையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கமும், அதன் அங்கங்களான நீதி. சட்டம், காவல், சிறை. இராணுவம், முதலியன உருவாயின.

இந்த நவீன அரசியல்-பொருளாதார அமைப்பைக் கட்டிக் காப்பதற்காக உருவான புதிய உத்தியோகங்களில் பணியாற்றி மாதச் சம்பளம் பெற வேண்டுமானால், இந்திய-தமிழகத்தில், மரபான இலக்கிய-இலக்கண-சமய-அறநெறி வகைப்பட்ட கல்வியிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட புதிய அங்கிலை கல்வி பட்டங்கள் பெற வேண்டியது அவசியமாயிற்று. இதற்கான வாய்ப்புகள் நகரங்களில் கிடைத்ததால், கிராமங்களில் பாரம்பரியமான வாழ்க்கை நடத்திவந்த பார்ப்பனரும் வேளாளரும் நகரங்களை நோக்கி இடம் பெயர்லாணார்கள்(Migration). இவர்களே நவீன பொருளாதார ஆதிக்கத்தைக் கைப்பற்றினார்கள்.

மாதவையா. ஒரு முன்னோடி எதார்த்த நாவலாசிரியர்

மாதவையா 1872-1925 / 73

என்றபடியால், மேலே, சுருங்கச் சொல்லிய பொருளாதார மாற்றங்களை 'உள்ளபடியே' நாவல்களில் வெளிப்படுத்தினார். புதிய பொருளாதார மாற்றங்களை அவதானித்து, அவற்றில் தாம் ஈட்டிய செல்வத்தை முதலீடு செய்யாமல் (செய்ய எங்கு விட்டான் வெள்ளைக்காரன்!) பழங்கால வழக்கப்படி திருமணம், பூப்பு முதலிய குடும்பச் சடங்குகளிலும், புதிய நகர்ப்பு நுகர்வுக் கலாச்சாரத்திலும், தமக்குக் கொஞ்சமும் புரியாத புதிய வணிக முயற்சிகளிலும் பாரம்பரிய செல்வத்தைச் சீரழிக்கும் பார்ப்பனப் பண்ணையார்களையும், மறக் குல ஜமீந்தாரையும் பற்றி மாதவையா விவரித்துள்ளார். இதனை, பிறப்பு வழி வரும் செல்வம் தேய்வதாகக் கூறலாம்.

இதற்கு மாறாக, நவீன காலமாற்றத்தைப் புரிந்து கூட்டுக் குடும்பங்களிலிருந்து பிரிந்து, நகரங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்து, ஆங்கிலக் கல்வி கற்றுப் பட்டம் பெற்று வேலை பார்த்து மாதச் சம்பளம் வாங்கி, தனிக் குடும்பமாக வாழும் வாழ்வை ஓர் இலட்சிய வாழ்க்கையாக மாதவையா தமது நாவல்களில் திரும்பத்திரும்பக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனையே தனிமனித முயற்சிவழி ஈட்டும் செல்வம் பெருகும் என்று கூறலாம்.

பாரம்பரிய செல்வம் தேய்தல் :

மாதவையா படைத்த நாவல்களில் வருகிற பார்ப்பனப் பண்ணைகள் பெரும் நிலவுடைமையாளர்கள். இந்த உடைமை இவர்களுடைய முதாதையர்களால் 'குத்திரர்' என இழித்துரைக்கப்பட்ட அரசர்கள், பிரபுக்களிடமிருந்து தானமாகப் பெற்றதுதான், உழைத்துப்பெறவில்லை என்பதை மாதவையா குறிப்பிடத் தவறியதில்லை (அ.மா.1944:2-வது அடி). விழுப் மார்த்தாண்டம் (1 வி.மா) நாவலில் வருகிற் வீர சங்கிலித் தேவர், இலட்ச ரூபாய் வருமானம் தரக் கூடிய புலிமலை ஜமீனுக்குச் சொந்தக்காரர் -இவரும் இதனை உழைப்பால் பெறவில்லை.

இவர்கள் எல்லாரும். பிறப்புரிமையாகப் பெற்ற செல்வத்தைச் சிற்றின்ப நாட்டத்திலும், தற்பெருமைக்காகவும்.

ராஜ் கெளதமன்/74

வீண் ஆட்ம்பரங்களில், செலவழித்துப் பொருளை இழக்கிறார்கள். கடன் காரர்களாகிறார்கள், அல்லது பெருஞ் செல்வத்தைத் துரிதமாகச் சேர்க்க வேண்டும் என்று நினைத்து நிலங்களை விற்றுத் தமக்குச் சற்றும் அனுபவமில்லாத தொழில்களில் முதலீடு செய்து ஏமாற்றப் படுகிறார்கள்:

17,   18,   19-ஆம்   நூற்றாண்டுகளில், சிறுநிலவுடைமையாளர்களாக இருந்த சிற்றாசர், சேதுபதி, தொண்டைமான், ஜமீன்தார் முதலியோரிடம் பொன்னும் வாருஞ்சும் பெறுவதற்காகக் கவிராயர்கள் முகஸ்துதியாகப் பாடினார்கள். இவர்கள் பாடிய சிற்றிலக்கியங்கள், தனிப்பாடல்கள், இந்தத் தனவந்துர்களின் காம வேட்கை பற்றியும், பல பெண்கள் அவர்கள் 'அழகில்' மயங்கி உருகுவது பற்றியும், மிகையாகப் பாடினார்கள். பெரும்பாலான உடைமையாளர்களுக்குப் புலன் இன்பத்தில் தோய்ந்து கிடப்பது ஒரு சிறப்பு இயல்பு போலப் போற்றப்பட்டது. இந்த இயல்பின் தொடர்சியை மாதவையா படைப்புகளிலும் காணலாம். மனப்பருவத்தில் ஒரு மகன் இருக்கும் போதே, அவன் வயோதிகத் தந்தை சேவையர், ருதுவாகாத சிறுமியை மனந்து சுகம் பெற ஆசித்து, இறுதியில் ஏமாற்றப் பட்டுப் பொருளை இழக்கிறார்.

"பணங் கொழுத்துப் போய் விட்டது, வடக்கே போய் (துஞ்சை சீமை; ஜயாயிரம் ரூபார்) செலவழித்து ஒரு சிரார்த்தம் சம்பாதிக்குக் கொண்டுவந்தார்". என்று ஊரார் நகைப்புக்கு இடமாகிறா (அ.மா.1978:48-49). மீண்டும் பணத்தை வாரி இறைத்து ஒரு சிறுமியை மனந்து வந்து மோகத்தில் அவளுக்கு அடிமை போலாகிறார். அவர் செத்த பின்பு எஞ்சிய அவர் செல்வத்தை யார் யாரோ அனுபவிக்கிறார்கள்.

மற்றொரு நிலவுடைமையாளர் சுந்தரமையர். தமது வயோதிக் காலத்தில், ஏற்கனவே தனது மகனுக்கு நிச்சயித்திருந்த சிறுமியை அதிக பணம் கொடுத்துத் தாமீம் மனந்து கொள்கிறார். புது மனைவியும், அவள் தாயும்

மாதவையா 1872-1925 / 75

அவருடைய நிலத்தைத் தங்கள் பெயருக்கு எழுதி வாங்கி, விற்றுவிட்டு ஒடி விடுகிறார்கள்,(மு.மீ) (யாருக்கும் அடங்காத இந்தப் பண்ணைகளை அக்காலத்தில் தஞ்சைப் பகுதியைச் சேர்ந்த 'அம்மாள்கள்' அடக்கியிருக்கிறார்கள். சபாஷ்!)

வீரசங்கிலித் தேவருக்கு இரண்டு பெண்டாட்டிகள், பல வேசிகள், வைப்பாட்டிகள் உண்டு. இவர்களோடு கொண்ட சல்லாபத்தில் ஜமீன் வருமானம் கரைகிறது. இவர்கள் போதாதென்று, இன்னொரு கணவானைக் காதலிக்கும் பெண்ணைப் பலவந்தமாகக் கைப்பற்றுவதற்காக ஏராளமாகச் செலவழித்து இறுதியில் ஜமீன் பேரில் ஒரு செட்டியாரிடம் வட்டிக்குக் கடன் வாங்குகின்றார். இறுதியில் சிறைக்குச் செல்லுகிறார்.

வீண் பெருமை/ஆடம்பரம் :

வீண் பெருமை பாராட்டுவது நிலச் சுவான்களின் 'சிறப்பியல்புகளில்' ஒன்றாகும். வீரத்தில் விசயன், கொடையில் கர்ணன், அழகில் மன்மதன் என்று கவிராயர்கள் இவர்களைப் பிகையாக்குப் புகழ்ந்தார்கள். இந்த உடைமையளார்கள், தங்களின் செல்வச் செருக்கை ஊரார் கண்டு மெச்ச வேண்டும் எஃபதற்காகக் கோவில் விசேங்கள், திருமணம், பூப்பு முதலான வைபவங்களில் செல்வத்தை வாரி இறைத்தார்கள்(இன்று இந்த வரிசையில் வருபவர்கள் மாண்பு மிகு அமைச்சர்கள்!) இவர்களை மாதிரியாகக் கொண்டு, உடைமை குறைந்தவர்களும் கூட வீண் பெருமைக்காகக் கடனில் மூழ்கியது உண்டு.

அனுபவமற்ற தொழில்களில் முதலீட்டல் :

ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பிறகு புதிய முறைகளில் பொருளீட்டு வழிகள் திறக்கப்பட்டன. பெரும் தொழிற்சாலைகளில் பங்குதாரர்களாக முதலீடு செய்வது, பலர் கூடிப் பங்காளிகளாகி வியாபாரம் செய்வது, புதிய இடங்களில் மொத்த வியாபாரம் தொடங்குவது, வங்கிகள் அமைத்துப்

ராஜி கெளதமன்/76

பணம் பண்ணுவது, வெளிநாட்டுப் பொருட்களைத் தருவித்தல் மற்றும் வெளிநாடுகளுக்கு உள்நாட்டுப் பொருட்களைத் திரட்டித் தருதல் ஆகியவற்றில் இடைத் தரகர்களாகப் பணியாற்றுவது ஆகியவை இத்தகைய புதிய முறைகளாகும். படித்து மாத சம்பளம் எழுவதைக் காட்டிலும், இந்தப் புதிய முறைகளில் பொருள் ஈட்டிவது இலாபகரமாகப் பட்டது.

மாதவையா காலத்தில், பழந்தலைமுறையைச் சேர்ந்த கிராமத்துப் பார்ப்பன நிலவுடைமையாளர்கள், தங்கள் பிள்ளைகளை நகரங்களுக்கு அனுப்பி ஆங்கிலக் கல்வி கற்று உத்தியோகம் பார்க்கச் செய்தார்கள். சிலர் மீமேல் கூறிய புதிய தொழில்களில் இறங்கி இலாபம் ஈட்ட முயன்றார்கள். மாபாக வொனிபம், வேவாதேவி, தரகுக் தொழில், பார்த்து வந்த சாதியினர் இந்தத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுப் பணம் புரட்டினார்கள். ஆனால் இவற்றில் அனுபவமில்லாத பார்ப்பனப் பண்ணைகள் சிலர் இவற்றில் இறங்கிப் பொருளை இழந்தார்கள். பங்காளிகளால் வஞ்சிக்கப்பட்டு, சொந்த ஊரை விட்டே ஒடிய பார்ப்பனர் பற்றி மாதவையா தன் நாவலில் பண்டத்துள்ளார். ('ப.ச'). கொஞ்சங்கூடப் பரிச்சியமற்ற இடத்தில், பரிச்சியமற்ற வியாபாரத்தில் முதலீடு செய்து பொருளை இழந்த பார்ப்பன நிலவுடைமையாளர் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ('ம.மீ').

தனி மனித முயற்சியால் பொருள் வளர்தல் :

பிறப்புரிமையாக இல்லாமல், பொருளையும், மூன்று உழைப்பையும் கொண்டு படித்து உத்தியோகம் பார்த்து சம்பாதித்து ஒரு கனவானைப் போல (genleman) வாழுவாழ்வை நவீன இலட்சிய வாழ்வாக மாதவையா கருதினார் இதினைத்தான், "கூழோ கஞ்சியோ ஒருவர் ரைகையே எதிர்பாராயல் சம்பாதித்துச் சாப்பிடும்" (அ.மா.1978:275) வாழ்வாகக் குறிப்பிட்டார். இந்த வாழ்க்கை முறையை, 'கி.தா.வி.மா' தவிர்த்த பிற நாவல்களில் மாதவைய

விவரித்துள்ளார்.

இந்த நலீன தனிமனிக்டர்களைப் பற்றிதான் மாதவையா நபிமக்கையூட்டும் விதத்தில் எழுதினார். இந்திய சமுதாயத்தை ஏழ பிரிவாகப் பிரித்து, அவற்றுள் சிறிய நிலவுடைமையாளர் என்ற உழுவித்து உண்ணும் பிரிவினரைப் பற்றி எழுதும் போது, இவர்களுடைய இளம் தலை முறையினர், பள்ளி, கல்லூரிகளில், பயில்வகுக்கக் குறிப்பிட்டார். இப்பிரிவின் முத்த தலைமுறையை, நாட்டின் வைத்திக, பழைம நோக்கு ஆகியவற்றின் முதுகெலும்பாக வருணித்தார். இத் தலைமுறையின் கல்லாத செல்வர்கள், மரம்புரிமையாகச் செல்வத்தை அடைந்தவர்கள் என்று, இவர்கள் பெரிதும் சுயநலம், குறுகிய மனப்பான்மை, அறியாமை மிக்கவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்.(A. Madhaviah.1907:519). அடுத்து, ஆங்கிலங்கற்ற இளந்தலைமுறையினரைக் குறிப்பிட்ட போது, இவர்களே நாட்டை முன்னேற்றக் கூடியவர்கள் என்றார். இவருள், அரசுப் பணி புரிபவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதில்லை, அரசியல்வாதிகளுடன் பழகுவதில்லை என்றார். அரசுப் பணியில் இல்லாத வழக்கறிஞர்களும், தனியார் பள்ளி ஆசிரியரிகளும், சில வணிகர்களும், நிலக்கிழார்களும் சுதேசி இயக்கத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்று மாதவையா விளக்கினார்.(A.M.1907:520-21).

இங்ஙனம் ஆங்கிலம் கற்று உத்தியோகம் பார்த்த நடுத்தர வர்க்கத்தாரை வரவேற்றாலும், இவர்கள் பார்த்த உத்தியோகங்களில் நேர்மைக்கும், உண்மைக்கு மாறான வழிகளில் பொருளீட்டிய முறையை மாதவையா கண்டிக்கவற்றவில்லை. 'ப.ச', நாவலில், சிதாபதி ஜயர், இறங்கல்(ஏறல்?) சப்-மாஜிஸ்திரேட் நரசிம்மமுதலியார், கால்வாய் சூப்பிரண்டன்ட் நாகமையர், அண்ணாசாமி வக்கீல் ஆகியோர் நடுத்தர வர்க்கத்தார் என்றாலும், இவர்கள் சம்பாதித்து முறை கொண்டாடத் தக்கதல்ல என்றார் மாதவையா.

ராஜ கெளதமன் / 78

புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வழக்கறிஞர் மற்றும் காவல்(Police) தொழில்கள் மீது மாதவையாவுக்கு ஒருவித வெறுப்பு இருந்திருப்பது அவர் படைப்புகளில் வெளிப்படுகிறது. படிப்பறிவில்லாத செல்வந்தர்களை இந்த இரு தரப்பாரும் அச்சுறுத்திப் பணம் பறிப்பதைக் கண்டித்துள்ளார்('விமா'). காவல் துறையில் நீதி வினை போகிறது. இலஞ்சம் மேலோங்குகிறது, குற்றவாளியின் சாதி, மத, சமூக நிலைகளுக்குத் தக்கவாறு தண்டனைகள் வழங்கப்படுகின்றன. வழக்கறிஞர் தொழிலில் உண்மை, நேர்மை போன்ற உயர் பண்புகளுக்கு இடமில்லை. வழக்கறிஞர்கள் உண்மைச் சாட்சிகளைச் சிதறடிக்கிறார்கள், உண்ணேமனையப் பொய்யாக்குகிறார்கள், பெறுகிற பணத்திற்குத் தக்கபடி பொய்யாக்குகிறார்கள், மனிதர்களை நல்லவர்களாக்குவதில்லை, மனிதரின் கேடுகள்தான் வழக்கறிஞர்களை உண்டாக்குகின்றன. இவர்கள் துணிந்து பொய் உரைப்பார்கள், இவர்கள் போற்றுகின்ற சட்டங்கள் எல்லாம் உடன்பிறந்தே கொல்லும் நோய்கள், சாபங்கள் என்று 'தி.கோ'. நாவலில் மிகவும் கடுமையாக விமரிசித்துள்ளார்.(அ.மா.1944:86-87), அரசு ஊழியர்கள் கல்லாத பாயர்களின் அறியாமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வஞ்சம் வாங்கிப் பொருள் ஈட்டியதை மாதவையா; 'சன்', 'லெஃப்ட். பஞ்சு', ஆகிய ஆங்கில நாவல்களிலும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எனவே, புதிய, சுதந்திரமான போக்குடைய நடுத்தர வர்க்கத்தாரின் வாழ்வை மாதவையா வரவேற்றி போகிறும், அதன் ஓரமீசமான பஸ்பாட்டுச் சீரழிவை ஏற்றுகின்றன தனிநபரின் ஒழுக்கத்தின் மீதும், பொறுப்பின் மீதும் சார்ந்த சுதந்திர வாழ்வைத்தான் போற்றினார். இதற்கு மாறான இருவித வாழ்க்கை முறைகளை ஒதுக்கினார். ஒன்று, தனி மனிதரின் முயற்சிக்கும், மனித நேயக்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும், சுதந்திரத்திற்கும், முட்டுக்கட்டையிட்ட வைத்தீக ஆசாரங்களையும், வாழ்க்கை முறையையும் ஒதுக்கினார்

இரண்டு. சுதந்திரத்தின் பேரால் தனிமனிதர்களின் பொறுப்பற்றி, ஒழுக்கக் கேடான் வாழ்க்க முறையையும் ஒதுக்கினார் இதனை 'யுடெவிய நாகரிக மோகம்' என்றழைத்தார். 'தி.கோ'. நாவலில் வரும் அரசாங்கப் பொறியாளன் ஒருவன் இத்தகைய "யுடெவிய" மோகங் கொண்டவனாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளான். பெண் சுதந்திரம் என்ற பெயரில், இவள் தன் மனைவியை நாகரிக உடையணியச் செய்து, எல்லோ ஆண்களோடும் சகலுமாகப் பழக வற்புறுத்தி விட்டு, கடைசியில் அவள்நடத்தை மீதும் சந்தேகப்பட்டு கொலை செய்கிறான்.(அ.மா.1944:19-ஆவது அதி) இப்படிப்பட்டவர்கள், சுதந்திரம், என்கிற ஐரோப்பிய மதிப்பீடுகளின் பின்னால் தனிநபரின் ஒழுக்கமும் பொறுப்பும் இருப்பதைக் காணத் தவறியவர்கள். தங்களுடைய ஒழுக்கக் கேடான் வாழ்விற்கும், பலவீனத்திற்கும் ஒரு கவசம் போல ஐரோப்பிய தாராளவாதத்தை அணிந்து கொண்டவர்கள்.

4. பெண் சிக்கல் :

இந்த அதிகாரத்தின் இறுதிப் பகுதிக்கு வந்து விட்டோம். எந்தவொரு சமுதாயத்திலும் தீவிரமான சமூக மாற்றங்கள் ஏற்படுகிறபோது, பண்பாட்டுத் தளத்தில் பழைய, புதிய மதிப்பீடுகளுக்கு இடையில் உரசல்கள் தோன்றுவது இயற்கை. இவற்றால் வெளிப்படும் சமூக சிக்கலே குறிப்பிடத்தக்கதாகக் காணப்படும். பண்பாட்டுக் கலப்பு உண்டாகிற இலக்கியப் படைப்புகளில் பெண்சிக்கலே முக்கிய கவனத்தைப் பெற்று விடுகிறது.

ஐரோப்பிய பண்பாட்டு மதிப்பீடுகள் இந்தியப் பண்பாட்டுடன் கலந்தபோது, உருவான புத்திலக்கியங்களில் பெரிதும் பெண் சிக்கலே மையமாகிறந்ததை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டோம். நமது மாதவையா படைத்த நூல்கள் அனைத்திலும் பெண் சிக்கல் பற்றிய விவாதங்கள் துவறாமல் இடம் பெற்றுள்ளன. அவருடைய நாவல் தலைப்புகள் கூட பத்மாவசி சிளாரிந்தா, முக்குமீனாட்சி, என்னும் பெண்களின்

ராத் கெளுமயன் 44

பேராலே அவைக்குள்ளன. மேலும், மாதவையாவின் நாவல்கள் அனாத்துபோ (வி.மா' தவிர) பார்ப்பனக் குடும்பப் பெண்களைப் பற்றியே பேசுகின்றன.

ஐரோப்பியப் பெண்ணோடு, இந்துப் பெண்ணை ஒப்பிட்டபோது, மாதவையா, இந்துச் சமூகத்தில் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பெண்ணுக்கு இழைக்கப் பட்டு வந்த கொடுமைகளைப் பின் வருமாறு எழுதுகிறார்.(A.M.1907:197) ‘பெண்ணுக்கு மட்டும் பரிபூரணமான கற்பு, குருடுத் தனமான கீழ்ப்படிதல், சயதியாகம் பண்ணுதல் ஆகிய மூன்றையு ஜின்றியமையாத ஒழுக்கங்களாக இந்துச் சமூதாயம் விதிக்குள்ளது. இது மனிதத் தன்மைக்கும், நியாய உணர்விற்கும் எதிரானதாகும். இதுதான் நாட்டிற்கே கேடு என்றார். சுதந்திரமும், சாத்துவமும், ஆண்களுக்கிடையில் மட்டுமின்றி, ஆண்- பெண் இருபாலார்க்கு இடையிலும் இருக்க வேண்டியதை வலியுறுத்தினார்.

அடிமை நின்லையை மாதவையா ஒருபோது ஏற்றதில்லை. பெண்ணடிமைத் தனத்தையும், சாகி அடிமைத் தனத்தையும், ஓரோ தளத்தில் அன்றோ நிறுத்திக் கண்டார்! பிறப்பால் ஒருவன் பார்ப்பனன் என்பதால். தன்னிலும் படித்த, பண்புள்ள செல்வம் படைத்த ஒரு ‘குத்திரப் பிரபு’ வைத் தனக்கு கீழாகக் கருதுவதை மாதவையா ஒப்பிட்டு உணர்ந்தார்.(அ.மா.1978:287). இந்துச் சாத்திரங்கள் பலவும் எளிய சாதியினரையும், பெண்களையும் ஒடுக்கியே வந்துள்ளன. பெண்கள் ஆண்களுக்குரிய காமப் பாத்திரமாகவும்”. “மடத் தொழிலுக்கு ” உரியவர்களாகவும். ஆக்கப்பட்ட நிலையை மாதவையா ட டிஸ்துக் காட்டினார். (அ.மா.1978:286) எனவே மாதவையா பெண் சிக்கல் குறித்து வெளியிட்ட சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை விடாக்கமாகக் காணவேண்டியது அவசியம். அவற்றை குழந்தை மணம். பெண் அறியாமையும், பெண்கள்வியும். ஏதுவை நிலையும் மறுமணமும், திருமணமும் யாத்தசனங்களும் என்று தலைப்புகளில் பகுத்தறியல்தம்.

1.குழந்தை மணம் :

இந்து உயர்சாதிக் குடும்பங்களில், குறிப்பாகப் பார்ப்பனாக குடும்பங்களில் பெண்களைக் குழந்தைப் பிராயத்திலேயே மணம் செய்து வைட்பது அன்றைய வழக்கம். இதனை வடமொழியில் 'பாலிய விவாகம்' என்பார்கள். இதற்கான நியாயங்களை வைத்தீர்கள். இந்துச் சாத்திரங்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டினார்கள். இதனால், பெண் ருதுவாவதற்குள், மனமாக்கவில்லயெனில், அது அப்பெண் வீட்டுக்குப் பெருக்த சாபக் கேட்டாகக் கருதினார்கள். பெண் பிறந்தவுடனே மணம் பேசிய வழக்கமும் இருந்தது. இந்த குழந்தை மணத்தில் அன்று இரு முறைகள் இருந்தன. ஒன்று மாப்பிள்ளை வீட்டார், பெண் வீட்டார்க்கு ஒரு தொகையைத் தந்து (ழீதன்) பெண் கொண்டார்கள். இது பார்ப்பனாக குடும்பங்களில் பாரம்பரியமாக நடந்த வழக்கம். இரண்டு பெண் வீட்டார், மாப்பிள்ளை வீட்டார் கட்டாயப் படுத்திக் கேட்டு பெரும் தொகையைக் (வரதத்சணை) கொடுத்துப் பெண்ணைக் கொடுத்தார்கள். இது புதுக் கால வழக்கம். இன்று சகல சாதிகளிலும் இந்த வழக்கம் புற்று நோய் போலப் பரவி விட்டது! இந்தக் குழந்தை மணத்தை மாதவையா கடுமையாக எதிர்த்தார். குழந்தைப் பருவத்திலேயே பெண்கள் விதவையாகிய கொடுமையை நாவல்களில் விளக்கியுள்ளார்.

குழந்தை விதவைகள் :

ஏற்று போதிய நவீன மருத்துவ வசதிகள் பெருகாத நிலையாக குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் அதிகமாக இருந்தது. இன்று கலைப்பு விகிதம் அதிகம்!) இதனால் குழந்தை மனம் செய்த பெண்கள், குழந்தைப் பருவத்திலேயே விதவைகளாகும் அவ்வும் நேர்ந்தது. 1911-ஆ ஆண்டு சென்னை மாகாண மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் படி இந்துக்களிடையே (பார்ப்பன-வேளாளர்) ஐந்து வயதுக் குட்பட்ட விதவைகள்⁽⁷³⁾ பேர் என்றும் இவர்களின் ஓரச்சாடுகூட ரிம்பராத கைக் குழந்தைகள் 31பேர் என்றும், 2

ராஜ எகளதமன்/ ४२

முதல் 3வயதுக்குட்பட்ட விதவைகள் 85பேர், என்றும், 3முதல் 4 வயதுக்குட்பட்ட விதவைகள் 140 பேர் எனவும், 4 முதல் 5 வயதுக்குட்பட்ட விதவைகள் 383 பேர் என்றும், மாதவையா மேற்கொள் காட்டியுள்ளார்.(அ.மா.1916:34). ஆனால் எதார்த்தத்தில் இந்தப் புள்ளி விபரம் கூடுதலாகத்தான் இருந்திருக்கும். இப்படிப்பட்ட குழந்தை விதவைகளை மாதவையா குறிப்பிட்டுள்ளார். 'தி.கோ', நாவலில் காணும் சேஷிப்பாட்டியும் தாணிப்பாட்டியும். குழந்தைப் பிராயத்திலிருந்தே வாழ்நாள் முராவும் விதவைகளாகவே வாழ்கிறார்கள்.பாலியல் பாழ்க்கங்க அனுபவம் என்னவென்றே அறியாத பருவத்தில் விதவைகளாகிவிட்ட பெண் குழந்தைகளுக்குச் சாத்திரத்தின் பெயரால் மீண்டும் முறையான திருமணத்தைத் தடை செய்தது. மனித இனத்தில் மட்டுமே நடக்கக் கூடிய மாபெரும் கொடுமையாகும்.

உடல், மன நோய் :

குழந்தை மனத்தால், பெண், நுதுவான் நாள் முதலாக இல்லற-பாலியல் வாழ்வில் புகுத்தப்பட்டதன் காரணமாக, உடலும், மனமும், தகுந்த முதிர்ச்சியை அடைவதற்கு முன்பே பல முறை கருவுற்றாள், குழந்தைகள் பெற்றாள், கருச்சிதைவுக்கு ஆளாகினாள். இவற்றால் அவளுடைய உடல் நலனும், மனநலனும், சீர் கெட்டன.

“குழந்தைப் பருவத்திலேயே புருஷத்துடன்
வாழ்த்தொடங்கி, மற்றச் சாதிகளில் பெண்களுக்கு
விவாகமாகும் வயதிற்குள்ளிரண்டு
பிள்ளைகளும் பெற்று, முன்றாந்தரமும்
சூலுற்றதால்.....”

பார்ப்பனப் பெண் ஒருத்தி நோயறுவதாக, ஜேரோப்பிய மருத்துவர் ஒருவர் மூட்ட மாதவையா குறிப்பிட்டுள்ளார். அ.ம.ட.1978:265)இந்தப் பெண்ணுக்கு உரிய மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்கத் தவறியதால் சீர் வயதிலேயே மாண்டு போகிறாள்.

மேலும் குழந்தை மணம் செய்து கொண்ட பெண்ணாக்கு நாளைடவில் கர்ப்பக் கோளாறும், அதனால் தீராத தலைவலியும் உண்டாவதாக மருத்துவ ரீதியில் மாதவையா விளக்கம் தந்துள்ளார். பெண்களைச் சிறு பிராயத்திலேயே மன உறவில் ஈடுபடுத்துவதால் வரும் தீங்குகளைப் பற்றி, ஆசார சீர்திருத்த மாநாட்டில் (1914) மாதவையா பின் வருமாறு பேசினார்: “பெண்கள் வயிற்றுவலி, பேய் பிடித்தல் முதலிய நோய்களால் படும் கஷ்டங்களையும், அவர்கள் அகால மரணத்தையும் நாம் வீடுதோறும் குடும்பந்தோறும் பார்க்கிறோம்”(அ,மா,1916;17).

ஆண்கள் படிப்புக்கு இடையூறு :

குழந்தை மணத்தால் ஆணும் பாதிக்கப்பட்டான். நகரங்களுக்கு ஆங்கில மேற்படிப்பிற்காக இடம் பெயர்ந்த பார்ப்பன ஆண்கள், மாணவப் பருவத்திலேயே கணவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அக்கால ஆங்கிலக்கல்வி முறையில், ‘மெட்ரிக்குலேஷன்’. எப்.எ(F.A.), பி.எ(B.A), எம்.எ(M.A), பி.எல்(B.L.) மருத்துவம், பொறியியல் முதலான பட்டங்களைக் கற்றுத்தேர்வதற்கு பத்து முதல் பதினெண்ந்து ஆண்டுகள் வரை ஆண்கள் நிறுவனங்களில் சேர்ந்து பயில வேண்டியிருந்தது. ருதுவான மனைவியைப் பிரிந்து நகரத்தில் தனியே வாழ்ந்தால் நாடகம், கணிகை, சூது, முதலான தவறான பழக்கங்களால் சீரழிந்து விட. நேரிடும் என்பதற்காக வளரிளம்பருவத்து(adolescent) மனைவியுடனே வாழ வற்புறுத்தப்பட்டார்கள். நூதனமும் புதிருமான பாலியல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே கல்வியில் போதிய கவனமும், நாட்டமும் கொள்ளுவது பலருக்குத் துன்பமாகவே இருந்தது. இதனை, மாதவையா ‘பச்’ நாவலில் கோபாலன்-கல்யாணி தம்பதிகள் வழியே விளக்கியுள்ளார்.

இதோடு கூட, மேற்கத்திய நவீன மதிப்பீடுகளைக் கல்வி வழியாக உணர்ந்த ஆண்களுக்குக் குழந்தை மணம் பண்பாட்டு

ராஜ் கெளதமன்/84

நெருக்கடியை உண்டாக்கியது. நவீன் மதிப்பீட்டின் படி குழந்தை மணம் செய்வது தீயது என்று இவர்கள் மனசாட்சி உறுத்தினாலும் தங்கள் வைத்தீகப் பெற்றோர்களையும், சமுகத்தையும் பகைக்க முடியவில்லை. தவிர்க்க இயலாத ஒரு திமையாகக் குழந்தை மணம் ஆகி விட்டது. மாதவையா படைத்த நவீன் இளைஞர்கள், நாராயணன், கோபாலன், கோவிந்தன், ஆகிய பார்ப்பனர்கள் இப்படி ஸரடியான வாழ்க்கை வாழ்பவர்களே. இதனைக் கோபாலன் கூற்று நன்கு விளக்கும்(அ.மா.1978:72)

“எல்லாம் பேசுவது எளிதுதான், பாலிய விவாகத்தின் தீங்குகளைப் பற்றி ஓ உபநநியாசங் செய்யச் செர்ன்னால் நானும் ஒரு கை பார்த்துத்தான் விடுவேன். காரியத்தில் வருகிற பொழுதுதான் மாடு படுத்துக் கொள்ளுகிறது”.

இந்த ஸரடி நிலைக்கு மாற்றாக மாதவையா இளைஞர்களின் காதல் திருமணத்தை முன்வைத்தார். பார்ப்பனச் சாதி தவிர அதற்குக் கீழ் நிலையிலிருந்த சாதிகளில் காதல் திருமணம் சாத்தியமானது பற்றி மாதவையா எழுதியுள்ளார். ‘வி.மா’ நாவல் இதற்குச் சான்று. விஜயமார்த்தாண்ட தேவருக்கும் சிவகாமிக்கும் ஏற்பட்ட காதலானது இறுதியில் திருமணத்தில் நிறைகிறது. மணவாழ்வுக்கு ஆகாரம் காதலர் இருஷாக்கிடையிலுள்ள கருத்து ஒற்றுமைதான் என்பதை வலியுறுத்தி, ‘காதலிருவர் கருத்தொக்க ஆதரப்பட்டதே இன்பம்’என்ற ஒளவையின் கூற்றை மாதவையா மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்(அ.மா.1916:15).

2. பெண் அறியாமையும் பெண் கல்வியும் :

இந்து மதச் சாத்திரங்களில் பெண்களுக்கும், ‘குத்திரர்’களுக்கும், கல்வி தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. இதன் விளைவாக ‘மடமை’ என்பது இருவருக்கும், குறிப்பாக பெண்களுக்கும் உரிய உயர்ந்த பண்பாகப் போற்றப்பட்டது.

மாதவையா 1872-1925 / 85

பெண் சொல்லைக் கேட்பது இழிவு என்று நீதி நூல்கள் எச்சரித்தன, (ஆனால் பெண்ணின் உடம்பு மட்டும் வேண்டும்!) பெண்புத்தி பின்புத்தி என்ற பழமொழியே உண்டானது. இதனை மாதவையா தமது பாத்திரத்தின் மூலமாக,

“பிள்ளை பெறுவதையும், மடைத் தொழிலையும் தவிர வேறொன்றுக்குமே யோக்கியதையில்லாமல், பெண்களை முழுமூடர்களாக வைத்திருப்பதால் தான் இப்படியாகிறது”

என்று கூறியுள்ளார் (அ.மா.1978:285) ஆண்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றும் கருவியாகவும், ஆனாடைய ஓர் உடைமையாகவும் பெண் கருதப்பட்டதால் பெண்களுக்குக் கல்வி என்பது அநாவசியம் என்று ஆயிற்று. கல்வி கற்றுச் சம்பாதித்து வருதல் ஆனாக்கு உரியது என்றும், அவனுடைய வயிறு மற்று பாலியல் பசிகளை ஆற்றுவது பெண்ணுக்கு உரியது என்றும் மரபால் ‘வரையறுக்கப்பட்டதால், பெண் சமூகத்துக்கு உபயோகமான வேறுவித அறிவு ஆற்றலைப் பெற முடியாதபடி வீட்டிற்குள்ளேயே முடக்கப்பட்டாள். இதனால் தான் இந்துப் பெண்கள்; அறியாமை, மூட நபிக்கை கொண்டவர்களாக ஆனார்கள் என்று மாதவையா குறிப்பிட்டார். (A.M.1907:195).

அப்படியே பெண் கற்பது என்றால், அவள் கணிகையாக இருந்தால் தான் சாத்தியம் என்ற நிலை சமீப காலம் வரை நிலவியிருந்தது. இசை. நாட்டியம், மற்றும் பலவேறு கலைகள் கணிகையார் கற்கும் கலைகளாக ஆக்கப்பட்டிருந்தன.

“கணிகையரே பெண்களில் கற்கவும், படிக்கவும், பாடவும், ஆடவும். அனுமதிக்கப்பட்டனர். கொளரவமான குடும்பப் பெண் கற்க வேண்டும் என்று நினைப்பதே அவனுக்குச் செய்யும், அவமரியானத் என்று சொல்லப்பட்டது..... நாட்டியக்

ராஜ் கெளதமன்' 86

கலை தீவுதாசிகள் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இந்தத் தீவுதாசிகளும் சூட ஒருபோதும் ஆண்களோடு சேர்ந்து ஆடமாட்டார்கள்"

என்று அபே ஜூ.எதுபே(Abbe J.A. Dubois-1770-1848)என்ற பிரெஞ்சு நாட்டுப் பாதிரி எழுதிச் சென்றிருப்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்(Dubois.1989:327). ஆண்கள் சுமத்திய கற்புக் கொள்கையில் பெண் சுதந்திரம் இழந்தாள். சுதந்திரமாக வாழ்ந்து கொண்டே ஒரு பெண்ணால் கற்போடு வாழ முடியும் என்பதில் இந்து ஷவத்திருப் பண்பாட்டுக்கு நம்பிக்கை இருந்தில்லை! பெண்ணுக்குக் கல்வி மூலம் உலக ஞானம் கிடைத்தால் கற்பிழந்து போவாள் என்ற அச்சம் இந்து ஆண்களுக்குப் பேரளவில் இருந்துள்ளது. ஆங்கிலப் பெண்களின் கற்போடு இந்துப் பெண்களின் கற்பை ஒப்பிட்ட மாதவையா, ஆங்கிலப் பெண்களின் கற்பே உயர்ந்தது என்றுரைத்தார். இதற்கான காரணத்தை அவர் கூறியபோது, ஆங்கில பெண்களின் கற்பு, தனி-மனித சுதந்திரம் என்கிற பாட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றது என்கிறார்(A.M.1907:195).

இதற்கு மாராக, இந்து உயர்சாதிகளில், ஆண்கள் பெண்களை வீட்டிற்குள் அடைத்து விபரங்கெட்டவளாக ஆக்குவதன் மூலமும்டீர்தா போட வைப்பதன் மூலமும், குழந்தை மன செய்விடப்பதன் மூலம், பெண்களின் கற்பைக் காக்க முனைந்தாட்கள். இவற்றால் பெண்ணுக்குப் படித்து அறிவை வளர்க்குப் வாய்ப்பு அறவே அகற்றப்பட்டது பாலிய விவாகம் உள்ளவரையும் பெண்கள்தான் அதிகம் படிக்க முடியாது என்றார்(அ.மா.1978:287). அப்படியே மீறி ஒருசில குடும்பங்களில், பெண்கள் படிக்க அனுமதிக்கப்பட்டால், அப்படி படித்த பெண்கள் தங்களுடைய 'சோர புருஷர்களுக்குக் கட்டும் எழுதுவார்கள்' என்று வைத்திகப் பார்ப்பனியம் தடவித்தது!(அ.மா.1978:53) இருந்தாலும்,

அன்று, கிறிஸ்தவ மத போதகர்கள் நடத்திய ஆங்கிலப் பள்ளிக் கூடங்களில், கிறிஸ்தவமதத்துக்கு மாறிய இதரசாதிப் பெண்கள் சேர்ந்து படித்ததை மாதவையா வரவேற்றுளார்.

அன்று பார்ப்பனக் குடும்பங்களில், பெண்கள் பள்ளிக் கூடம் சென்று கற்றது அழுர்வம், வீட்டிற்குள்ளேயே, படித்த கணவன், சகோதரன், அல்லது ஆசிரியை மூலமாகவே படித்தார்கள் என்பதை மாதவையா கட்டியுள்ளார். இப்படி மிகுந்த கட்டுப் பாட்டிற்குள்ளிருந்து பார்ப்பனப் பெண்கள் படித்த கல்வி கூட வரையறைக்குட்பட்டிருந்தது. பெண் கல்வியானது'புத்திவிருத்தியும், பேரறிவும், நல்லொழுக்கமும் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும் என்றார்.(அ.மா.1978:53). அறிவு வளர்சிக்குக் காவியங்களும், நாடகங்களும், வரலாற்றுக் கதைகளும் போதும், நல்லொழுக்கத்தற்கு 'முதுரை', 'நல்வழி', 'நீதிநெறி விளக்கம்', 'திருக்குறள்', முதலான நீதி நால்கள் கற்றுத்தரப்படவேண்டும், வீட்டு நிர்வாகம், உடல் நலம், குழந்தை வளர்ப்பு ஆகியவற்றுக்கு, கணிதம், சுகாதாரம், 'கிருக துர்ம சாஸ்திரம்', ஆகியை போதும் என்றும் மாதவையா எழுதியுள்ளார்.(அ.மா.1978:93,186)

3.விதவை நிலையும், மறுமணமும் :

அன்று பார்ப்பன-வேளாளச் சாதிகளில், குறிப்பாகப் பார்ப்பனக் குடும்பங்களில் விதவைப் பெண்களின் நிலை மிகவும் கொடுமையாக இருந்தது. இதைப் பற்றி பேசாத அறிவாளிகளே அன்று இல்லை என்றாம். பார்ப்பன விதவைகளின் தலைமுடி மழுங்கச் சிரைக்கப்பட்டு, நகைகள் களையப்பட்டு, வெள்ளைச் சேலை உடுத்தி அவகோலம். செய்யப்பட்டார்கள். ஏனையோர் கணக்காக்கு, இவர்கள் ஊதியம், சகுனங்களாகக் காட்சியளித்தார்கள். விதவை என்ற சொல் வசைச் சொல்லாக வழங்கப்பட்டது. (இன்றும் இந்நிலைதான்) இவர்கள் ஊதிய, பெறாத வேலை காரிகளாக நடத்தப்பட்டார்கள். இவர்கள் விதவையானது இவர்கள்

ராஜ கௌதமன்/ 88

நடத்தப்பட்டார்கள். இவர்கள் விதவையானது இவர்கள் செய்த பாவுண்ணறே மூடத்தனமாக நம்பினார்கள். இவருள் சிலர் மறைவாகப் பாலியல் ரீதியில் வஞ்சிக்கப்பட்டார்கள். இந்தக் கொடுமை தாங்க முடியாமல் சிலர் தற்கொலை செய்துக் கொண்டார்கள். மரணம்தான் அவர்களுக்கு விடுதலை தந்தது.

1911-ஆம் ஆண்டில், சென்னை மாகாணத்தில் மட்டும், நான்கு லட்சத்து எட்டாயிரத்து இருநூறு விதவைகள் இருந்ததாகப் புள்ளி விபரம் தெரிவிக்கிறது. இது கணக்கில் பதிவானது. பதிவாகாதது எவ்வளவோ! இவர்களில் இங்கு விதவைகள் மட்டும் மூன்று லட்சத்து எழுபத்து ஒராயிரத்து எழுநாற்று முப்பத்து மூன்று பேர்கள்! மீதியுள்ள முப்பத்து ஆறாயிரத்து நானுந்று அறுபத்து ஏழு பேர் இல்லாமிய சிறிஸ்தவ விதவைகள். இவர்கள் அனைவரும் ஒன்று முதல் முப்பது வயதுக்குப்பட்டவர்கள் என்று தெரிகிறது! இந்த எண்ணிக்கை, 1924-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப் படி ஒரு கோடியே எழுபத்து ஏழு லட்சத்து, நாற்பத்தொன்பதாயிரத்து எண்ணூற்று நாற்பது பேர் என்று வளர்ந்தது!(அ.மா.1925:369).

விதவை நிலைக்குக் காரணங்கள் :

வரலாற்றில் இப்படி வைதீக இந்துப் பார்ப்பனியத்தால் முடமாக்கப்பட்ட மக்கள் எத்தனை கோடியோ! ஒருபக்கம் விதவைகள் தொகை பெருகியது. இன்னொரு பக்கம் விதவைகள் தொகை பெருகியது. இன்னொரு பக்கம், மனைவியை இழந்த கணவன்மார்கள், இரண்டாந்தாரமாக, தாங்கள் பெற்ற பெண் குழந்தைகளைவிட வயதில் சிறியவர்களான சிறுமிகளை மனந்து கொண்டதால், வயோதிகத்தால் அந்தக் கணவன்மார்கள் இறந்து போகவே, இளம் விதவைகள் தொகை பெருகியது. மாதவையா படைத்த நாவல்களில், ரீனாட்சியும் ('மு,மீ'), கிளாரிந்தா பாயும், ('கி.தா') கமலாம்பாளும் ('ப.ச') தங்களுடைய தகப்பனார் அல்லது தாத்தா வயது மதிக்கத்தக்கவர்களுக்கு ருதுவாகும் முன்னே

மாதவையா 1872-1925 / 89

வாழ்க்கைப்பட்டு, ருதுவாகிச் சில வருடங்களிலேயே விதவையானவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். கல்யாணி('ச.ன்') சேஷி, நாணிப்பாட்டிகள்('தி.கோ') ஆகியவர்கள் குழந்தைப் பிராயத்திலேயே விதவைகளாகி விடுகிறார்கள். சாவித்திரி('ப.ச'), வேசைகள், நாடகம் என்று அலைந்த தன் கணவன் அகால மரணமடைந்ததால் இளம் விதவையாகிறான்.சீதையம்மாள்('ப.ச') தகாத நடத்தைக்காக நீதி மன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்ட தன் கணவன் சிறையில் மரணமடைந்ததால் ஒரு குழந்தைக்குத் தாயானபின் விதவையாகிறான்.

மாதவையா படைத்த பெண்கள் இப்படி விதவைகளானதற்கு அவர்களுடைய கணவன்மார்களே நேரடிப் பொறுப்பு எனத் தெரிகிறது. குழந்தை மணம், வயோதிக ஆண்கள் சிறுமிகளை மனத்தல், கணவர்களின் ஒழுக்கங்கெட்ட வாழ்க்கை ஆகியவை விதவைகளின் பெருக்கத்துக்குக் காரணங்களாகத் தெரிகின்றன.

விதவை நிலைக்குத் தீர்வுகள் :

மாதவையா காலத்து அறிவுவட்டத்தார்கள் விதவைகளின் துயர் தீர்க்க, விதவையார், அனாதைகள், இல்லங்களை அமைத்தார்கள். இளம் விதவைகளுக்கு மறுமணம் தான் சரியான தீர்வு எனச் சிலர் புரட்சிகரமான செயலில் ஈடுபட்டார்கள். ஜி. சுப்பிரமணிய ஜயரும் ('இந்து' பத்திரிகை ஆசிரியர், தந்து விதவை மகளுக்குப் பம்பாயில் வைத்து மறுமணம் செய்வித்தவர். பார்ப்பனர் கண்டனத்துக்கு ஆளானவர்), 'கே. வீரேசலிங்க பந்துலு ஆகியோரும் 'இந்துப் பெண்கள் மறுமணச் சங்கம்' என்பது போன்ற அமைப்புகளும், விதவைக்கு மறுமணம் நடத்திக் காட்டினார்/தன.எந்த வயதுக்கு உட்பட்ட விதவைகளுக்கு மறுமணம் நடத்தலாம் என்பது குறித்து அன்று பலத்த கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவின. மாதவையா இதற்கு இரு வழிகளைத் தமது நாவல்களில் எடுத்துரைத்தார் ஒன்று, கணவனோடு சில, பல ஆண்டுகளாக

ராஜ் கெளதமன்/ 90

வாழ்ந்த பெண்கள் விதவைகளாகிவிட்டால் அவர்கள் மறுமணம் செய்து கொள்ளாமல் பொதுத் தொன்று அல்லது பெற்ற குழந்தைகளை, வளர்த்து ஆளாக்குவது. இதற்கு உதாரணம், சாவித்துரி, சிதையம்மாள்('ப.ச'), கிளாரிந்தா('கி.தா'). மற்றொன்று, கணவனோடு வாழாமலேயே விதவையாகிவிட்டால் அவருக்கு மறுமணம் செய்விப்பது. இதற்கென மாதவையா காலத்தில் சிலர் அமைப்புகளை உண்டாக்கி செயல்பட்டனர். முதன் முதலாக (நமக்குத் தெரிய வந்தது) 1875-ஆம் ஆண்டில் புரசவாக்கம் சேஷம் ஜயங்கார் என்பவர், அம்மானைப் பாடலாக 'ஆதியூர்' அவதானி, என்ற நூலில் விதவை மறுமணம் பற்றித் துணிந்து எழுதினார். இக்காலகட்டத்தில்தான், நாகர்கோவிலைச் சேர்ந்த ஒரு ஜயங்கார், துணிந்து தமது விதவை மகஞாக்கு மறுமணம் நடத்தி சாதி பிரஸ்டம் செய்யப் பட்டார். மாதவையா, தமது நாவல்களில், மீனாட்சி, கல்யாணி, கிளாரிந்தா, ஆகிய விதவைகளுக்கு மறுமணம் நடப்பதாக எழுதினார். இவர்கள் அனைவருமே கணவனோடு வாழாமல் விதவையானவர்கள். இந்தமாதிரி விதவைகளை மறுமணம் புரிய முன்வந்தவர்கள், இளைஞர்கள், நவீனக் கல்வி கற்றவர்கள், ஆங்கிலேயர்கள், ஆவார்கள். நவீனத்துவத்தை உள்வாங்கியவர்கள் இவர்கள். வைத்திக்கத்தை மீறத் துணிந்தவர்கள். அதோடு, இவர்கள் புரிந்த விதவை மறுமணங்கள் எல்லாமே காதல் மணங்கள் என்பது கவனத்திற்குரியது. அதோடு, இம்மாதிரி மணங்களில், பார்ப்பன விதவைப் பெண்கள் கிறிஸ்தவ மத மாறுகிறார்கள்(கிளாரிந்தா) அல்லது மாறும் என்னம் கொண்டிருக்கிறார்கள்(மீனாட்சி). இவர்களை மறுமணம் புரியும் இளைஞர்கள் பிறப்பால் கிறிஸ்தவராகவோ(விட்டில்டன்), அல்லது வளர்ப்பால் கிறிஸ்தவராகவோ(சத்தியானந்தன்) இருக்கிறார்கள். பார்ப்பன இளைஞராக இருந்தால் வைத்தீகர்களின் எதிர்ப்புக்கு அஞ்சி, வெறுத்து, கிறிஸ்தவத்துக்கு மாறும் சிந்தை கொண்டவனாக

மாதவையா 1872-1925 / 91

இருக்கிறான்(சுந்தரேசன்). அன்று, கிறிஸ்தவ மதத்தாரிடம் விதவை மறுமணம், பெரிய சிக்கலாக இல்லாதிருந்ததாலோ என்னவோ மாதவையா, விதவை மறுமணத்தையும், கிறிஸ்தவ மத மாற்றத்தையும், காதலையும், இணைத்து எழுதியிருக்கிறார்.

4. வரதட்சனை :

அன்று பார்ப்பனக் குடும்பங்களில், இரண்டுவிதமான திருமணங்கள் வழக்கத்தில் இருந்தன என்பதை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டோம். பெண் வீட்டார்க்கு, மாப்பிள்ளை வீட்டார் பொருள் தந்து பெண் எடுத்தது தொன்மையான வழக்கம். இது பற்றி உ.வே.சா; தமது தந்தையார் வாழ்ந்த காலத்து திருமண வழக்கம் பற்றி(1855-க்கு முற்பட்டகாலம்) எழுதுகையில்,

“ விவாகச் செலவிற்குக் கூறை முதலிய ஆயரணங்களுக்கும் பிள்ளை வீட்டுக்காரர்களே பணம் கொடுப்பது வழக்கம், ஒரு திருமாங்கல்யம் மட்டும் பெண் வீட்டார்கள் பெண்ணுக்குக் கொடுப்பார்கள். ஆதலின் கலியான விஷயத்தில் இந்தக் காலத்தைப் போலப் பெண் வீட்டார் பொருள் இல்லையே என்ற கவலை கொள்ள மாட்டார்கள்”.

(என்று) குறிப்பிட்டார்(உ.வே.சா.1905:45)

அனால் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திற்குப் பிறகு இந்த வழக்கம் மாற்ற தொடங்கியது. ஒரு தலைமுறைக் காலத்திற்குள்ளே தனி நபர்கள், அரசு உத்தியோகம், தொழில் ஆகியவற்றால் மிகுந்த செல்வம் ஈட்டும் புதிய வழிமுறைகள் ஏற்றப்பட்டன. நகரங்களில் குடியேறி பல்லாண்டுகளாகத் தங்கள் புதல்வர்களின் படிப்புக்காகச் செலவிட்ட தொகையை, அவர்களுடைய பெற்றோர்கள், மனப் பெண் வீட்டாரிடமிருந்து வசூலிக்கத் தொடங்கினார்கள். இது குறித்து மாதவையா,

” அந்த நாட்களில் பெண்களுக்கு மாப்பிள்ளை

ராஜ் கெளதமன்/ 92

மாப்பிள்ளைக்குப் பெண் வீட்டுக்காரர் நகைகள் செய்து போட்டு, படிப்புச் செலவுக்குப் பணமுதலியும் துவிச் சக்கர வணடிகள் வாங்கிக் கொடுப்பதும் பணம் கோடுபதும் கிடையாது” என்று எழுதினார். (அ.மா.1981:37).

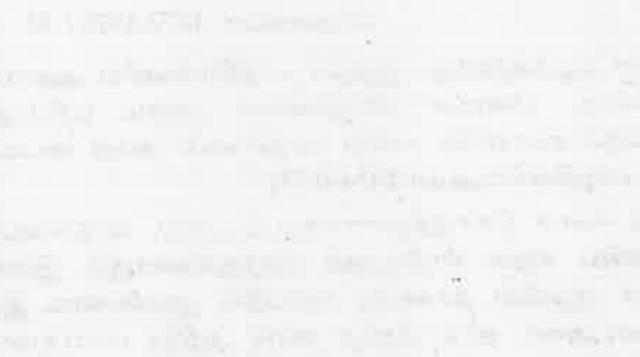
எனவே மாப்பிள்ளைக்கு அவனுடைய படிப்பு, பணி, தொழில், செல்வம், ஆகிய நல்ன தகுதிகளுக்குத் தக்கபடி, பெண் வீட்டார்கள் ரொக்கம் நகை முதலானவை தருவதே வரதடச்சனை என்று வழங்கப் படலாயிற்று. ஆக, இந்துப் பெரு மாராவில் ஏற்களவே இருந்து வந்த குழந்தை மணம், விதவைக் கொடுமை, ஆகியவற்றோடு புதிதாக இந்த வரதடச்சனைக் கொடுமையும் சேர்ந்து கொண்டு, பெண் வாழ்வை நரகமாக்கியது.

மாதவையாவின் ‘வரன் தேடும் வைபவம்’ என்ற சிறுகதையில் ஒரு பார்ப்பனத் தந்தை தமது மகனுக்கு மாப்பிள்ளை தேடி அவன் வீட்டார்க்குத் திருமணச் செலவுக்கும், வரதடச்சனையாகவும் ரொக்கம் தருகிறார். இப்படித் தந்தும் கூட கோத்திரம் சரியில்லை என்று மாப்பிள்ளை வீட்டார் திருமணத்தைத் தடுத்து விட வேறு வழியின்றி, அந்தத் தகப்பனார் தமது மகளை, சமையல் வேலை பார்க்கும் பார்ப்பாப் பையனுக்கு மணம் சொங்கிக்கிரார். ஆகு நேர்ந்த விதம்’ என்ற கதையில், தனக்காக வரதடச்சனை தர இயலாமல் தவிக்கும் பெற்றோரின் நிலை கண்டு, பொறுக்காத மகள், கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்கிறாள். ‘கமலத்தின் கலியானம்’ என்ற கதையில், முப்பதாயிரம் ரூபாய் வரதடச்சனைக்காக அழகும், கல்வித் தகுதியும், கொண்ட தங்கள் மகனுக்கு, அழகற்ற பெண்ணை மணம் செய்விக்க முன் வருகிறார்கள். இப்பாடு வரதடச்சனை வாங்குவதை, மாப்பிள்ளையை “சந்தையில் விலைக்கு விற்பது” போன்றது என்பார் மாதவையா(அ.மா.1924-b19). இந்த நூதனமான

மாதவையா 1872-1925 / 93

வரதடசனை வழக்கத்திற்கு , இந்துச் சாத்திரங்களில் ஆகாரம் இல்லை என்று, 'பிள்ளை வீட்டுக்காரர் பணம் பறிப்பது, கொள்ளைக்குச் சமானமே என்று மாதவையா தமது குட்டிக் கதைகளில் எழுதினார்(அ.மா.1924-b:21).

இது வரை தொகுத்துரைக்கப்பட்டவை, மாதவையா வெளிப்படுத்திய சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களாகும். இவை அவர் காலச் சூழலின் தாக்கமே என்பதில் ஜூயமில்லை. இக் கருத்துக்களை அவர், தாம் பிறந்து நன்கு அறிந்த பார்ப்பனச் சமூகத்தை முன் வைத்தே மொழிந்தார் என்பதில் இரண்டு கருத்துக்கு இடமேயில்லை. இனிமேல் மாதவையா உருவாக்கிக் கொண்ட தமிழ் நடையின் சிறப்பம்சங்களைச் சற்றுப் பார்க்கலாம்.

4. எதார்த்த நாவலும் மாதவையா நடையும்

- நவீன எழுத்துவகையான எதார்த்த நாவலைத் தமிழகது அறிமுகப் படுத்திய பெருமை மாதவையாவையே சேரும். இவ்வித எழுத்து முறைக்கு முன்னோடியாக இருந்தது ஐரோப்பிய-குறிப்பாக ஆங்கில எதார்த்த நாவலாகும்.

ஐரோப்பியாவில், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை நாட்கப் பாங்கான நிகழ்ச்சிகளையும், ஒழுக்கவியல் பற்றிய கட்டுரைகளையும் கொண்ட பரந்தக் காட்சி நாவல்களும் (picturesque novels), இலட்சிய மாந்தரின் வீரதீரச் செயல்களைப் புனைந்துரைத்த அற்புத நவீற்ச்சிக் கதைகளும் வளர்ந்து வந்தன. பின்னர், இயற்கை இகந்த சக்திகளின் தலையீடுகளும், விதியின் குறிக்கீடுகளும் இல்லாமல், தனி மன்றானின் சொந்த முயற்சியால் மட்டுமே அமைக்கப்படும் காழ்க்கை முறை பற்றி எதார்த்த நாவலைகள் எடுத்துரைக்கலாயின. டேனியல் டஃபோ(Daniel Defoe) என்ற நாவல் இதற்குச் சிறந்த உதாரணம். இந்த எதார்த்த வகை நாவல் வகையின் முன்னோடிகளாக, டஃபோ, ரிச்சர்ட்சன்(Richardson) பீல்டிங்(Fielding), ஸ்டெர்ன்(Sterne), ஸ்மோல்டெற்(Smollett) ஆகியோரைக் குறிப்பிடுவார்கள்.

இந்தியாவில் தொடக்க கால நாவலாசிரியர்களின் முதல் தலை முறையினர்க்கு, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் ஆங்கில எதார்த்த நாவல்களும், விக்டோரியா கால நாவல்களும்

மாதவையா 1872-1925 / 95

முன் மாதிரியாக இருந்தன. படித்த இந்தியர்களுக்கு, இவை போலத் தம் தாய் மொழிகளிலும் படைக்க ஆர்வம் உண்டானது இயல்புதான். ஆனால் அதை எப்படிச் செய்வது என்பதில் கருத்தியல் சிக்கல் தோன்றியது. இது குறித்து மீனாட்சி முகர்ஜி எழுதும் போது,

".....நடைமுறைச் சமூகா வாழ்க்கையானது, எளிதில் மாற்றங்களுக்குஇணங்காதபோது,எதார்த்தலிலக்கிய த்திற்குத் தேவையான அம்சங்களோடு(realism) உண்மை நிலவரத்தை (reliity) எவ்வாறு இணங்க வைப்பது என்பது தொடக்க கால இந்திய நாவலாசிரியர்களுக்கு அடிப்படைச் சிக்கலாக இருந்தது". என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (Mukherjee 1985:vii)

இந்துச் சமூகத்தில், மனிதர்களை அவரவர் சாதி, மதம், குடும்பம், என்ற பிறப்பால் ஏற்படும் சார்புகளைக் கொண்டு அனுகியதற்கும், ஆங்கி எதார்த்த நாவல்களில் விவரிக்கப்பட்ட தனிமனிதக் கொள்கைக்கு (individualism) இடையே முரண்பாடுகள் இருந்தன.ஆங்கில முன்னோ எதார்த் நாவலாசிரியர்களின் படைப்புகளில் பதிவானவர்கள் ஒழுக்க சீலர்களாக இல்லை. ஒழுக்கத்துக்கு முன் உதாரணமானவர்களையே படைத்து வந்த இந்திய இலக்கிய மரபுக்கு, எதார்த்த நாவல்களில் சராசரி ஒழுக்கமும், ஒழுக்க குறைவும் கொண்ட நபர்களைப் படைப்பது அதிர்ச்சியூட்டுவதாக இருந்தது. தொடக்ககால இந்திய நாவலாசிரியர்களின் தயக்கத்தை ஒருவாறு புரிந்து கொள்ளலாம். இதனால் தான் இவர்களுள் பலர், ஒழுக்க மதிப்பீடுகளை இன்னமும் வலியுறுத்தி வந்த கோல்டு ஸ்மி஥(Gold smith) , ஜான் பன்யான்(John Banyan) போன்றவர்களையே பின் பற்றினார்கள்.(Mukerjee.1985:10).

சூழலும் நெருக்கடியும் :

நவீன எதார்த்த வகை நாவல் தோன்றுவதற்கு ,

ராஜ கௌதமன்/ 96

அதற்கான சமுகச் சூழலும், மாற்றமும், நவீனத்துவத்தை எதிர் கொண்ட மனிதர்களின் அக நெருக்கடியும் வாய்ப்பாக அமைய வேண்டியது அவரியம். ஐரோப்பாவில் பழைய மரபான நிலவுடையைப் பார்டிடிலிருந்து உடைந்து புதிதாக உருவெடுத்த சமுகப் பிரிவினார், மரபான அற்புத நவிற்ச்சிப் பாங்கான இலக்கியப் பூச்சுகளை அகற்றிவிட்டு தற்சாய்வின்றி (objective) நவீன (முதலாளிய) சமுதாயத்தை உணர்ந்து உள்ளவாறே படைக்க, உரை நடையைக் கையாண்டதாக அர்ணால்டு கெட்டில்(Arnold Kettle) குறிப்பிட்டது சிந்தனைக் குரியது(Kettle1974.34-35).

இந்தியா-தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை, நவீன மேற்கத்திய கல்வி கற்ற நடுத்தர வர்கத்தாரிடம் அக நெருக்கடி உண்டானது.இதன் வெளிப்பாடுதான் சமுக சீர்திருத்த முன் முயற்சி. இந்த அக நெருக்கடி தோன்றியிரா விட்டால், நாவலானது, காவிய-அற்புத நவிற்சி இலக்கிய அம்சங்கங்களையே தொடர்ந்து பேணியிருக்கும்..(Mukerjee19815:99). தமிழில், வேதநாயகம்பிள்ளையன் 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தில்' அற்புத நவிற்சிக் கூறுகள் மிகுந்தும், மாதவையாவின் நாவல்களில் ('வி.மா.தவிர்த்து)எதார்த்தக் கூறுகள் மிகுந்தும் காணப்படுவதற்கு முன்னர் குறிப்பிட்ட அக நெருக்கடியால் உந்தப் பட்ட சமுக சீர்திருத்த வேகமே காரணமாகும். புதிய, ஈரடியான வாழ்க்கைமுறை ஒன்றிற்கு மனிதர்கள் பழகிக் கொண்டிருந்த ஒரு சமுக மாற்றத்தை மாதவையா உணர்ந்திருந்ததும் ஒரு காரணமாகும்.

தமிழகச் சூழல் :

தமிழில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நவீன நாவல் இலக்கியம் தோன்றியது. காலத்தால் முதலில் வெளிவந்த 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' (1879). நாவல் ('வசன காவிய') என்று உரிமை பாராட்டினாலும், அதில் நவீனத்துவம் குறைவுதான். தற்கால மாந்தர் அனுசரித்து நடக்க வேண்டிய நீதி நெரிகளுக்கான எடுத்துக் காட்டு நிகழ்ச்சிகளே

மாதவையா 1872-1925 / 97

அதில் அதிகம் அதில் அற்புத நவிற்ச்சிப் பாங்கான கதைகளுக்கு இடை இடையே ஆங்கிலக் கல்வியின் மகிழமை, பெண் கல்வி, முதலிய புதிய கருத்துக்களும், மரபான ஒழுக்கவியல் போதனைகளும் விரலிக் காணப்படுகின்றன. பிறகு வெளிவந்த பி.ஆர்.இராஜாமையரின் 'கமலாம்பாள் சரித்திரம்' (1892) முழுமையான சமூக எதார்த்தப் போக்கிலும், பின்பாதி வேதாந்த வியாக்கியனமாகவும், அற்புத நவிற்சியாகவும் அமைந்து விட்டன. பின்னர் வெளிவந்த மாதவையாவின் 'ப.ச' (1898) நாவலுக்கு 'சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி இதழில் ஆங்கில மதிப்புரை ஒன்றை வழங்கிய வி.கோ.கு. அவர்கள்,

"கதை மொத்தத்தில் ரொமபவும் எதார்த்தமாகவும், பெரும்பாலான பாத்திரங்கள் வாழ்க்கையில் உள்ளவாறே சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளன"

(என்று) பொருளில் எழுதினார். (Sastri.1898:673)

பின்னர் மாதவையா வெளியிட்ட 'தி.கோ', என்ற ஆங்கில நாவலை (1903), பிரடெரிக் ஹாரிசனும் (Frederick Harison) ஆர்.இ. ஆலந்தும் (R.E.Holland) எதார்த்த வகை நாவல் என்றே குறிப்பிட்டார்கள். தற்காலத்தில் மாதவையாவின் ஆங்கில நாவல்களை ஆய்வு செய்த கே.எஸ். இராமமூர்த்தி என்ற ஆங்கிலப் பேராசிரியர், 'தி.கோ' நாவலைப் பற்றிக் கூறும் போது, இதன் கதைத் தலைவன் சந்திக்கின்ற ஒழுக்கவியல் மற்றும் ஆன்மீக நெருக்கடிகள் யாவும் மாதவையா காலத்து நடுத்தர வர்கப் பார்ப்பன இளம் தலைமுறையினர் சந்தித்தலையே என்று இந்த நாவலின் எதார்த்தப் பண்பைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (Ramamurthy. 1987) தற்கால மார்க்சியத் திறனாய்வாளர் டாக்டர்.க. கைலாசபதியும்,

"மாதவையாவின் 'பத்மாவதி சரித்திரம்' யதார்த்தப் போக்கை எமது நாவலிலக்கியத் துறையில் புகுத்தியதெனக் கொள்ளலாம். அதாவது சமூக

ராஜி கெளதமல்/98

நாவல் என்ற வகையின் பிறப்பை அது குறிக்கிறது".
என்று எழுதியிருப்பது கவனத்திற்குரியது.
(கௌலாசபதி 1977: 153).

மாதவையா படைத்த எதார்த்த நாவல்களில் கால-இளைஞர் சூழல்கள், கதைப் பின்னல்கள், எதார்த்தமான பாத்திரப் படைப்பு, பாத்திர உளவியல், ஆண்-பெண் பாலியல் உறவுச் சிக்கல்கள், எதார்த்த வகை உத்திகள் ஆகிய கூறுகள் நீக்கமாற நிறைந்திருந்தாலும், மாதவையா மரபான இலக்கியத் தாக்கத்திலிருந்து முழுமுற்றாகத் தமை விடுவித்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்பது தெரிகிறது. உதாரணமாக, நாா காங்கான எடுத்துரைப்பு, நாடகவசனம், பாத்திரங்கள் உணரச்சிவசப்பட்டபோது பாடுதல் காவிய இலட்சியப் பாங்கில் பெண் பாத்திரப் படைப்பு, காவிய கதியிலான அலங்கார வருணானெகள், நீதி இலக்கிய மேற்கோள்கள், பழையாழிகள் ஆகிய மரபுக் கூறுகள் குறிப்பிடத் தக்க அளவில் அவர் நாவல்களில் இடம் பிடித்துள்ளன. (இவை பற்றிய விளக்கமான தனி அதிகாரம் மூல ஆய்வில் உள்ளது. இடைச் சுருக்கம் கருதி இங்கே விடப்பட்டுள்ளது.ஆர்)

மாதவையாவின் நடை :

நவீன நாவலில் பயன்பட்ட உரைநடை ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே சமூக, தனி மனிதக் குறைபாடுகளையும், மூடத்தனங்களையும் நாகையாடும்(பகடி) தங்கையைக் கொண்டிருந்தது. மரபான இலக்கியதில் 'அங்கதம்' என்று மிகச் சுருங்கிய அளவில் இரு இடம் பிடித்திருந்தது. சில தனிப்பாடல் புலவர்களும், சிற்றிலக்கிய ஆசிரியர்களும் (பள்ளு, குறவஞ்சி) இதனைத் திறம்படக் கையாண்டுள்ளார்கள். ஆயின், நவீன நாவலில் இது விரிந்த பரிமாணத்தைப் பெற்றது. வீரமாழுனிவரின் 'பரமார்த்த குரு கதையும்', வேதநாயக்கரின் 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரமும்'. பகடிப்பாங்கான நடையில் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்து, ஆடுசாபட்டி அம்மையப்ப பிள்ளை பாத்திரத்தைப் படைத்த இராஜமையரிடமும் 'ப.ச'

மாதவையா 1872-1925 / 99

படைத்த மாதவையாவிடமும் இந்தக் கேவி-கிண்டல் கலந்த நடை சிறப்பாகக் காணப்பட்டது. நாவல்களில் மட்டுமன்றி, சிறுக்கதைகள், நாடகம், ('பாரிஸ்டர் பஞ்சநாதம்'), பத்திரிகைக் குறிப்பு, கட்டுரை, விகடப்பா, முதலிய வடிவங்களிலும், மாதவையாவின் பகடித்தனமான நடையைக் காணலாம். மாதவையாவுக்குப் பிறகு புதுமைப் பித்தனிடம் இந்த வித நடை அகண்ட பரிமாணம் பெற்றது.

சமூகக் கேடுகளை மனதில் பதியுமாறு செய்ய மாதவையா பல கேவிச் சித்திரப் பாத்திரங்களைப் படைத்துள்ளார். அவர்களுடைய , செயல். உருவம். பண்பு, ஆகியவற்றைக் கிண்டலோடு படைத்துள்ளார். ஒருசில உதாரணங்களைப் பார்த்தாலே இது புரிந்து விடும். கிறிஸ்தவ மதம் மாறிய சாதி இந்துக்களிடம் சாதி உணர்வு பதுங்கியிருப்பதைக் கேவி செய்துள்ளார். தாமஸ் கே என்பவர் ஆரிய-திராவிடக் கலப்பில் பிறந்த கிறிஸ்தவர். யுரேஷிய வாழ்க்கை முறையை மேற்கொண்டவர். தமது ஒரே மகளைக் காதலின் பேரால் மனக்க முன் வந்த ஒரு பார்ப்பன இளைஞருக்கு மத வேறுபாட்டைக் காட்டித் தர மறுத்தவர்; தமது கிறிஸ்தவ மதத்திற்குள்ளே பீட்டர் சாமுவேல் என்ற இளைஞரை முடிவு செய்கிறார். ஆனால் சாமுவேலின் குல ஆராய்ச்சியில் இறங்கியபின் தாமஸ் கேயின் சாதி மனதிலை பற்றிக் கிண்டல் செய்யும் மாதவையா,

“தனது மனதுக்கிணைந்த மாப்பிள்ளையான பீட்டர் சாமுவேலின் சரீரத்திலுலாவும் இரத்தத்தில் சுந்தரர், அப்பர் மரபினோர் இரத்தக் கலப்பிலும், திருநாளைப் போவார், ஏனாதி நாயனார் மரபின் இரத்த சமபந்தமே அதிகம் என்பதை அறிந்தவுடன் காரியம் மேற்போகாமல் அவர் தடுத்துவிட்டார்.”

என்று எழுதியுள்ளார். (அ.மா.1978 : 323). இறங்கல் சப்-மேஜிஸ்திரேட் நரசிம்ம முதலியின் பலவீனத்தை அறிமுகம் செய்கிறபோது, “நரசிம்ம முதலியாருக்கு எல்லாரிலும் உயர்ந்த

ராஜ கெளதமன்/ 100

அதிகாரத்துடனே, யாவரினும் மிக்க காமமும் அமைந்திருந்தது". என்று தமது தணிந்த அங்கத நடையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். (அ.மா.1978:14) தகாத காமத்தால் ஒரு பாத்திரத்தின் கண்கள் குருடானதை,

"தகாத காமத்தால் இந்திரன் ஆயிரம் கண்களைப் பெற்றதற்குப் பதிலாக அதே காரணத்தினால், வாழ்நாள் முழுவதும்(அவர்) ஒற்றைக் கண்ணர..... "ஆனதாகக் கிண்டல் செய்துள்ளார். (அ.மா.1978:247) இந்தக் கிண்டல்களில் பக்கி இலக்கியத்தின் நாயன்மார்களும், பெளராணிக இந்திரனும் விண்ணனிலிருந்து மன்னுக்குக் கொண்டு வரப் படுவதைக் காணலாம். இந்தவிதப் பகடியின் உச்சத்தைப் பின்னர் புதுமைப் பித்தனிடம் தான் காணமுடிகிறது.

வயோதிகத்தில், அப்போதுதான் ருதுவான பெண்ணை மனந்து கொண்ட சேஷையரின் சீரமிலவைப் பலத்த கேவியோடு மாதவையா வருணித்துள்ளார்.(அ.மா.1978:181).

"அவ்வாத்தியார் இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்களாகச் சேஷையர் வீட்டில்தான் வாசம்; அவருக்கும் சேஷையர் மாமியார் 'இங்கிலீஷ் கைம பெண்டாடடி' காமாட்சியம்மானுக்கும் தொன்று தொட்ட பாசம், அவருக்கும் சேஷையர் மளைவி கமலாம்பானுக்கு அந்தரங்க நேசம் அவ்விரண்டு அம்மையார்களின் கற்போ மோசம்; ஆகவே சேஷையரின் இல்வாழ்க்கையெல்லாம் முற்றிலும் நாசம்"என்ற எடுத்துரைப்பில் கொப்பளிக்கும் கிண்டல் தனித்துவமானது.

இனி மாதவையா கையாண்ட உரைநடையின் பண்புகளைச் சற்றுக் காணலாம். செய்யுள் இலக்கிய நடையிலிருந்து உரைநடை இலக்கிய நடை உருவான

மாதவையா 1872-1925 / 101

வரலாற்றில் மாதவையாவின் பங்களிப்பு கணிசமானது. வீரமாழனிவர், வீராச்சாமி தெட்டி, வேதநாயகப்பிள்ளை, இராஜமையர் ஆகியோர் இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

தமிழில் உரைநடை :

ஆங்கிலேய ஆட்சிக் காலத்தோடு, நவீன தமிழ் உரைநடை வளரத் தொடங்கியது. ஆரம்பத்தில் ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ மதபோதகர்கள் தமது சமயப் பிரச்சாரத்திற்குச் சமஸ்கிருதம் மிகுதியாகக் கலந்ததொரு தமிழ் உரைநடையை உருவாக்கினார்கள். அவர்கள் வெளியிட்ட துண்டு பிரசரங்களில்(Tracts) இந்த நடையைக் காணலாம். மாத. வார பத்திரிகைகளும், செய்தி பத்திரிகைகளும் இதழியல் நடையை வளர்த்தன.கிறிஸ்தவ மதப் போதகர்களைத் தொடர்ந்து இந்துக்களும் துண்டுப் பிரசர முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள்(சினி. வேங்கடசாமி.1962:72-74). வீரமாழனிவரும், நொபிலி என்கிற தத்துவ போதகரும் நூதனமான உரைநடைக்கு முன்னோடிகள் என்று கருதலாம். இவர்களுள், வீரமாழனிவர்தான், உரைநடையைக் கதை இலக்கிய ஆக்கத்திற்குள் பயன்படுத்திய முதல் ஆசிரியர். 'அவி விவேக பரிபூரண குரு கதை' என்ற அவருடைய உரைநடைக் கதை முற்றிலும் கிணாடல் நடையில் அமைந்தது. இக்கதையில் கண்ட உரைநடை சிறியவர்களும் படிக்கத்தக்க எளிமை கொண்டிருந்ததாகச் செல்வத் கேசவராய முதலி அறிப்பிட்டார். (செ.கேராய முதலி 1945:79-80) உரைநடை எளிமையானதற்குக் காரணம் அது கதை சொல்லவும், பகடி செய்யவும் பயன்பட்டதால்தான் என்பது விளங்குகிறது. உரைநடை இவ்வாறு ஒரு புறம் நவீனமயமாகிக் கொண்டிருந்த போது, இன்னொரு புறம் வைத்தியநாத தேசிகர், சுப்பிரமணிய தீட்சிதர், சுவாமிநாத தேசிகர், சிவஞான முனிவர் முதலிய பண்டிதப் பரம்பரையினர், 18-ஆம் நூற்றாண்டில், முன்பு இடைக்கால உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட உரைநடையை, இலக்கணச் சூத்திர விருத்திகள் எழுதப்

ராஜ் கெளதமன்/ 102

பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பத்தொன்பாதாம் நூற்றாண்டில், ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல, பாட நூல்களின் தேவை கருதி உரைநடையில் கதை, கட்டுரைகள் உற்பத்திச் செய்யப்பட்டன. இவற்றில் கடைகள், பெரிதும் மொழி மாற்றங்களாகவோ அல்லது மரபுவழிக் கதைகளாகவோ (கர்ணபரம்பரை), இருந்தன. 'கதா மஞ்சரி' (1869), பஞ்ச தந்திரக் கதைகள்' (1826, 1847),

'நமிழ்நியாம் பெருநாள் கதை' (1869) ஆகியவை இவற்றில் சில. இவற்றின் தொடர்ச்சியாக வேதநாயகம் பிள்ளையின் முதல் நாவல், முற்றிலும்'வசன காவியமாக அமைந்தது. இப்படிக் கதைகளின் ஊடாக வளர்ந்து வந்த உரைநடை, மிகக் குறைந்த படிப்பறிவு உள்ளவர்கள் கூடப் படித்துணர்த் தக்கதாக இருந்தது. (இன்று படித்தாலும் கூடச் சற்று ஆயாசத்திற்கு இடையில் ஒருவித பரவசம் உண்டாகத்தான் செய்கிறது!) இந்த நடைதான் மக்கள் படிக்கும் மறுமலர்ச்சி நடையாக உருமாறியது. மாதவையாவின் நடை இந்த மறுமலர்ச்சி நடையை ஓட்டியதாக இருந்தது.

ஆனாலும், வேறுசில உத்தேசங்களுக்காக, மாதவையாவின் நடை பண்டிதநடை, தனித் தமிழ் நடை, மொழிபெயாப்பு நடை, மிக நீண்ட வாக்கியங்களைக் கொண்ட நடை ஆகியவை கலந்த ஒன்றாகவே அமைந்திருந்தது.

'மறுமலர்ச்சி நடை(நன்னடை)' :-

செய்யுளுக்கே உரிய ஒசைகள், விவகாரங்கள், அளப்பெடைகள், புணர்ச்சிகள் முதலான கூறுகள் பெரிதளவுக்கு இல்லாமல், எளிதில் பெருபாலானவர்கள் புரிந்து கொள்கிற செற்களையும், தொடர்களையும் பெற்று, இலக்கணப் பிழையில்லாமல், எழுதப் படுபவதையே மறுமலர்ச்சிநடை எனலாம். இப்படிப்பட்ட நடைக்கும், நவீன புனைகதை இவக்கியத்திற்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் இருந்தது.

மாதவையா 1872-1925 / 103 -

இலக்கணச் சூத்திரங்களுக்கும், இலக்கியச் செய்யுளுக்கும் உரை எழுதிய போதும், கருத்துக்களை, "வியாச' என்ற பெயரில் கட்டுரையாக எழுதிய போதும், சமயக் கருத்துகளுக்கு விளக்கம் எழுதிய போதும் எளிமையறாத உரைநடை, வீரமாழுளிவர், வீராசாமி செட்டி. வேதநாயகர் முதலானோர் கதைகளை எழுதிய போது எளிமைப் பட்டது. கதையை வாசிப்பது என்பது வெகுசனங்களுக்கு வெகு எளிதாக இருந்தது. வணிக நோக்கு இந்த எளிமைக்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தது. எளிதாக வாசிக்கத்தக்க-மலிவான விலை கொண்ட கதைப் புத்தகங்கள் பலருக்குச் சென்று சேர்வதால் அதனால் பொருள் ஈட்ட வழி பிறந்தது. இதற்குத் தோதாக, புதிய நடுத்தர வர்க்கமும், பாட்டாளிவர்க்கமும் விரிந்த சந்தையை ஏற்படுத்தித் தந்தன. இந்த வர்க்கத்தினரிடம் நவீன கருத்துக்களைப் பரப்புவதற்கு எளிய உரைநடை வகை செய்தது. வேதநாயகம் பிள்ளை செய்யுளில் சொன்ன நீதிநெறிகளைப் பரவலாக்க நினைத்த போது உரைநடையிலான கதை இலக்கியத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தது இதனை விளக்கப் போதுமானதாகும்.

இதனை நன்றாக உணர்ந்த மாதவையா தமது சீர்திருத்த எண்ணங்களைப் பரப்புவதற்கு நவீன நாவலை ஊடகமாகக் கொண்டார். கல்வித் தேர்ச்சியில்லாதவர்களும், பெண்களும் படித்துப் புரியும் படி முடிந்தவரை இலேசான நடையில், இலக்கணப் பிழைகள் இன்றி எழுதப் படும் நடையை "நன்னடை" என்று குறிப்பிட்டார்(அ.மா.1978:6).

மாதவையா காலத்தில் வாழ்ந்த செல்வக் கேசவராய முதலி, இந்த நன்னடையின் பண்புகளை, வீராசாமி செட்டியின், "விநோதரச மஞ்சரியைக் கொண்டு விளக்க முற்பட்டார். இந்த நடை, "பழமொழிகள் விரவப் பெற்றதாக இருக்க வேண்டும். சொற்புணர்ச்சித் திரிபுகளின்றி இருக்க வேண்டும். உலகத்தோடு ஒட்டிய சொற்களைக் கொண்டதாக அமைய வேண்டும். படிக்கச் சுவையுட்ட வேண்டும், தமிழறிந்த

ராஜ் கெளதமன்/ 104

ஆண்பெண் அனைவரும் என்றும் படித்து மகிழ்த்தக்கதாக இருக்க வேண்டும் என்றார்செ.கே. ராய் முதலி. 1945:77). மாதவையாவின் நடை இத்தனை பண்புகளையும் பெற்றிருந்தது. 'ப.ச.' நாவலின் முதற்பாகம் வெளியானபோது(1898), அதற்கு மதிப்புரை வழங்கிய 'தி சிலோன் இண்டிப்பெண்டன்ட'('The cey'on Independent') என்ற பத்திரிகை, இந்நாவலின் நடைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, அது, 'தமிழ்ப் பண்டிதர் போற்றும் நடையாக இல்லாமலும், பேச்சுத் தமிழ் நடையாக இஸ்லாமாழும், பஷ்லாயிரக் குணக்கான மக்களுக்கு உரிய நடையாகவும் நவீனத்துவமாகவும் உள்ளதாகப் போற்றியது.

தனித்தமிழ் நடை :_

தற்காலத் தமிழ் உரைநடை தோன்றிய போதே ஆங்கிலமும் சமஸ்கிருதமும் கலந்த கலப்பு நடையாகவே தோன்றியது. உரைநடைக்கு ஆக்கம் தந்த ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ மத போதகர்கள் தங்கள் சமய மொழியான இலத்தின் மொழியிலிருந்த இந்திய சமய மொழியான சமஸ்கிருத கலைச் சொற்களை அவற்றுக்கு ஈடுபடுத்தினார்கள். அவர்கள் நடத்திய ஆங்கிலப் பள்ளிக் கூடங்களில் வரலாறு, புவியியல், மருத்துவம், தொடர்பான ஆங்கிலக் கலைச் சொற்களைத் தமிழ்பண்டிதர்களின் உதவியோடு தமிழ்ப்படுத்திய போது அவை வரிதுரை தரிழ்மையான ஆங்கிலச் சொற்களாகவும், இடையிடையே சமஸ்கிருதச் சொற்கள் கலந்தும் அமைந்தன.(K.Meenakshi Sundaram.19....:303).

இவ்வாறு பிற மொழிச் சொற்களின் கலப்பால் உருவான தமிழ் உரைநடை. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தனித் தமிழ் நடையாக மாற்றப் பட வேண்டியதற்கான தேவை உணாப் பட்டது. தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியின் பல்வேறு போக்குகளில் தனித்தமிழில் பேச-எழுத வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் ஒன்றாக

இருந்தது. குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் வேளாளர் மீட்பியக்கத்தின் ஒரு போக்கானது தமிழரின் தனித் தன்மையைப் பேணும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட போது மொழி-இனத் தூய்மை காக்கும் குரல் ஓலிக்கத் தொடங்கியது. மேலும், இந்திய உபகண்டத்தில், சமஸ்கிருதம் தவிர்த்த திராவிட மொழிக்குடும்பத்தில் தமிழே தொன்மையானதுள்ள ஒப்பியல் மொழி ஆய்வு, பார்ப்பனர்-பார்ப்பனர் அல்லாதவர்(வேளாளர்/திராவிடர்/ஆதி திராவிடர்) என்ற இன அரசியலுக்கு வலுவுட்டியது. இதன் ஒரு போக்காக ஆரியரின் சமஸ்கிருதத்தையும், ஆங்கிலேயரின் ஆங்கிலத்தையும் கலவாமல் தனித் தமிழிலேயே பேச, எழுத வேண்டும் என்ற இயக்கம் வேதாசல சுவாமிகள்(மறைமலை அடிகள்) தலைமையில் எழுந்தது. இன்னொரு புறம், பாரதியார், சுப்பிரமணிய சிவா இவர் தனித் தமிழில் கட்டுரை எழுதப் போட்டி நடத்தியவர்! வி.கல்யாண சுந்தரம் முதலிய தேசிய அரசியல்வாதிகள், குடியேற்ற ஆட்சியின் கீழ் அடிமையுற்ற தமிழர்களின் தாய்மொழியின் பெருமையை வியந்து பாராட்டினார்கள். ஆங்கில-சமஸ்கிருத மொழிக் கலப்பின்றி எழுதும் அவசியத்தை எடுத்துரைத்தார்கள். இந்த தேசியவாதிகளின் தாய் மொழிப்பற்று என்பது, அந்நிய ஆட்சியை எதிர்க்கும் ஓர் கருத்தாயுதமாகச் செயல்பட்டது. மறைமலை போன்றவர்கள் போற்றிய தனித்தமிழ்ப் பற்று என்பது, ஆரியப் பார்ப்பனரை எதிர்க்கும் ஓர் கருத்தாயுதமாகச் செயல்பட்டது.

இக்கால கட்டத்தில் வாழ்ந்த மாதவையாவும் தனித் தமிழில் நூல் படைக்க விரும்பியதில் வியப்பில்லை. ஆனால் இதற்குப் பின்னனியாக இருந்த ஆரியன்-திராவிடன், பார்ப்பனன்-பார்ப்பனன் அல்லாதவன் என்ற இன அரசியலை அவர் விரும்பியதில்லை. மாதவையா ஏற்கனவே பழக்கத்தில் ஏற்படுத்திக் கொண்ட 'நன்னடையில்' தனித் தமிழ் நடையும் இணையலானது. நடுத்தர் வர்கத்தாருக்குப் புரிய வேண்டும்

ராஜ் கெளதமன்/ 146

என்ற நோக்கத்தில்தான் அவருடைய நன்னடை அமைந்தது. ஆனால், இந்த வர்கத்தினரிடமிருந்து வெடித்த வகுப்புவாத அரசியலின் (சமூக நீதிக்கான அரசியல்) நியாயத்தையும், தீவிரத்தையும் மாதவையா உணர்ந்ததாகக் தெரியவில்லை. இதிலெல்லாம் அவருக்கு நம்பிக்கை இல்லை. மேலும் அவருக்குப் பார்ப்பனரை சீர்திருத்த வேண்டும் என்ற ஒரே இலட்சியத்திற்கு முன், புதிதாகத் தோன்றிய வேளாளர்பிற்பட்ட சமூகத்தாரின் சமூக நீதிக் கோரிக்கைகள் அத்தனை ரத்துள்ள பிரச்சனையாகத் தோன்றுவில்லை எனவாம். மாதவையாவின் தனித் தமிழ் ஈடுபாட்டிற்கு வேறு முக்கிய காரணம் இருந்தது. நடுத்தர வர்க்கத்துக்கு மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தோடு, தாய்மொழியாம் தமிழையும் செவ்வையாகக் கற்க வேண்டும் தமிழ் கற்கும் மாணவர்கள் பிற மொழிச் சொற்கலப்பின்றி தனித்தமிழில் கற்பதே பயன் தரும் என்ற எண்ணத்தில்தான் தனித்தமிழை வரவேற்றார். “இங்ஙனம் எழுதுகையில், வடமொழிச் சொற்களே கலவாத நூலொன்று தமிழில் இதுகாறும் யானறிந்தவரை இல்லாமையையும், அத்தகைய நூல் தமிழ்மாணவர்க்குப் பேருதவியாகும். என்பதையும் நினைந்து கூடியவரை இந்நாலைத் தனித்தமிழில் இயற்றியிருக்கிறேன்”.(அடிக் கோடு என்னுடையது) என்று 1981-ல் எழுதி வெளியிட்ட “புத்தர் வரலாறு” பற்றிய (பாட) நூலின் முன்னுரையில் மாதவையா தாநு தனித்தமிழ் ஆர்வத்துக்கான காரணத்தை உணர்த்தியுள்ளார்.அதோடு இந்த முன்னுரை கூட்டத் தனித்தமிழிலே அமைந்துள்ளது ஓர் சிறப்பு அம்சமாகும். பாடநூல்களில் தனித் தமிழைக் கையாள வேண்டியதை வலியுறுத்திய மாதவையா, நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் போன்ற படைப்பிலக்கியத்துக்கு வரும் போது,

“தனித் தமிழ்ச் சொல்லன்றிப் பிறவற்றைக் கையாளோம் என்று வீண் வருத்தமுற்று நடையழகு

குன்றி இடர்ப்படுவது மதியாகாது”.

என்று திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்தார். (அ.மா.1920-21:242).

தனிமனிதனின் முழுச்சுதந்திரத்தோடு’ படைக்கப் படுகின்றவற்றில், தனித் தமிழ் நடைக்காக வேண்டி நடையழகைப் பலியிட அவர் தயாராக இல்லை. மாதவையா எதார்த்தமாகக், கண்ணாடி போல, உள்ளவர்கே சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்னும் இலக்கியக் கொள்கையுடையவர். அவர் தமது நாவல், சிறுகதைகளில் பிரதிபலிக்க முயன்ற சமூகம் பார்ப்பனச் சமூகம். ஆகையால் பார்ப்பனர்களிடம் இயல்பாக வழங்கிவந்த சமஸ்கிருதச் சொற்களைத் தமது மறுமலர்ச்சி நடையிலிருந்து விலக்கிவிட முடியவில்லை. ‘காலாஷேப்பம்’, ‘ஸ்துரி’, “ஸெளாபாக்கியம்”, “சாத்திரம்”, “ஸதாசாரம்”, “துராஸாரம்”, முதலிய ஸமஸ்கிருத சொற்களை அவரால் தவிர்க்க இயலவில்லை (பழந்தமிழ்ப் புலமை மிகக் காலே.சா., தமது “என்சரித்திரம்” நூலில்பார்ப்பன பாலை வழக்குகளைத் தவிர்க்க முடியவில்லை).

மாதவையா காலத்தில் ஆட்சிமொழிச் சொற்கள் பிற மொழியின் ஒலிப்பு முறையில் தமிழ் வரிவடிவில் எழுதப் பட்டன. இதனால் மாதவையாவின் தமிழ்நடையில் பிராமிசரி நோட்டு’ (Promisory Note), மேஜர்(Major), அப்பாத்துக்கரி (Apothecary), கேச்(case),’கோர்ட் ’(court), ’சப்-மேஜிஸ்திரேட்’ (Sub-Majestrate), பீச்’ (Fees),’அப்பீல்’ (Appeal), ’மெனர்’, (Minor), ’ஜெயில்’(Jail),’ஹைகோர்ட்’, (High-court) முதலிய பிற மொழிச் சொற்கள் கலந்தன. இன்று கூட அன்றாடப் பேச்சுத் தமிழ் வழக்கில் இவை தமிழ்ச் சொற்களைப் போல பிரயோகப் படுவதைக் காணலாம்!

எதார்த்த இலக்கிய வடிவத்தில் கையாஞ்சின்ற நடை, அன்றாட மக்கள் வழங்கும் மொழிநடையோடு அதிகம்

ராஜ் கெளதமன்/108

உறவுடையது. இதன் காரணமாகவே இலக்கிய நடை தனித்தமிழில் மட்டுமே. இருக்க வேண்டும் என்ற வீம்பினை மாதவையா ஏற்கவில்லை. தனித் தமிழ் நடை என்றாலே புலவர்கள் போற்றும் பழந்தமிழ் நடை என நினைத்த வி.கோ.கு: தாம். படைத்த 'மதிவாணன்' (1902) நாவலையும், மறைமலை தாம் படைத்த 'நாக நாட்டரசி குழுதவல்லி' (1911),

'கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள்' (1921) என்ற நாவல்களையும் செய்யுள் இலக்கியம் கற்றவர்களே டுரிந்து கொள்ளக் கூடிய பண்டித நலை விள் எழுதினார்கள். வெகுமக்களிடம் இந்த நாவல்கள் சென்றடையவில்லை. இதனால்தான், தனித் தமிழ் நடை என்றாலே நவீனத்துவத்தை மறுத்துப் பழமை போற்றும் ஒன்றாக இருப்பதாகக் குற்றச் சாட்டு எழுந்துள்ளது.

எனவே, மாதவையா தனித் தமிழ் நடையை வரவேற்றாலும் அது மாணவர்களுக்கு, மொழிப் பயிற்சியாக அமையும் என்ற அளவோடு வரையறுத்துக் கொண்டார். நவீன எதார்த்த இலக்கிய ஆக்கத்தில் இதனைப் பின்பற்றவில்லை என்று முடிவு செய்யலாம்.

மொழிபெயர்ப்பை ஒத்த நடை:

வேற்று மொழியாளர் தொடர்பால் புதிய சிந்தனைகள் பரவுகிற போது அவற்றால் ஈர்க்கப்பட்டவர்கள், தொடக்க நிலையில், புதிய சிந்தனைகளாடங்கிய வேற்று மொழி நூல்களைத் தமது தாய் மொழியில் மொழி பெயர்ப்பது எங்கும் காணக் கூடிய ஒன்றுதான்.ஆங்கிலேயர் ஆண்ட காலத்தில் . ஆங்கிலம் கற்றாறிந்த சிறுபான்மை சுதேசி அறிவுவட்டத்தார்கள். ஆங்கிலம் அறியாத வெகுமக்களுக்காக, ஆங்கில நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத்தந்தார்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலத்திலிருந்து, வரலாறு, நூடகம் ஆகியவை தொடர்பான நூல்கள் தமிழில் நிறைய மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. ஆதி காலச் சாரிக்கிரச்

மாதவையா 1872-1925 / 109

சங்கிரகம்'(1828),பூர்வீக சரித்திரம்'(1850), 'பரதேசி மோட்சப் பயணம்'(1853),

ஷேக்ஸ்பியர் நாடகக் கதைகள்'(1889),வயோலா சரித்திரம்'(1892),ஹாஸன் பாலந்தை கதை'(1891), நடுவேனிற் கனவு'(1893),' சரசாங்கி'(1897),வெனிஸ் வணிகள்(1876) ஆகியவை இதற்குச் சில உதாரணங்களாகும். இவற்றில் சில மொழி பெயர்க்கப் படும் போது, நாடகப் பாத்திரம்,இடப் பெயர்கள்.தமிழ்ப்பெயர்களாக மாற்றவும் பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து, ஆங்கில நூல்களைத் தமுவித் தமிழில் எழுதும் போக்கு தோன்றியது. இந்த மொழி பெயர்ப்புகளும், தமுவல்களும் புதிய சிந்தனைகளை அறிமுகப் படுத்தும் தொடக்கநிலை முயற்சிகளே. மேலும், உரைநடையில் அமைந்த பாடப்புத்தகங்களின் தேவை காரணமாகவும், இந்த முயற்சிகள் முழுமூரமாயின.

மாதவையாவும் மொழிபெயர்த்தார், தமுவி எழுதினார், அசலான படைப்புக்களையும் வழங்கினார். ஷேக்ஸ்பியரின் 'ஒத்தெல்லோ' நாடகத்தை முதலாவதாக தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். அப்புறம் அதனையே தமிழில் தமுவி எழுதினார். முதலில் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய தமது 'தி.கோ' நாவலை, பின்னர் தமிழ் நேசன்' இதழ்களில் 1917-முதல் தொடராகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். ஆங்கிலக் கவிதைகள் பலவற்றை மொழிபெயர்த்தும், தமுவியும் வெளியிட்டார். தாம் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'Kusika's short stories'-ஐ, குசிகர் குட்டிக் கதைகள்' என்ற பெயரில் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். 'ப.ச' முதல் பாகத்தில், தாக்கரே(Thackeray) படைத்த 'பெண்டென்னிஸ் சரித்திரம்'('The History of Pendennis) நாவலிலிருந்து சில பகுதிகளைச் சுதந்திரமாக மொழிபெயர்த்து இணைத்தார்.

இக்ன் காரணமாகவோ என்னவோ மாதவையாவின் ஆம்ப காலத் தமிழ்நடையில் மொழி பெயர்ப்பின் சாயல் படிந்துள்ளது. இக்னை அக்காலத்தில்.வி.கோ.சு. முதன்

ராஜ் கெளதமன்/110

முதலாக எடுத்துக் காட்டினார்: குறிப்பாக 'ப.ச.' முதற்பாகத்தில், மாதவையா கையாண்ட மொழி நடை சிற்சில இடங்களில் மொழி பெயர்ப்பு நடைபோலே இருப்பதாக எழுதினார்(Sastri.1898:671-673). தற்காலத்தில் இரா.தண்டாயுதமும்,

"மாதவையாவின் நடை....சிற்சில இடங்களில் . . . .
...ஆங்கிலப் பகுதிகளை அப்படியே மொழிபெயர்த்து எழுதினாற் போலக் கருமுரடாகுள்ளாது."

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.(இரா.தண்டாயுதம்:1979:209). 'ப.ச' முதற் பாகத்தில் சில பகுதிகள் இதனை உறுதிப் படுத்துவது ஸ்டால் உள்ளன.

எ.டு.

"சம்மா வைத்துக் கொண்டிரு;ஆனால் அதைக் காதைப் பற்றிக் கிள்ளி கூப்பிடச் செய்யாதே"(அ.மா.1978:33)

"நன்பர்களே! இவ்வுலக வாழ்வே நெடுங் கணவுதான்; அக்கனவு கூடிய மட்டும் சந்தோஷகரமாகவே கழிந்து போகும்படி பிரார்த்திப் போமாக"(அ.மா.1978:42)

"பலே, ஸபாஷ்; இப்போது பிரசங்கம் செய்த கனவானுக்கு நான் அநேக வந்தனமளிக்கின்றேன்"(அ.மா.1978:55)

இந்த ஸ்டாலிபெயர்ப்புச் சாயல் படிந்த நடைப்பகுதிகளை மாதவையா தமது 26வது-வயதில் படைத்த'ப.ச'. முதற்பாகத்தில்தான் காணமுடிகிறது. பின்னர் படைத்த நாவல்களில் இவற்றைக் காண்பது அரிது. ஆங்கிலக் கல்வி கற்று, பி.ஏ. பட்டதாரியாகக் கல்லூரியை விட்டு வந்ததும் தமிழ் உரைநடையில் எழுத முயன்ற இளம் பருவத்து மாதவையாவிடம், அவர் நன்கு அறிந்த ஆங்கில வாக்கிய அமைப்பிலேயே தமிழ் வாக்கியங்களைப் புனைந்திருக்க

மாதவையா 1872-1925 / 111

வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். மேலும் மாதவையாவுக்கு முன் பின்பற்றத்தக்கவாறு நன்கு உருவாக்கப்பட்ட மறுமலர்ச்சித் தமிழ் நடை ஏதும் உருவாக்கப் பட்ட மறுமலர்ச்சித் தமிழ் நடை ஏதும் இல்லாதிருந்ததை எண்ணிப் பார்க்கவும் வேண்டும்.

நீண்ட வாக்கிய அமைப்பு

திரு.வி.க; ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, மு.வரதராசன் ஆகியோர் சிறு சிறு வாக்கியங்களால் ஆன தமிழ் உரைநடையை உருவாக்கிய காலத்துக்கு முன்பு, நீண்ட வாக்கியங்கள் கொண்ட நடைதான் வழக்கில் இருந்தது. தனித்தமிழ் நடையை உருவாக்க முயன்ற மறைமலை கையாண்ட நீண்ட வாக்கியங்களை அவருடைய 'மூல்லைப் பாட்டாராய்ச்சி'என்ற நூலில் காணலாம். மாதவையாவும் இதற்கு விதிவிலக்கில்லை. குறிப்பாக மாதவையா புலமை நடையில் எழுதிய 'வி.மா.' நாவலில் இப்படிப்பட்ட நடை தாக்கலாகத் தெரிகிறது. இந் நாவலில் இதற்கு ஏராளமான உதாரணங்களைத் தரலாம். ஐந்தாம் அதிகாரத்தில்" உலக வாழ்க்கையிற் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்ச்சிகளைப் போல ...." எனத் தொடங்கும் வாக்கியம் ஒரு பக்க அளவிற்கு நீண்டு ".....திடெரன்றோர் வெளிச்சம் அந்நடுநிசிக் கட்டோன்றிற்று" என்று முடிகிறது.(அ.மா.1903:71-72). 'ப.ச'. நாவலின் இரண்டாம் பாகம் முடிகிறபோது இதே நிலையைக் காணலாம்.(அ.மா.1978:263). பொதுவாக அவர் நாவல்களில் வருளனனகளும், தொகுப்புரைகளும் இடம் பெறும் போது நீண்ட வாக்கியங்கள் அமைந்த நடையை உருவாக்க முயன்றவர்கள் எல்லாரும் முறையான ஆங்கிலக் கல்வி கற்றவர்களே. இவர்களுக்குப் பாடமாக இருந்த விக்டோரியா நாவல்களிலும் நீண்ட வாக்கியங்களால் அமைந்த நடைதான் காணப்பட்டது.இதனால் தமிழில் நாவல் எழுதியபோது ஆங்கிலம் போலவே நீண்ட வாக்கியங்களைப் பின் பற்றி எழுதினார்கள். தமிழிலும் கூட இடைகால உரையாசிரியர்கள்

ராஜ் கெளதமன்/ 112

நீண்ட தொடர்களைக் கொண்ட வாக்கியங்களையே கையாண்டிருப்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

செய்யுளின் தாக்கமுறை புலமை நடை:-

மரபான் தமிழ்க்கல்வியில், செய்யுள்களுக்குப் பொருள் உரைப்பதும், செய்யுள் இயற்றுவதும் மிகச் சிறந்த புலமைக்குர் 'சான்றாக' இருந்தன. ஆங்கிலக் கல்வி பரவிய பிறகே தமிழிலும் எனிமையான உரை நடையில் இலக்கியாக் படைக்கும் முயற்சி தோன்றியது. மரபு சார்ந்த பண்டித அறிவு வட்டத்தினர், செய்யுள் நடையையே கற்றோர் நடையாக கருதினார்கள். குடும்பங்களில் கூறுவதும் படிப்பதற்காக எழுதப் பட்ட எனிய மறுமலர்ச்சி நடையை இவர்கள் தமிழ்ப்புலமைக் பட்ட எனிய மறுமலர்ச்சி நடையை இவர்கள் தமிழ்ப்புலமைக் குறைவின் அடையாளமாக கூறினார்கள் நாவலும் அதன் மொழிநடையும் இலக்கியத்தரமற்றவை என்று புறக்கணித்தார்கள். இலக்கியத்தில் புதிய சக்திகளின் வருகையால் கிளைக்கும் புத்திலக்கிய வடிவங்களை, மரபாளர்கள் தரம் தாழ்ந்தவை என்று குறை கூறுவது வழக்கம். தற்காலத்தில் புதுக் கவிதை என்கிற யாப்பு கட்டற்ற கவிதை தோன்றியபோது மரபுக் கவிஞர்கள் அதனைத் தாமற்றதென்று ஒதுக்கியதை இங்கு ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் அன்று. நாவல் நடையைத் தாமற்றதென்று ஒதுக்கிய சிலர், "தேனினும் இனிய செய்யுள், செந்தமிழ் உரை...." யில் நாவல் எழுதுவதாகச் சொல்லி. புலவர்கள் போற்றுகிற செய்யுட போவியான நடையில் எழுதினார்கள் (வி.கோ.சு.1912:முன்னுரை). தனித் தமிழ் நடையில் நாவல் புனைய முயன்ற மறையலை 1911ம்-ஆண்டில், தமக்கு முன் திறன் மிக்க நாவலாசிரியர்கள் யாருமில்லை என்று 'நாகநாட்டாசி தழுதவல்லே' என்ற மாணவர்களுக்கு வைக்கப் பட்ட உரைநடை நூல்கள் வெகுமக்கள் (இன்னாற்கு விடச் சுருங்கிய பொருளில்), படித்த நூல்களிலிருந்து நடையில் வேறுபட்டுக் கடின நடையில்

மாதவையா 1872-1925 / 113

எழுதப் பட்டன. இந்த வேறுபாடு இன்றளவும் நீடித்து வந்துள்ளது. இதனால் கல்வி நிறுவனத்திற்கு வெளியே மக்கள் படிப்பதற்காக நாவல் எழுதிய முன்னோடிகள், தாங்களும் மரபான செய்யுள் இலக்கிய அறிவும், புலமையும் பெற்றவர்கள்தான் என்பதை நிருபிக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. இது, இன்றைக்குப் புதுக் கவிதை எழுதுபவர்களில் சிலர் தங்களுக்கு யாப்பு நன்கு தெரியும் என்று மரபுக் கவிதையை எழுதிக் காட்டுவதற்கு ஒப்பானதாகும்.

இதனை நிறைவேற்ற. அன்று, ஆங்கிலம் கற்றவர்கள், மக்களுக்காக நாவல் படைத்த போது, அதில் பழைய தமிழ்ச் செய்யுட்களைப் பெரும் அளவிற்கு மேற்கொள்களாக இட்டார்கள். மாதவையா நாவல்களில் ஏராளமான தமிழ்ச் செய்யுள் மேற்கொள்களைக் காணலாம்.குறிப்பாக புலமை நடையில் இவர் எழுதிய 'வி.மா.' நாவலில் இதனைக் காணலாம். இந்நாவலில் மாதவையா பயன்படுத்திய சொற்றொடர்களில் செய்யுளில் அனுசாரித்த புனர்ச்சி விதிகள் விகாரங்கள், ஆகியவற்றைக் காணலாம். நிலை மொழி சொற்றொலிகளும், வரும்மொழி முதல் ஒலிகளும் அடைகிற திரிபுகளும், ஈருயிர்புணர்ச்சியில் இரு மொழிகளுக்கு இடையில் தோன்றும் யகர. வகர உடம்படு மெய்களும் மிகுதியாக இந்நாவலில் காணப்படுகின்றன. உதாரணத்துக்குச் சில: "கட்டோன்றும் (கண் தோன்றும்), வளர்ந்தடாப் பெற்ற (வளர்ந்து அடாப் பெற்ற), அணிந்தோங்கியதோர் (அணிந்து ஒங்கியதோர்), "புயற்போர்வை (புயல் போர்வை), "வெள்ளுக்கள்". (வெள் உடுக்கள்), "மிகவண்ணியதாற் குளிர்ச்சி பெறாது" (மிக அண்ணியதால்....) "சிற்றொளியாலுற்று" (சிறு ஒளியாலுற்று) :வாயிர்ரண்ணியை (வாயில்துணரியை). "பாழுங்குடிசை" (பாழும்குடிசை). "பணவாடை" (பணாடுவை), என்னாயகரை (என்நாயகரை) "கிடைத்தனவெல்லாவற்றையும்" (கிடைத்தன எல்லாவற்றையும்) :மேலும் செய்யுட்களிலே மிகுதியாகப் பயின்று

ராஜ் கெளதமன்/ 114

மக்களிடம், புழக்கத்தில் வெகு அரிதாகிப் போன புலவர் சொற்களை 'விமா.' நாவல் எங்கும் காணலாம். "உடு(நடசத்திர), "தியங்கி (விளங்கி), "வன்தளை" (விலங்கு), "யென்" (அருகில்), 'பொருப்பு' (மலை), "புயல்'(மேகம்), 'அஃதெநங்ஙனமாயின் (அது எப்படி என்றால்), 'மக்கடபதி' (உருப்படாதவன்), 'வெளிப் போந்து'(வெளியே போய்), 'கட்செவி' (பாம்பு) முதலிய சொற்கள் செய்யுள்ளிந்த வித்துவான்களுக்கே விளங்கக் கூடிய நிகண்டுச் சொற்களாக உள்ளன.

செய்யுட்களில் மட்டுமே வரக்கூடிய 'செய்யா' என்னும் வாய்பாட்டு வினை ஏச்சங்களைச் சற்று மிகுதியாகவே 'விமா.' நாவலில் காணலாம். கேளா நிற்க (கேட்டு நிற்க), பெய்யா நிற்க (பெய்து நிற்க), புறப்படா நிற்க (புறப்பட்டு நிற்க), ஆகியவை இதற்குச் சான்று. மேலும் வரைகுவாம் (வரைவோம், மனப்போம்) என்ற தன்மை பன்மை வினைமுற்று வடிவம் செய்யுளில் மட்டுமே வரக்கூடியது. 'விமா'. நாவலில் வந்துள்ளது. தனிப்பாடல்கள் பலவற்றில் பெயர்க் கொற்களில் 'னகர்' மெய்யெழுத்துக்குப் பதிலாக 'நகர்' மெய் எழுத்து வழங்கியதைப் போல, மாதவையா 'விமா'. நாவலில், கந்திகை (கன்னிகை), மநம் (மனம்) நடநம் (நடனம்) ஜநம் (ஜனம்) ஆகிய சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார்.

செய்யுளில் ஓலை நயத்திற்காகவும், மனம் செய்வதற்காகவும், ஏதுகை, மேரைன முதலிய தொடைகள் இடம்பெறும். யாப்பின் உறுப்பாகிய இந்த மொனைத் தொடையை மாதவையாவின் நடையில் காணலாம்.

..... ஜவரும் வறிதே பார்த்திருக்க, அரிவையர்க்கு அருங்கலமாகிய மானத்தை அழிக்கவென்னித் துச்சாதனன் அணுகிய அமயத்திலே, அருந்தி யன்ன பாஞ்சாலி ஆதாரமேதுயற்றி தன்னிலைமையை அறிந்து . . . (விமா. . 277)

..... அதன் ஆட்சியெல்லாம் அறமாகிய ஆகித்தன்

மாதவையா 1872-1925 /115

வெளிப்படும் அளவை. (வி.மா'. . 218)

இந்த உதாரணங்களில் அகர மோனே சற்று வலிந்து புகுத்தப்பட்டமை தெரிகிறது.

எனிய மறுமலர்ச்சி நடையைப் போற்றி நன்னடை எனக் கூறி, 'ப.ச., 'மு.மீ', நாவல்களைப் படைத்த மாதவையா 'வி.மா'. நாவலில் செய்யுள் கூறுகள் மலிந்த புலமை நடையைப் பின்பற்றியுள்ளார். தமக்கிருந்த மரபான தமிழ்ச் செய்யுள் புலமையைப் பரிசோதிப்பதற்காகவே இப்படிஒரு முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கலாம். மேலும், வி.மா. நாவல், எதார்த்தமும், அற்புதநவிற்சியும் கலந்த மறவர் சமூகம் பற்றிய, காதல் கதையாக இருப்பதால் இத்தகைய நடையைத் தேர்வு செய்திருக்கலாம். ; வி.கோ.சு., மறைமலை ஆகியோர்பண்டித தனித்தமிழ் நடையில் படைத்த நாவல்கள் காலத்தால் விரைவாகக் கரைந்து போனதைப் போல, "வி.மா. நாவலும் அதே காரணத்துக்காகக் கரைந்துபோனது.

ராஜ் கெளதமன்/16

5. மாதவையாவும் தாக்கரேயும்

பொதுவாக இந்தியத் தொடக்கரால் நாவலாசிரியர் களிடம், ஆங்கில நாவலாசிரியர்களின் தாக்கம் காணப்படுவதைப் பலரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மாதவையா இதற்கு விதிவிலக்கானவாக இல்லை. இவருடைய நாவல்களில் விக்டோரிய நாவலாசிரியர் தாக்கரேயின் தாக்கம் இருப்பதை அன்றைய வி.கோ.து. முதல் இன்றைய கைலாசபதி வரை சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். இவ்வாறு குறிப்பிட டாலும், இதற்கான அகச்சான்றுகளை இவருடைய நாவல்களிலிருந்து எடுத்து நிறுவும் காரியத்தைக் க. கைலாசபதியைத் தவிர ஏனென்றோர் செய்யவில்லை. கைலாசபதி சூட தாக்கரேயின் டம்பச் சந்தை என்ற பிரபலமான நாவலையும், மாதவையாவின் 'ப.ச.' நாவலையும் மட்டும் ஒப்பிடமுனைந்துள்ளார். ஆனால் டம்பச்சந்தையை விட தாக்கரேயன் பிற நாயல்களின் அப்பட்டமான தாக்கல்களையே மாதவையா நாவல்களில் காணலாம்.

தாக்கரே, மாதவையாவுக்கு ஒரு தலைமுறைக்கு முந்தியவர், இருவருக்கும் இடையில் காணப்படும் ஒன்றுமை எனப்படுவது, காலத்தால் முந்திய தாக்கரே, மாதவையா மீது புரிந்த தாக்கமாகவே இருக்க முடியும். இதுதான் இயல்பு. ஆனால் மாதவையாவின் உறவுக்காரர் பெ.ந. அப்புசாமியும், மாதவையாவின் புதல்வர் கி நுண்ணலும், இதற்கு வேறுவித விளக்கம் கூருகிறார்கள். கலைமகள் இதழில் பெ.ந. அப்புசாமியும் போது

மாதவையா 1872-1925 / 117

"அவருடைய (மாதவையாவுடைய) நாவலில் தாக்கரீ என்னும் ஆங்கில நாவலாசிரியரின் பாஜியை அதிகம் காணலாம்."

எனக் குறிப்பிட்டு, தொடர்ந்து,

"படைப்பாசிரியர்கள் எம்மொழியிலும், எந்நாட்டிலும், தோன்றுவது உண்டு. மொழியின் கட்டுபாடுகளையும், சூழ்நிலையின் சிற்றெல் வைகளையும், அவர்கள் தங்கள் மேதையின் திறத்தால் கடந்து, புகழோடு நெடுங்காலம் நிற்கவல்ல நால்களைப் படைப்பார்கள்."

என்று எழுதினார் (அப்புசாமி, 1979-1992) இக்கருத்துப்பற்றி மா.கி.நுண்ணன் தமது தந்தையாரைப் பற்றி எழுதியுள்ள வாழ்க்கை குறிப்பேட்டில் விளக்கும்போது, பெரும்மேதைகள், கால, இடச்சுமூலால் விலகியிருந்தாலும், ஒத்த சிந்தனை கொண்டவர்களாகக் காணப்படுவார்கள் என்ற பொருளில் எழுதியுள்ளார் (M.Krishnan- 1990.. unpublished record).

பொதுவாக வேறுபட்ட பின்புலங்களைச் சேர்ந்த இருவருக்கிடையில் ஒப்புமை காணப்படுவதற்கு, ஒருவர் மற்றவர் மீது நேரடியாகவோ. மறைமுகமாகவோ செலுத்துகிற தாக்கமாக இருக்கலாம். அல்லது பின்னவர் முன்னவரைப் போலச்செய்தல், தழுவி அமைத்தல், மொழிபெயர்த்தல் அல்லது இலக்கியத்திருட்டு செய்தல் ஆகியன காரணங்களாக இருக்கலாம். மாதவையா தம்மளவில் தனித்துவமான சிந்தனை கொண்டவராகவும், படைப்புத்திறன் பெற்றவராகவும், மாறிகொண்டிருந்த தமிழ்ச் சமுகாயத்தின் நோடி விளைவாகவும் இருந்தார். ஆனால் அதேவேளையில் புதிதாக நவீன நாவலைப் படைக்க அவர் முயன்றபோது அதில் அவரை மிகவும் கவர்ந்த தாக்கரீயின் தாக்கங்கள் இருந்தன என்பதை ஒப்புகொள்ளத்தான் வேண்டும். இதனை நிருபிக்கச் சான்றுகள் உள்ளன. இதற்கு முன்னர் தாக்கரீயின் வாழ்வும்,

படைப்பும் பற்றிச் சுருக்கமாக காணலாம். (தாக்கரே, 1811-ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் கல்கத்தா நகரில் பிறந்த ஆங்கிலேயர் 1817. ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து சென்று, கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டம் பயின்றார். ஓர் ஓவியனாக வருபேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால், படிப்பை முடிக்காமலே வெளியேறினார். இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளாக ஓவியம் வரையும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். அதைக்கொண்டு ஓரளவு பொருள் ஈடுபட்டார். ஆனால் அவர் பார்த்த அளவுக்கு பலன் கிடைக்காததால், இலக்கியவாதியாக முடிவு செய்தார். 1832-33-ஆம் ஆண்டில் ஒரு வார இதழைத் தொடங்கி அதன் பதிப்பாசிரியரானார் ஆனால் பெரும் பத்திரிகைகளோடு போட்டியிட முடியாமல் பத்திரிகையை இழுத்து முடினார். பிறகு மற்ற பத்திரிகைகளில் தொடர்கட்டுரை, கதைகள் எழுதினார். 'பிரேசர் சஞ்சிகை' (Fraser's Magazine), 'பஞ்ச' (Punch) முதலிய பெரும் பத்திரிகைகளில் எழுதிப் பிரபலமானார். பிறகு 1847-48-ஆம் ஆண்டு தொட்டு, பல நாவல்களை எழுதிச் சொந்தமாக வெளியிடத் தொடங்கினார். (Tillotson & Hawes, 1968:36-37). இந்தப் பெரும் பத்திரிகைகளில் தொடர்களாக அவர் எழுதி வெளியிட்டவற்றில் 'பாரி லின்டன்' (The Luck of Barry Lyndon) என்ற நாவலும் 'தி புக் ஆஃப் ஸ்னாப்ஸ்' (The Book of Snobs) என்ற நாவலும் 'தி புக் ஆஃப் ஸ்னாப்ஸ்' (The Book of Snobs) என்ற அங்கத்துக்கட்டுரைத் தொடரும் அவருக்குப் பிரபலத்தை ஏற்படுத்தின. எனினும் இருபாதங்களாக வெளிவந்த டம்பச் சந்தை துணவரி 1847-ஆலை (1948) என்கிற நாவல்தான் இவருக்கு சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் (Charles Dickens) அளவுக்குப் பிரபலத்தை ஏற்படுத்தி தந்தது. இதனால் ஊக்கமடைந்த தாக்கரே தொடர்ந்து பென்டென்னிஸ் சரித்திரம் (The History of Henry Esmond: Two Parts: 1848, 1850) ஹென்றி எஸ்மான்ட் சரித்திரம் (The History of Henry Esmond Three Volumes, 1852) து நியகோம்ஸ் (The Newcomes-Two parts: 1853, 1855) தி ரோஸ் அண்ட் தி ரிங் (The Rose and The Ring-1855) தி விர்ஜீனியன்ஸ் (The Virginians Two parts 1857, 1859) ஆகிய நாவல்களை

மாதவையா 1872-1925 / 119

வெளியிட்டார். 1860-க்குப் பிறகு சில தொடர்க்கதைகளை வெளியிட்டார். 1863-ல் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தார். (Tillotson & Hawes, 1968:)

இலகுவான் கட்டுரைகளைத் தமது இருபத்தாறாவது வயதில் எழுதத் தொடங்கிய தாக்கரே பிரபல நாவலாசிரியராகப் புகழ்பெற்று ஐம்பத்திரண்டாவது வயதில் இறந்தார். பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தாக்கரே, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் ஒழுக்கவியல் மற்றும் அங்கத் ஆசிரியர்களான எதார்த்த நாவலாசிரியர்களின் மரபை பின்பற்றியவர். தமது எழுத்துக்களின் மூலம் தாக்கரே, தம்காலத்து நடுத்தர வர்க்கத்தாரை ஒழுக்கவியல் பார்வையில் அங்கதம் செய்தார் (Tillotaon -1963 : 67 -68) (Welsh. 1968 : 55 -56,163).

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் முந்தைய நூற்றாண்டுகளில் படைக்கப்பட்ட தன்னேரில்லாத தலைவர் கருக்குப் பதிலாக ஆங்கில எதார்த்த நாவல்களில் குறைகள் மிக்க கதாநாயகர்களே படைக்கப்பட்டார்கள். ஹென்றி பீஸ்டிங் (1707-1754) படைத்த “ஜோசப் ஆண்ட்ருஸ்” (Joseph Andrews), டாம் ஜோன்ஸ் சரித்திரம் (The History of Tom Jones) ஆசிய நாவல்களின் கதாநாயகர்கள் இப்படிக் குறைகள் மலிந்த சாமான்யமான மாந்தர்களே. டாம் ஜோன்ஸ் நாவலை விமரிசித்த வால்டர் ஆலன் (Walter Allen), கதாநாயகன் ஜோன்ஸ், கதாநாயகனுக்கு வாய்க்கில்லாத கதாநாயகன் (Unheroic Hero) என்று குறிப்பிட்டார் (Allen.1960,557). 1847 இல் தாக்கரே தமது டம்பச் சந்தை நாவலை வெளியிட்டபோது, அதற்கு கதாநாயகன் இல்லாத ஒரு நாவல் (A Novel without Hero) என்ற துணைத் தலைப்பைக் கொடுத்தது, டாம் ஜோன்ஸை நினைவுட்டுகிறது. தாக்கரே படைத்த பெண்டென்னில் என்பவனும், ஜோன்ஸை ஒத்தவளாக இருப்பதை அர்னால்டு கெட்டில் (Arnold Kettle) சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். (Kettle.1974:6)

ராஜ் கௌதமன்/120

மாதவையா படைத்த பாத்திரங்களுக்கும் இதுவரை கூறியவை பொருந்தும், வண்டனில் வாழ்ந்த நடுத்தர வர்க்கத்தாரின் வெளிவேசங்களைத் தாக்கரே ஒழுக்கவியல் நோக்கில் பகடி செய்தார். மாதவையா, தமிழகத்தில் புதிதாய் வளர்ந்து வந்த பார்ப்பனச் சர்தியைச் சேர்ந்த நடுத்தர வர்க்கத்தாரைப் பற்றிச் சிறப்பாகவும், பார்ப்பனரைப் பற்றிப் பொதுவாகவும் பகடி செய்துள்ளார். பார்ப்பனரின் பழைய, புதிய ஆசாரங்களை ஒழுக்கவியல் கண்ணோட்டத்தில் அங்கதம் செய்தார். இது மாதவையாவின் சமூக சர்திருத்தப் பணியின் ஓரங்கமாக அனுஸந்தது, தாக்கரே போன்று மாதவையா, குறைகளும், மனத் தடுமாற்றங்களும் மிகக் நடுத்தரவர்க்க இளைஞர்களையே கதாநாயகர்களாகப் படைத்தார்.

இருவருக்கும் இடையிலுள்ள ஒப்புமைக் கூறுகளை விளக்கமாக அறிய, இருவரும் வாழ்ந்த காலச்சூழல், இருவருடைய சமூக நோக்கு, பாத்திரப்படைப்பு, நாவல் வடிவக் கூறுகள் ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதற்கு முன் மாதவையா காலந்தொட்டு இன்றுவரை அவருக்கும், தாக்கரேயிக்கும் உள்ள ஒற்றுமை அம்சங்களைப் பற்றிச் சுட்டிகாட்டியவர்களின் கருத்துக்களைக் காணலாம்.

இந்த ஒற்றுமை அம்சத்தை முதன்முதலில் கண்டு எழுதியவர் வி.கோ.கு. 'ப.ச.' முதற்பாகம் (1898) வெளிவந்தபோது,

"பத்மாவதி சரித்திராம், என்ற நாவலின் கதைப்பின்னல் அமைப்பிலும், பெரும்பாலான பாத்திரங்களின் படைப்பிலும், தாக்கரேயின் தாக்கம் தெரிகிறது."

என்ற பொருளில் ஆங்கிலத்தில் எழுதினார் (Sastri 1898) பின்னர் 1903-ல் வெளிவந்த மாதவையாவின் 'தி. கோ.' என்ற ஆங்கில நாவல் பற்றி சென்னைக் கிறிஸ்துவ கல்லூரி சஞ்சிகை ஒன்றில் வெளிவந்த மதிப்புரையில், இந்த நாவலைப்

மாதவையா 1872-1925 / 121

படிப்போர்க்கு மீண்டும் தாக்கரே பற்றிய நினைவுவரும் என்ற பொருளில் ஒரு கருத்து கூறப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஒப்புமைக்கான சான்றுகளை இவை எடுத்துத் தரவில்லை.

அண்மைக்கால விமர்சகர் க. கைலாசபதி, டம்பச் சந்தை நாவலிலிருந்து சான்றாதாரங்களைத் தந்துள்ளார் (கைலாசபதி, 1977-187). இருவருக்கும், நோக்கு, கதைஅமைப்பு, பாத்திரப்படைப்பு, வாசகர்களை விளித்துக் கருத்துரைகளை வழங்குதல் ஆகிய அம்சங்களில் ஒற்றுமை இருப்பதாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

1. காலச்சூழல்-

தாக்கரே வாழ்ந்த விக்டோரிய கால இங்கிலாந்தும் (1837-1901) மாதவையா வாழ்ந்த காலத் தமிழகமும் (இந்தியா) பல வேறுபாடுகளுக்கிடையே சில ஒற்றுமை அம்சங்களையும் பெற்றிருந்தன. இங்கிலாந்தில் அறிவியல் அடியொற்றிய தொழில்வளமும், அதனைப் பராமரிக்க மக்களாடசி அரசியல் முறையும் நிலவ, இந்திய-தமிழகத்தில், இங்கிலாந்தின் மூலதனப் பெருக்கத்திற்கு மூலதாரமாக விளங்க குடியேற்ற ஆட்சிமுறை பராமரிக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்து மத்திய காலங்களின் மதப்பிடிப்புக்களிலிருந்து விடுபட்டு ஏற்கனவே மறுமலர்ச்சியை எட்டியிருக்க, இந்திய-தமிழகத்தில் மேற்கத்திய கல்வி கற்ற நகர்ப்புறச் சிறுபான்மை அறிவாளரிடம் மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்கள் அறிமுகமாகியிருந்தாலும், பெரும்பாலான மக்களிடம் ஏற்றதாழ்வான சாதிப்பண்பாடும் அதனைக் கட்டிக்காத்த வைதீக இந்துமதப் பிடிமானமும் நீடித்தன.

என்றாலும், மேற்கத்திய சிந்தனைப்பரவலும், ஆட்சியும், பொருளாதார மாற்றத்திற்கான செயல்பாடுகளும், சீர்திருத்த முயற்சிகளும், இங்கிலாந்தில் இருந்தவற்றிற்கு ஒப்பான சில கூறுகளை இந்திய-தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தியிருந்தன.

தாக்கரே வாழ்ந்த கால இங்கிலாந்தில், ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்டிருந்த தொழில்வளர்ச்சி, மேலும் பெருகியது. சமூக வர்க்கங்கள் கீழிருந்து மேல்நோக்கி நகர்ந்த சமூக

மாற்றங்கள் தூரிதமாயின. இதனால், ஷெல்லி (Shelly) வருணித்த புதிய சீமான் வகுப்பு (New Aristocracy)என்னும், வழக்கறிஞர், இயக்குநர், அரசு ஓய்வுதியம் பெறுபவர், வங்கியாளர் முதலியானோரைக் கொண்ட நடுத்தர வர்க்கம் முன்னுக்கு. வந்தது.(Quinlan.1967:105) வேறுவிதத்தில் கூறுவதென்றால், பிறப்பாலும், மரபாலும் மட்டுமே சமூக உயர்நிலையைப் பெற்றிருந்த பிரபுக்களுக்குப் போட்டியாகப் புதிய சீமான் வகுப்பினர், மேல்நிலைக்கு முன்னேறினார்கள் என்று கூறலாம். இந்தப் புதிய மாற்றத்தை உணர்ந்த கவிஞர்கள் டெனிசன்(Tennyson), பழையன முறை மாறிப் புதியமுறைக்கு இடம் கொடுக்கிறது என்ற பொருளில் எழுதினான் (The old order changeth yielding place to new) ஆங்கிலேயப் பாரானுமன்றத்தில் சாமான்யர்களுக்கு உரிமை வழங்கும், சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. சீர்திருத்தச்சட்டம் (Reform Act-1832) வாக்குரிமையைப் பரவலாக்கியது. இதனால் நாட்டு அரசியலில், கீழ்நிலையிலிருந்த சாமான்யருக்கும் பங்கு கிடைத்து. ஆலைச்சட்டம் வழியாக ஆலைகளில் அடிமைமுறை ஒழிக்கப்பட்டது. ஆலைகளில் உழைத்தற்கு கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்த மக்கள், ஆலைச் சொந்தக்காரர்களால் கொடுரமாகச் சுரண்ட படுவதைத் தடுக்க முயற்சிகள் நடைபெற்றன. டிக்கன்ஸ் போன்ற பிரபல எழுத்தாளர்கள் இக்கொடுமைக்கு எதிராகச் சீர்திருத்தங்களை முன் மொழிந்தார்கள். இந்தக் காலக்கட்டுத்தில், புரோட்டஸ்டன்ட் (Protestant) என்ற கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பியக்கம் முழுவெற்றி பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து இங்கிலாந்தில் மறுமலர்ச்சி கிறிஸ்தவ இயக்கம் பரவிற்று. மிக உயர்ந்த சமூக நிலையும் ஒழுக்கமும் கொண்டவர்களுக்கு வழங்கிவந்த கனம் பொருந்திய (Respectable) என்ற அடைமொழி உயர்ந்த சமூக நிலையில் இல்லாவிட்டதும், நேர்மை, தூயநடத்தை, நல்ல பழக்கவழக்கங்களைப் பேணுபவர் யாராயினும், அவர்களுக்கும் வழங்கலாயிற்று(Allen.1960:139) சுருங்கச்சொன்னால்,

பிரபுக்களுக்கு (Lards)இருந்த உரிமைகள் படிப்படியாகச் சாமான்யர்களுக்கும் (Commons) கிடைக்கத் தொடங்கின எனலாம்.

மாதவையா காலத்தில், தமிழகத்தில், மேற்கத்திய அரசியல்-பொருளாதாரம்-பண்பாடு ஆகியவற்றின் தாக்கங்களால் ஏற்பட்ட சமூகமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அதுவரை மாறாமல் இருந்த சமூக அடுக்குகள் இடம்பெயரத் தொடங்கின. பிரதானமாக நிலத்தையே சார்ந்திருந்த பாரம்பரி.யமான வாழ்க்கை முறை, ஆங்கிலக்கல்வியையும் அதன் வழியே கிட்டுகிற வேலையையும், அதனால் ஈட்டுகிற செல்வத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற வாழ்க்கை முறைக்கு மாறலாயிற்று.

கிராமங்களில், நிலவுடைமையாளர்களுக்கும், பிறப்பால் உயர்ந்த சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் (இரண்டு பேரும் ஒருவரே) கிடைத்து வந்த மகிமைகள், இப்போது, நகர்புறங்களில் படித்து உத்தியோகம் பார்ப் பவர்களுக்கும், கிடைக்கலாயின. கீழ்ச்சாதியாரை மனிதர்களாக மதிக்கவேண்டும், இவர்களும் படிக்க வேண்டும், பெண்களுக்கு இழைத்துவந்த அநீதிகள் அகலவேண்டும், பெண்ணுக்குக் கல்வி அவசியம் என்கின்ற திசைவழியே சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் தோன்றின. இந்துச் சமூகத்தில் வைத்து இந்துச் சாத்திரங்களின் பேரால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்த பிறப்போக்கு வழக்கங்கள் அகலச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. தனிமனித அளவில் ஒருவனுடைய சமூகநிலை தீர்மானிக்கப்படும் முறை தோன்றியது. சாதி, மதம், குடும்பம் ஆகியவற்றில் பிறப்பால் கிட்டிய சமூக அந்தஸ்து கேள்விக்குள்ளாகியது. ஆசிரியர், அரசுப்பணியாளர், மருத்துவர், வழக்கறிஞர், பொறியாளர் முதலியவர்களை உள்ளடக்கிய நடுத்தர வர்க்கம் உருவானது. கல்வி, மதம், இலக்கியம், அரசியல், பொருளாதாரம், குடும்பம், வாழ்க்கைமுறை ஆகியவற்றில் புதிய மறுமலர்ச்சிப் போக்குகள் தோன்றின. இவ்வாறு தனிமனிதக் கொள்கையிலும், சமுதாய

ராஜ் கெளதமன்/124

மாற்றத்திலும், தாக்கரே வாழ்ந்த இங்கிலாந்தின் காலச்சூழலும், மாதவையா வாழ்ந்த தமிழகத்தின் காலச்சூழலும் ஓரளவு ஒத்திருந்தன.

2. சமூக நோக்கு-

இத்த சமூகச் சூழலில் வாழ்ந்த தாக்கரேயிக்கும், மாதவையாவுக்கும் ஒத்த சமூக நோக்கு வாய்த்திருப்பதை எதிர்பார்க்கலாம் (மாறாகவும் இருக்கலாம்). இந்த நோக்கத்தை இருவரும் எழுத்துச் சாதனத்தின் ஊடாக வெளியிட்டார்கள். இருவரும் ஒழுக்கவியல் அடிப்படையில் தனிமனிதர்களின் நடவடிக்கைகளை விமர்சித்தார்கள். தாக்கரே தமது டம்பச் சந்தை, நூல்விலீஸ், உயர்நடுத்தர வர்க்கத்தானார, குறிப்பாக 1810-ஆம் ஆண்டிலிருந்து உருவான தலைமுறையினரின் வண்டன் வாழ்க்கையைச் சித்தரித்தார். (Allen 1960-167) இந்தப் புதிய வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் தமது உண்மை நிலையைப் போலி வேசங்களால் மறைத்தனர். தமது தகுதிக்கும் முயற்சிக்கும் மீறிய பொய்யான மேன்மையை அடைய நினைக்கும் விருப்பம்தான் இவர்களை இயக்கிய உந்துசக்கி என்றார் தாக்கரே (Allen.1960-169).இன்னும் டம்பச் சந்தையில் தாக்கரே வெளியிட்ட நோக்கு பற்றி கெட்டில் குறிப்பிடும்போது,

"அவர் டம்பச்சந்தையின் வேசதாரித் தனங்களைத் தோலுரித்து, அவற்றின் கவர்ச்சிகரமான பளபளப்புக்கு அடியிலும், அப்பாலும் இருந்த குமட்டுகிற, மிருகத்தனமான, நிலைதாழ்த்தும் கீழ்மையை வெளிக்கொணர்ந்தார் என்ற பொருளில் எழுதியுள்ளார் (Kettle.1974-158)

சமுதாயத்தில் அனைவரும் குறைபாடுள்ளவர்களே. ஒருவர் இயல்பிலேயே நல்லவராகவோ அல்லது கீயவராகவோ இருப்பதில்லை. குழநினாலதான் நன்மை நீர்மைகளை வெளிப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொருவனும் தனது அந்தரங்கத்தில் அடுத்தவனிடமிருந்து தனித்தீத வாழ்கிறான். ஒவ்வொருவனும்

மாதவையா 1872-1925 / 125

தனித்தனித் தீவுதான் என்று மனிதர்களைத் தாக்கரே அணுகினார். மாதவையாவும், ஒருவனுக்குப் பெருமை தருவது உயர்சாதிப் பிறப்போ அல்லது உயர் பதவியோ அல்ல என்றார். மனசராட்சியின்படி தனக்கும் பிறருக்கும் நல்வது பயக்கும் செயலைச் செய்தால்தான் ஒருவனுக்குப் பெருமை ஏற்படும் என நம்பினார். பார்ப்பனச் சாதிப் பிறப்பை மட்டும் தங்களுடைய உயர்வுக்கு ஆதாரம் என எண்ணிக் கொண்டு, நடத்தையில் சுயநலத்திற்காக அந்தரங்கத்தில் ஆசாரங்களை மீறுவதை வெளிவேஷம்' என்று கண்டித்தார். அதே சமயம், தனது பார்ப்பனச் சாதி உயர்வு, உயர்பதவி ஆகியவற்றை நிலை நாட்ட ஆசாரங்களை மீறத் தயங்காதவன், தீய ஆசாரங்களை மனிதாபிமானத்தின் பொருட்டு மீறும் இளந்தலை முறையினரை வெறுத்து ஒதுக்குவதையும், "வெளிவேஷம்" என்றார். உயர் நடுத்தர வர்கத்தினரின் 'இரட்டை வேஷம்' என்றார். உயர் நடுத்தர வர்கத்தினரின் இரட்டை வேஷங்களையும், போலிப் பெருமைகளையும் (Snobs) தாக்கரே அங்கதச் சுவையோடு விமர்சித்ததை ஒத்து, மாதவையா பார்ப்பனர்களின் போலித்தனங்களையும், வெளி வேசங்களையும் எள்ளி நகையாடி விமர்சித்தார். வேளைக்குத் தக்க வேசம் போடுகிறவர்கள் என்று கிண்டல் செய்தார்.

3. பாத்திரப் படைப்பு;

தாக்கரே இலட்சிய கதாநாயகர்களைப் படைக்கவில்லை. ஓவ்வொரு மனிதனையும் இயக்குகின்ற நல்ல/தீய உணர்வுகள் வெளிப்படுமாறு பாத்திரங்களைப் படைத்தார். ஓவ்வொருவனும் நல்லவனாகவும்/தீயவனாகவுமே இருக்க முடியும் என்று போப் (pop)e என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர்கள் சொன்ன தத்துவத்தைத் தாக்கரே தமது நாவல்களில் எடுத்துரைத்தாக ஒரு ஆங்கில விமர்சகர் குறிப்பிடுவார். (Tillostson, 1963:266). தாக்கரேயின் கதாமாந்தர்களான ஆர்தர் பென்டென்னிஸ், ஃபோதாரிங்கே, ஹென்றி எஸ்மாண்ட், நியூகோம்ஸ், விரஜினியன் ஆகியோர் நிறைகளோடு குறைகள்

ராஜ் கெளதமன்/126

பெற்றவர்கள். இவ்வாறு கதாமாந்தர்களை அவர் அணுகியதற்கு, தாக்கரே வாசகர்களை விளித்துக் கேட்ட ஒரு கேள்வி போதுமானது:நீங்கள் பழகிய மனிதர்களில் அப்பழக்கில்லாத ஒரு பத்துப் பேரைச் சுட்டிக் காட்ட முடியுமா? (Thackeray:1959-B:17). மாதவையாவும் இதே மாதிரியே மனிதர்களை அணுகினார். இவர் படைத்து கூதை மாந்தர்கள் உயர் பண்புள்ளவர்களாயினாலும், சூழலின் காரணமாகத் தவறான வழியில் செல்ல நினைக்கும் பலவீனர்களாகவும், வழிதவறுபவர்களாகவும் காணப் படுகிறார்கள். நாராயணன், கோபாலன். ('ப.ச.') கோவிந்தன் ('ச.ன.'), போ.சுப்பையர், வீரசங்கிலித் தேவர் ('வி.மா.') ஆகியோர் குறைபாடுகள் மிகுந்த கதாமாந்தர்களாவர்.குறை நிறைகள் ஒருவனிடம் சமமாக இருப்பதை மாதவையா பலியும் பசவும் இரண்டுமே ஒருவனிடம் முரண்படாது ஓத்துப் போகின்றன. என்ற பொருளில் குறிப்பிட்டார்.(அ.மா.1944-3வது அதி) இருவருமே மனிதர்கள் எப்படி இருப்பதாக நினைத்தார்களோ அப்படியே படைத்தார்கள் தாக்கரே படைத்த எஸ்மான்ட், பெண்டென்னிஸ். நியுகோம்ஸ் பற்றித் தமது கருத்தை வெளியிட்ட டெநிஸன், "தவறான உணர்வுகள் ம்லிந்து விட்ட இந்தக் காலத்தில் தாக்கரே கூறியதைப் போல, ஒரு மனிதனை அவன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சித்தரிக்கக்கூடாது எற்று குறிப்பிட்டதைக் கவனிக்க வேண்டும்". என்று கூறினார். (Thackeray:1952:XII). மாதவையாவுக்கு முன் நாட்டு வெளியிட்ட வேதநாயகம் பிள்ளை, மனித இயல்பை உள்ளவாறு படைத்தால். அது படிக்கிற இளைஞர்களுக்கும், அனுபவமற்றவர்களுக்கும், தவறான வழிகாட்டியாகிவிடும் என்று எச்சரித்தார். (வேதநாயகம் பிள்ளை : 1979 :முன்). மாதவையாவுக்கு இதில் உடன்பாடில்லை தாக்கரேயைப் போல, மனிதரின் குறைகளை எடுத்துக் காட்டி. அவற்றை அகற்ற வேண்டியதின் அவசியத்தைப் படிப்பவர்கள் உணர வேண்டும் என்ற நோக்கில் உறுதியாக இருந்தார்.

இவ்வாறு குறைகளும், பலவீனங்களும் நிரம்பிய மாந்தரைப் படைத்தபோது, படிப்பவர்கள் இதனால் படிப்பினை பெறவேண்டும் என்று தாக்கரே எழுதினாரேயன்றி, அத்தீமைகளைக் கவர்ச்சிகரமாகக் காட்டவில்லை, அப்படிக் காட்டினால் படிப்பவர்களின் ஒழுக்கவுணர்வு அதிர்ச்சிக் குள்ளகாகி. வெறுப்பை உண்டாக்கும் என்பதை உணர்ந்திருந்தார். ஒரு போதகரின் (Preacher) பொறுப்பு ணரவோடு மனிதக் குறைகளைச் சித்திரித்தார் என்று ஒரு விமர்சகர் குறிப்பிடுவார் (welsh.1968:49) மாதவையாவும் இத்தகைய பொறுப்புணர்ச்சிமிக்க படைப்பாளியாவார். பலவீனங்களை நகைப்பிற்கு இடமாக்கினார். குறைகள் மிக்கோர் அழிவதாகப் படிப்பினையைச் சொன்னார் இதனைச் சரிவர உணராமல் க.நா.சுப்பிரமணியன் என்ற தற்கால விமர்சகர்,

“ மாதவையாவுக்கு உலகிலுள்ளவர்களில்
பெரும்பகுதியினர் தவறு செய்கிறவர்கள்,
கெட்டவர்கள் என்பது போன்ற ஒர்
அடிப்படைபான எண்ணமிருந்தது
தெளிவாகச் தெரிகிறது”

என்று எழுதியுள்ளார் (க.நா.ச.1957;56) (ஒன்று க.நா.ச. வுக்குத் தமது பார்ட ச்சாதியை மாதவையா கடுமையாக விமரிசித்தது பிடிக்க லோ, அல்லது மாதவையாவின் உயர்ந்த நோக்கங்களை ஆழ்ந்து அறியாமல் மேலோட்டமாகப் படித்ததாலோ இப்படியொரு தவறான தீர்ப்பை வழங்கியிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.ஆர்.)

தனிமனிதப் பாத்திரங்கள்:

தாக்கரேயும், மாதவையாவும் குறைபாடுகள் மிக்க மனிதர்களைப் படைத்ததோடு மட்டுமின்றி, அவர்களைத் தனிமனிதர்களாகவும் படைத்தார்கள். மனிதர்கள், சமூகவாழ்வில் பலவேறு உறவுமுறைகளில் கலந்தபோதிலும்,

ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் அந்தரங்கமான ஓர் உலகம் இருந்து கொண்டிருப்பதாகத் தாக்கரே வலியுறுத்தினார். மனிதர்களைத் தனித்த நலன்களைக் கொண்ட தனிமனிதர்களாக மாதவையா நோக்கியதற்குத் தாக்கரேதான் வழிகாட்டி தனிமனிதர் பற்றித் தாக்கரே தமது நாவல்களில் எழுதியவற்றை மாதவையா தம்முடைய நாவல்களில் மேற்கோளிட்டும், சில மாற்றங்களோடு அப்படியே தமிழில் மொழிபெயர்த்தும் எடுத்தாண்டுள்ளார், தாக்கரே தனிமனிதக் கொள்கையையும். வெளிவேசமிடும் மனித இயல்பையும் இணைத்துப் பார்த்தார். ஒவ்வொருவரும் தனித்தனித் தீவிரன், இவர்கள் வெளியுலகத்தார் பார்வையில் சுயநலமற்றவர்களைப் போலத் தெரிந்தாலும், அந்தரங்கத்தில் தத்தம் நலன்களிலும், கவலைகளிலும்தான் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தில் தாக்கரே ஆழந்த நம்பிக்கை கொண்டவர். இக்கருத்தை மாதவையா தமது இளமைக்காலப் படைப்புக்களான 'ப.ச.', 'தி. கோ.' (கலவை) ஆகிய படைப்புக்களில் பிரதிபலித்துள்ளார்.

"ஒவ்வொருவரும் வேளைக்குத் தக்கபடி வேஷம்
போடுகின்றனர்.... அனைவரும் உள்ளபடி
வாழ்வதில்லை.. ஒவ்வொருவனும் பாசாங்கு
செய்கிறான். ஒரு கூரைக் கீழிருப்பவர்கள்
ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்றுகிறார்கள்"

என்று மாதவையா. தனிமனிதரின் பிளவு" : ஆனால் பற்றி கூறியுள்ளார் (அ.மா. 1944 : 3வது. அதி. இக்கருத்து மேற்கத்தியப் பண்பாட்டுக் கருத்தியலின் ஓர் இன்றியமையாத வாழ்க்கை நோக்கோடு தொடர்புற்றுள்ளது. இந்துப் பெருமரபில், முழுமையியலின் (holism)கொள்கைப்படி, தனிமனிதர்களைவிட சாதி, குடும்பம், மதம், கிராமம், என்ற முழுமைகளை ஈவையை பெற்றிருந்தன. நனிநபர்களாக அன்றி மனிதரை, அவர்களுடைய குடும்பம், சாதி, மதம், உரர் ஆகியவற்றைக் கொள்ளுத் தூதான் இந்துப் பெருமரபில்

முக்கிய அம்சம் ஆனால் மேற்கத்திய பண்பாடும், பொருளாதார உற்பத்திமுறையும், சட்டமும் இதற்கு எதிராக அமைந்தன. தனிமனிதனையே பொறுப்பாக்கின.

இந்தத் தனிமனிதக் கொள்கையைத் தாக்கரே தமது நாவல்களில் மிக அழுத்தமாக வெளிப்படுத்தினார். இக்கொள்கையில், மனம் பறிகொடுத்த மாதவையா தமது இருபத்தாறாவது வயதில் முதல்முதலாக வெளியிட்ட 'ப.ச.' முதற்பாகத்தில், இது குறித்த தாக்கரேயின் கூற்றுகளைத் தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்ப சில மாற்றங்களோடு அப்பட்டமாக மொழிபெயர்த்து இணைத்துள்ளார். சற்று விரிவாக இருப்பினும், மாதவையா சுதந்திரமாக மொழிபெயர்த்த பகுதிகளைத் தருவது அவசியம். தாக்கரே தமது 'பென்டென்னிஸ் சரித்திரம்' நாவலில் தமது பாத்திரங்களைப் பற்றி வாசகர்களிடம் விமர்சித்தபோது கீழவருமாறு எழுதினார்:

"Thus O friendly readers we see how every man in the world has his own private griefs and business by which his is more cast down or occupied than by the affairs or sorrows of any other person. while Mrs. Pendennis is disquieting herself about losing her son and that anxious hold she has had of him, as long as he has remained in the mother's nest, whence he is about to take flight into the great world beyond while the Mayor's great soul chafes and pets, inwardly vexed as he thinks what great parties are going on in London, and that he might be sunning himself in the glance of Ducks and Duccesses but for those cursed affairs which keep him in a wretched little country hole - while penitossing between his passion and a more agreeable sensation, unacknowledged yet, but swaying him considerably namely his longing to see the world- Mr. smirke has a private care

"

watching at his bedside, and witting behind him on his pony, and is no more satisfied than the rest of us How lonely we are in the world how selfish and secret, every body! you and your wife have pressed the same pillow for forty years and fancy yourselves unified- Psh, does she cry out when you have the gout, or do you lie awake when she has the tooth ache? Your artless daughter, seemingly all innocence and devoted to her mamma and her piano-lesson is thinking of neither, but of the young Lieutenant with whom she danced at the last ball. the honest frank boy just returned from school is secretly speculating upon the money you will give him, and the delit he owes the tart-man, the old grandmother crooning the corner and bound another world with in a few months, has some business or cares which are quite private and her own- very likely she is thinking of fifty years back, and that night when she made such an impression and danced a cotillon with captain before your father proposed for her, or what a silly little over-rated creature your wife is and how absurdly you are infatuated about her-and, as for your wife- O, philosophic reader, answer and say- Do you tell her all? Ah, Sir-a distinct universe walks about under your hat and under mine-all things in nature are different to each-women we look at has not the same features,the dish we eat from has not the same taste to the one and the other- you and I are but a pair of infinite isolations, which some fellow-islands a little more or less near to us" (Thackeray:1959-A:148-149)

இதன் தமிழ் வடிவம் 'ப.ச.'முதற்பாகத்தில் கீழ்வரும் மாற்றங்களோடு இடம் பெற்றுள்ளது :-

ஆயினும் நன்பரே! இதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்ப்போம். சாவித்திரிக்கு மனதுக்கிசைந்த மணவாளன் இயல்பாக வாய்த்து. குழந்தைகளும் பிறந்திருப்பின், அவன் தன் சகோதரன் மீதும், தகப்பனார் மீதும் இவ்வளவு பரிசுத்தமான வாஞ்சை வைத்திருக்க மாட்டா ளௌன்பது திண்ணனம். கோபாலனோ தன் தமக்கையைக் கண்ணுள் மணியாக பாவித்து நேசித்தபோதிலும், அவன் முக்கிய விசாரமெல்லாம் அக்கண்மணியுட் பாவைக்குச் சமானவளாகி இப்பொழுது பேய்பிடித்து வருந்தும் தன் மனைவியைப் பற்றியே. சாவித்திரியும், கோபாலனும் தம் பேரில் எவ்வளவோ அன்பாயிருப்பினும் தானும் அவர்களைத் தம்முயிர் நிலைகளாக எண்ணியிருப்பினும் இப்பொழுது சேஷையருடைய எண்ணங்கள் எல்லாம் தாம் புதிதாக மணம் புரிந்த மனையாளைப் பற்றியே, சங்குவின் நினைவுகளெல்லாம் தன் விவாகத்தைக் குறித்தே, ஐயாசாமி வாத்தியாருக்கோ கலியாணமானாலும், எழவாளாலும் பணமே குறி. குள்ளச்சுந்தரமையருக்கோ எவர் எப்படியானாலும் நினைவெல்லாம் மறத்தி சுடலி பேரில்தான். அம்மறத்துக்கோ பள் வீரபத்திரன் பேரிலே நினைவு. இவ்விதமாக, எல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் நேசமாயிருந்தும், எவ்வளவோ அன்பு பாராட்டியும், ஒவ்வொருவருக்கும், தனியாக ஒரு அந்தாங்க விருப்பமிருந்து கொண்டேயிருக்கிறது... ஐனங்கள் நிறைந்த இவ்விசாலமான உலகில் நாம் ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு தனிமையாயும் கயநலசித்தர்களாயும் இருக்கிறோம்! நீரும்

உம்முடைய அகமுடையானும் நாற்பது
 வருஷகாலமாக ஒரே தலையணையில் தலை
 வைத்துத் தூங்கி, ஒருமித்து வாழ்வதாகப்
 பாவிக்கிறீர்கள். இதென்ன பைத்தியம்! உமக்குக்
 காலநோகும் பொழுது, அவள் கண்ணீர்
 விடுகிறாரோ? அவ்விடு, அவள் பஸ்விக்கும்
 பொழுது, நீர் விழித்திருக்கிறீரோ? உம்முடைய
 களங்கமற்ற மகள், வெளிப்பார்வைக்கு, தையல்
 வேலையிலும், வீட்டுவேலையிலும் கவனமாய்
 இருக்கிறாள். ஆனால் உண்மையில் அவள் அன்று
 குத்திரைமீற போனவனைப் பற்றி நினைத்து
 நினைத்து வருங்குவதை நீர் அறியாரோ? உம்முடைய
 கபடமற்ற குமாரனை நீர் மெச்சி முத்தமிடும்
 பொழுது அவன் நீர் கொடுப்பதாகச் சொன்ன
 பண்ததையும், மிட்டாய்க் கடைக்காரனுக்குத் தான்
 கொடுக்கவேண்டிய கடனைப்பற்றியும் நினைத்து
 கொண்டிருக்கிறான். குத்திருமலோடு மூலையில்
 கிடக்கும் உம்முடைய பாட்டியாருங்கூட, இவ்வளவு
 வயதாகியும், மயானம் இவ்வளவு நெருங்கியும்,
 இரகசியமான சொந்தக் கவலைகளில்லாதிருக்க
 வில்லை, அநீகமாக எழுபது வருஷங்களுக்கு முன்
 தனக்கிருந்த அழகையும், நகைகளையும், 'தாசில்தார்'
 கூடத்தெருவழியாக ஒருநாள் போகையில் தன்னைத்
 திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டு போனதைப்பற்றி
 அவள் நினைத்து கொண்டிருக்கலாம். ஏன்?
 இவ்வளவு அன்பு பாராட்டிக் கொண்டாடிப் புகழும்
 உம்முடைய மனைவியைத்தான் பாரும். எவ்வளவு
 கர்வம் உடையவளாயும், அற்ப சந்தோஷியாயும்
 வீணாசை . பிடித்தவளாயுமிருக்கிறாள்! இது
 கிடக்கட்டும் நண்பரே சுத்தியமாகச் சொல்லும் நீர்
 செய்வதையெல்லாம் அவளுக்கு மறையாமல்
 சொல்லுகிறீரோ? ஏன் ஓயம். என் பேச்சு.

உம்முடைய மூளையிலும் எம்முடைய மூளையிலும் தனித்தனியான உலகங்கள் சஞ்சரிக்கின்றன. உலகத்தில் யாவும் ஒன்றுக்கொன்று பேதமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. உம்முடைய கண்ணுக்கு . அழகுள்ளவளாகத் தோன்றும் பெண் எம்முடைய கண்களுக்கு அப்படித் தோன்று கிறதில்லை. உமக்கு மதுரமாக உள்ள கணவு எனக்கு வெறுப்பாக இருக்கிறது, இவ்வாழ்க்கை பெருங்கடலில் நீரும் நாமும் தனித்தனியான திவுகளே. இன்னும் உள்ளவர் ஓவ்வொருவரும் நமக்குச் சற்று சமீபத்திலும் தூரத்திலுமள்ள வெவ்வேறு திவுகளுக்கு உவமையாகக் கூறுதலே தகுதி" (அ.மா.1978:106-108)

தாக்கரேயின் நாவல் பகுதியை மாதவையா மொழிப்பெயர்த்துத் தமது நாவலில் இணைத்திருப்பது ஐயத்திற்கிடமின்றி தெரிகிறது. இப்படி மொழிபெயர்த்தபோது, ஆங்கிலக் கதாபாத்திரங்களுக்குப் பதிலாகத் தமது நாவல் மாந்தரை விமர்சித்துள்ளார். அதோடு ஆங்கிலப் பண்பாட்டிற்குரிய 'பியானோ' வகுப்பும், காப்டனும், தமிழ்பண்பாட்டிற்கு ஏற்ப தையல்வேலை என்றும், தாசில்தார் என்றும் மாற்றம் செய்யப்படுள்ளன. பிற பகுதிகள் எல்லாம் தந்திரமான நேரடி மொழிபெயர்ப்புக்களே!

. அடுத்து தனிமனித மீட்சி குறித்து தாக்கரே எழுதும் போது,

"Ah! what a dangerous journey it is and how the bravest man stumble and the strongest fail, Brother way-farer! may you have a kind arm to support yours on the path, and a friendly hand to succour those who fall beside you! May truth guide, mercy forgiven at the end and love accompany always! without that lamp how blind the traveller would be and how black and

ராஜ் கெளதமன்/134

cheerless the journey"

என்று எழுதியள்ளாரி. (Thackeray.1959-A:165-66)மாதவையா இதனைத் திழ்வருமாறு மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

"இவ்வுலக வாழ்க்கை எவ்வளவு அபாயகரமானதாய் இருக்கின்றது, எவ்வளவோ தெரியமுடையவர் களையும், பராக்கிரமசாலிகளையும் கூட, மனம் பதறிப் பின்னிடச் செய்ய வல்லது; உடன் செல்லும் பிரயாணியே! வழியில் ஓர் அன்புள்ள கை உம்முடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டு நீர் தடுமாறி விடாது காக்கட்டும். உம்முடைய பக்கத்தில் விழுப்பவர்களை நீர் கைதூக்கி இளைப்பாற்று வீராக! இவ்வாழ்க்கைப் பிரயாணத்தில் உண்மை முன் சென்று வழிகாட்டி, அன்பே எப்பொழுதும் உமக்குத் துணையாகட்டும். முடிவில் கருணையால் நீர் மன்னிக்கப்படுவீராக! அன்பெனும் விளக்கின்றேல், நாம் இப்பிரபஞ் சீருளில் குருடர்களுக்குச் சமானராய் எவ்வளவு வியாகுலத்துடனும் கவலையுடனும் இவ்வுலக வாழ்க்கையாகிய பிரயாணத்திற் கிடந்துழல்வோம்" (அ.மா.1978:108)

தாக்கரேயின் பெயரைக் குறிப்பிடாமலே மாதவையா தம் நாவலின், குறிப்பாக முதல் நாவலான 'ப.ச.' முதற்பாகத்தில் இப்படி மொழிபெயர்த்து இணைத்துள்ளார். இதற்குப் பின் அவர் எழுதிய நாவல்களில் தாக்கரேயின் பெயரைக் குறிப்பிட்டே அன்னாருடைய கருத்துக்களை மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்டுள்ளார். அவை :

"....என்னைப் பற்றி அவன் தவறாக நினைக்க வேண்டாம். ஆனால் நாம் அனைவரும் தனித்தனித் தீவுகள் என்றும், ஒவ்வொருவரின் தலைப்பாகைக்கு உள்ளும் வேறு வேறான உலகம் இருக்கிறது என்றும் தாக்கரே கூறியதை ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ளட்டும்.

(A.M.1906;191)

"ஓவ்வொருவர் தலைப்பாகைக்குள்ளும் வேறு வேறான பிரபஞ்சம் சஞ்சரிக்கிறது, சிருஷ்டிப் பெருங்கடவில் நாமெல்லாம் ஓன்றுக் கொன்று சம்பந்தமில்லாத திட்டுக்களுக்குச் சமானம் என்று தாக்கரே புலவர் சொல்லுகின்றதின் பொருள் இன்று தான் எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது"(அ.மா.1978:162)

"கொள்கைகளை மதிக்காமல் முண்டியடித்துக் கொண்டு செல்பவன் வாழ்க்கையில் வெற்றி கண்டே தீர்வான் என்று தாக்கரே சொன்னதைப் பொன் வாக்காகக் கொண்டு ஒழுகத் தொடங்கினார் (A.M.1909:23)

ஆண்-பெண் உறவு:

தாக்கரே -மாதவையா ஒற்றுமைகளைப் பற்றி குறிப்பிடும் க.கைலாசபதி,"இருவரும் ஆண்-பெண் உறவை மிகத் துணிச்சலாகக் கையாண்டார்கள்" என்பார். (கைலாசபதி: (1977:189). தொடக்காலத் தமிழ் நாவலா சிரியர்கள், எதார்த்த நாவலை எழுதிய போது, தங்கள் சமகாலச், சமூகத்தில் காணப்பட்ட ஆண்-பெண் உறவுகளை உள்ளபடியே படைக்கத் தயக்கம் காட்டினார்கள். சாதி, மத, குடும்ப ஆசாரங்களால் இறுகிப்போன இந்துச் சமூகத்தில் திருமணம் என்கிற அமைப்பிற்கு மீறியும், அந்தரங்கத்திலும் நிலவிய ஆண்-பெண் பாலியல் சம்பந்தப்பட்ட உறவுகளைப் பற்றி எழுதுவது ஒழுக்கக் கேடாகக் கருதப்பட்டது. எழுதினால் இளைஞர்களும், பெண்களும் 'கெட்டுப் 'போவார்கள் என நினைத்தார்கள். அதனால் அவை மறைக்கப் பட்டன.

தமிழில் 1800 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய அகப்பாடல்களில் மணவாழ்க்கை என்கிற கற்பு வாழ்வுக்கு முன், குடி, பருவம், செல்வம் முதலியவற்றில் ஒத்த சிறப்பை உடைய ஆணும் பெண்ணும் மறைவாக நடத்திய காதல்

ராஜ் கெளதமன்/186

வாழ்க்கை என்கிற களவு வாழ்வு நடத்தியதாகப் பதிவாகியுள்ளது. இவை தவிர, ஒருதலைக் காதலும், ஒவ்வாக காமமும், 'கைக்கிளை', 'பெருந்தினை', கீனப் பெயரிட்டுத் தனிக்கை செய்யப்பட்டன.இப்படிப்பட்ட ஆண்-பெண் உறவுகள் தொன்மைக் காலங்களில் நடைமுறையில் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அகப் பாடல்களில் இவை இலக்கிய சம்பிரதாயங்களாக மாறியிருந்தன. களவு, கைக்கிளை, பெருந்தினை வகைப்பட்ட ஆண்-பெண் உறவுகள் பின்னர் பக்கி இயக்கம். தனிப்பாடல்கள் வரை ஒருவித அக இலக்கிய மாபாகவே பின்பற்றப்பட்டன. பரத்தமை ஒழுக்கம் தவிர, வேறு வகைப்பட்ட அசாதாரணமான ஆண்-பெண் உறவுகள் சித்திரமாகவில்லை என்றே கூறுவாம். வடநாட்டுக் கணதகளைக் கொண்டு உருவான ஒரு சில காவியங்களில் விதிவிலக்காக ஒரு சில உறவுகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. உதாரணம்: யசோதர காவியத்தில், அரசனின் பத்தினி, யானைப்பகனுடன் உறவாடுவது, இராமாயணத்தில் சொந்த சகோதரனின் மனைவியை அபகரித்துக் கொள்வது, மனிமேகலையில், ஒரு பார்ப்பனனின் மனைவி இன்னொருவருடன் உறவாடி மகப்பேறு 'அடைவது, பெருங்கதை, உதயனகுமார காவியம்-இரண்டும்' ஒரே கவிதைதான்-ஆகியவற்றில் பிரிந்துபோன கணவனுக்கு ஒரு பெண்-சாங்கியத்தாய்-துரோகம் புரிவது.....)

ஐரோப்பிய மரபில், மறுமலர்ச்சிக் காலத்தையுடெந்து, சமுதாயத்தில் ஆணும்-பெண்ணும் கலந்து பழகுவதற்கு ஓரளவிற்கு அனுமதிக்கப்பட்டனர்.இதனை ஒழுக்கக் குறைவாக எண்ணவில்லை. குறிப்பாகத் தொழில் புரட்சியின் பின் எழுந்த தொடக்க கால முதலாளியிப் பண்பாட்டில் இது வரவேற்கப்பட்டது. பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் நடன விருந்தளித்துத் தங்கள் பெண்களுக்கு ஏற்ற வரன்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். தங்கள் பெண்களோடு நடனமாடவும், பேசிப் பழகவும் ஆண்களை ஊக்கப்படுத்தினார்கள். இதனை ஐரோப்பிய எதார்த்தவகை

நாவல்கள் பிரதிபலித்தன. தாக்கரே நாவல்கள் இதற்குச் சான்று.

தாக்கரே, உரிய பருவம் வந்தவர்களின் காதலை மட்டுமன்றி, வயதிலும், அனுபவத்திலும் வித்தியாசம் கொண்ட ஆண்-பெண் காதலைப்பற்றியும் எழுதினார். ஹென்றி எஸ்மாண்ட் என்ற இளைஞருக்கு, அவனது தாய் போல் மதிக்கத்தக்க வயதான பீட்ரிக்ஸ்(Beatrix) என்ற அம்மையார் மீது எழும் காதலைப் பற்றித் தாக்கரே எழுதினார். சிறுவனான ஹென்றி, பீட்ரிக்ஸை முதன்முறையாகப் பார்த்தபோது அவனுக்குள் ஏற்பட்ட வளரிளம் பருவத்து உணர்வுகளைத் தாக்கரே இப்படி வருணித்துள்ளார்.

"இந்தப் பெண்ணின் ஒவ்வொரு பார்வையிலும் அல்லது அசைவிலும் தேவதையின் மென்மையும், ஒளியும் இருப்பதாகச் சிறுவன் நினைத்தான். அவள் நின்றாலும் அசைந்தாலும், நளினமாக இருந்தது. அவனுடைய குரலின் தொனியும், அவள் கூறிய வெகு அற்பமான சொற்களும், அவனுக்கு இன்பமளித்தன..... அவள் பார்வையில் படுதலும் அவள் வாய்திறந்து கூறுவதற்கு முன்பே அவள் கட்டளையை நிறைவேற்ற ஒடுதலும், அவளைக் காணுதலும், பின்தொடருதலும், அவளை வழிபடுதலுமே அவன் வாழ்வின் தொழிலாயிற்று" (Thackeray:1959-C:58)

சற்றேக்குறைய இதனை ஒத்த ஒரு இளம்பிள்ளைக் காதல் உணர்வை மாதவையாவும் 'ப.ச.' முதற்பாகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தாக்கரே வளரிளம் பருவத் தொடக்கத்தில் சிறுவர்களுக்கு ஒரு பருவ மங்கையைப் பார்த்தவுடனே உந்தி எழுக்கூடிய ஒரு வித பாலியல் பரவசத்தை அல்லது மயக்கத்தை (Infatuation) படைத்த மாதிரி, மாதவையாவும் படைத்துள்ளார். ப.ச., நாவலில், வளரிளம் பருவச் சிறுவன் நாராயணன் தன்னிலும் முத்த, இளம் பெண் சாவித்திரியை

ராஜ் கெளதமன்/ 138

முதன் முதலாகப் பார்த்தபோது பரவமசடைவதைப் பற்றி எழுதிய மாதவையா,

“அவள் பேசும் அற்ப வார்த்தைகளையுங் கூட ஏதோ பெரும் பொருளாடங்கிய மதுரமான தில்ய ரகசியங்களாக எண்ணினான். அவள் சர்ரத்தின் ஒவ்வோர் அசைவும் அவன் கண்களுக்குப் புதிது புதிதான அழகுகளை வெளியிட்டன ... அவளை ஸரஸ்வதியும், வஷ்மியுமாகக் கூடி அவதரித்த ஒரு குலதெய்வமாக நினைந்தானே யொழிய, கேவலம் ஒரு சாதாரணப் பெண்ணென்று மதிக்கவில்லை.” என்று வருணித்துள்ளார் (அ.மா. 1978 . 50)

தாக்கரே படைத்த எஸ்மாண்ட், பிட்ரிக்ஸைத் தனது தாயாகவும், புனிதவதி (saint) யாகவும், தன்னை அவளது பக்தனாகவும் பாவித்து ஆறுதலடைவதைப்போல (Thackeray 1959-127), மாதவையா படைத்த நாராயணன் சாவித்திரி தனது சகோதரியாக இல்லாமற் போனது பற்றி வருத்தமுற்று, அவளைப் பெண் தெய்வம்,, குலதெய்வம் என்றெல்லாம் போற்றுகிறான். எனவே, வளரிளம் பருவத்துச் சிறுவனின் பெண் பற்றிய அடிமனக் குறுகுறுப்பானது, மேல் மனதில் தாய், தெய்வம், சகோதரி என்னும் உயர்ந்த பிம்பங்களாக மடைமாற்று ஆகின்ற உளவியல் செயல்பாட்டைத் தாக்கரே போல மாதவையாவும் நுனுகிப் பார்த்துள்ளமை தெரிகிறது.

வளரிளம் பருவத்துச் சிறுவர்கள்/இளைஞர்கள் நாடக நடிகையர், நடனமங்கையர் மீது தீராக் காதலுற்று மோகத்தின் வேகத்தில் அவர்களுக்குக் கடிதங்கள் எழுதுவதை இருவரும் தம் நாவல்களில் வருணித்துள்ளனர். “பெண்டென்னில் சரித்திரத்தில் (முதற் பாகம்), ஆர்தர் பெண்டென்னில் என்னும் வளரிளம் பருவத்து இளைஞன் ஒரு நாடக நடிகையைக் கண்டதும் மோக பரவசமாகிக் காதல் கடிதங்கள் எழுதுகிறான். பைத்தியம் போல ஆகிறான். இதே போல, மாதவையாவின் ‘தி . கோ.’ நாவலில் (7வது அதி.) பதினெண்ந்து வயதுச் சிறுவன்,

மணிவிழாவில் சதிராடிய பதினாறு வயது தாசியின் பாட்டைக் கேட்டு, மனம் பேதலித்து, கடிதங்கள் எழுதுகிறான், வசிய மந்திரம் செபிக்கிறான். பைத்தியம் போல ஆகிறான். அது வரை, இலக்கியங்களில் பதிவு செய்ய அனுமதிக்கப்படாத ஆண்-பெண் உறவு வகைகளை மாதவையா முதன் முதலாகத் தமது நாவல்களில் சித்தரித்தற்குத் தாக்கரேயின் நாவல்கள் முன்னுதாரணமாக இருந்துள்ளன எனக் கருதுவதில் தவறில்லை.

4. நாவலின் கூறுகள்.

இருவரும் எதார்த்த நாவல் வகையைப் படைத்த எழுத்தாளர்கள். இருவருடைய நாவல்களிலும் சில ஒற்றுமையான அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன, ஆங்கில நாவலாசிரியர்களில், மாதவையா தமக்கான முன்னோடியாகத் தாக்கரேயைக் கொண்டதனால்தான் நாவலை அமைப்பதிலும், நாவலின் இடையே கருத்துரைகளை வழங்குவதிலும், பாத்திரங்களைப் பற்றி வாசகர்களிடம் விமர்சிப்பதிலும், சொந்த வாழ்க்கைச் சாயலில் பாத்திரங்களைப் படைப்பதிலும், குழந்தைகளின் பிழையான கடிதங்களைப் பயன்படுத்துவதிலும் நாவல் முடிக்கிற முறையிலும் தாக்கரேயோடு ஒற்றுமை மிக்கவராக மாதவையா காட்சியளிக்கிறார்.

வாசகர்களிடம் கருத்துரைகளை வழங்குதல் :

பொதுவாகத் தொடக்க கால நாவலாசியர்கள், நாவலின் இடையே புகுந்து கதையை நிறுத்திவிட்டு, வாசகர்களிடம் நேரடியாகப் பேசும் போக்கினைப் பரவலாகக் கானலாம். அவர்கள், எடுத்துரைக்கும் காட்சிகளையும் வாசகர்கள் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளவே இவ்வாறு குறுக்கிடு செய்தார்கள். நாம் ஒப்பிட்டு வருகிற இருவரும் இதற்கு விதிவிலக்காக இல்லை. தாக்கரே செய்த குறுக்கீடுகளுக்குச் சில சான்றுகள்.

ராஜ் கெளுமன்/140

"கருணைமிக்க என்னுடைய வாசகர் இச்சரித்திரத்திற்கு "டம்பச்சந்தை' என்ற தலைப்பை இட்டாததை தயை கூர்ந்து நினைவு படுத்த வேண்டுகிறேன். டம்பச்சந்தை என்பது வீணான, கொடிய, மடமைமிக்க இடமாகும் .... "

(Thackeray. 1959 -D 75-76)

"இளைஞர்கள் வெளியே வர திருமணம் தவிர வேவறான் காரணம் இருக்கமுடியும்...ப்பூ, அவர்கள் தங்கள் பெண்கள் பெண்களை (இளைஞர்களுக்கு) மணார் செய்விக்கந்தானோ விருப்புகிறார்கள்"

(Thackeray. 1959 -D : 22)

ஓ! நட்புமிக்க வாசகர்களே! இவ்வுலகிலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும். தனக்கே உரிய அந்தரங்கமான துயரங்களையும், அலுவல்களையும் கொண்டவனாக இருக்கிறான்.

(Thackeray 1959 -D :106 - 107)

"உடன் பயணம் செய்யும் சகோதரனே!வழியில் கருணைமிக்க ஒரு கரம் உண்ணேத் தாங்கிச் செல்லட்டும்".

(Thackeray 1959 -D : 165-66)

"ஆ! நட்புள்ள இலம் வாசகனே !இவ்வுலகில் சோதனங்களையால் அலைச்சுக்கழிக்கப்பட்டு அவைகிறபோது, உன்மீது அன்றி கொள்ளு ட னக்காக ஜெபிக்கிற ஒன்றிரண்டு 'தூய உள்ளங்கள் உனக்குக் கிடைக்கட்டும்."

(Thackeray.1951:273).

"நம்முடைய பெண்கள், மலபார் மனைவிகளைப் போல புன்முறைவித்துக் கொண்டே தங்களைத் தாங்களே தியாகம் பண்ண வற்புறுத்தப் படுகிறார்கள்.தங்களுடைய கணவர்கள் உறவினர்

களின் கைதட்டல், பாராட்டுக் கூச்சலுக்கிடையே நம்பெண்கள் தங்களின் வலியின் அழுகையை மூடி மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்"

(Thackeray.1959 - C:103).

தாக்கரேயின் இந்தக் குறுக்கீடுகள், காட்சிகளை விளக்குவதை விடமற்றொன்றை விளக்கவே நிகழ்ந்துள்ளன. தாக்கரே தமது எழுத்துப் பணியைக் கட்டுரைகள் எழுதுவதில் தொடங்கி, பின்னரே நாவல்களைப் படைத்தவர். எனவே நாவலை, ஒரு பிறவிக் கட்டுரையாளனின் நோக்கில்தான் அவர் படைத்ததாக ஆலன் குறிப்பிடுகிறார். (Allen.1969:57). மேலும்

"ஸா புஞ்சிர் அல்லது அடிசன் ஆகியோரின் முறையிலே தாக்கரேயின் நாவல்களிலிருந்து ஒன்று அல்லது இரண்டு தொகுப்புகளாக வெளியிடும் கட்டுரைகளை எடுத்து விடலாம்". என்று இரா.தண்டாயுதம் (1979 : 79 - 80), தமது நூலின் மேற்கத்திய விமர்சகர் ஒருவரை மேற்கொள் காட்டி எழுதியுள்ளதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

மாதவையாவும் இவ்வாறு தம் நாவல்களில் குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காகக் குறுக்கீடு செய்துள்ளார். நாவலைப் படைப்பதற்கு இவர் கொண்டிருந்த நோக்கங்களில், சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை, மாதவையா நேரடியாக, 'இதைப் படிக்கும் எமது நன்பரே', 'ஆயினும் நன்பரே', என்று விளித்து எழுதினார். இவ்வாறு எழுதி முடித்தபின்," இவ்விஷயத்தில் தக்க சீர்திருத்தம் உண்டாகும்வரை நம் தேசம் முன்னாக்கு வந்து விளங்குகிறீரது" இது நிற்க " என்று கருத்துரையை முடித்துவைப்பார்.அவர் இப்படிக் குறுக்கீடு செய்ததற்கான நோக்கத்தைப் பின் வரும் அவர் கூற்று உணர்த்தும்.

"முன்பு ஓர் அதிகாரத்தில் ஆசிரியர் பெருமையைப் புகழ்ந்து எத் தொழிலினும் அவரதே மேம்பட்டதாகக் கூறினோம். ஆனால் நாம் அப்போது வைத்தியன்

ராஜ் கெளதமன்/142

மசிமையைப் பற்றி நினைக்கவேயில்லை என்று ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம்” (அ.மா.1978:142).

இவ்வாறு மாதவையா தம் நாவல்களினுடாக வழங்கிய கருத்துரைகள் பல . நல்லாசிரியன் இலக்கணம் ('ப.ச':20-21), மருத்துவரின் சிறப்புகள்('ப.ச':142), பெண் கல்வி('ப.ச.'106-108), தமிழிசையின் நிலை ('வி.மா':128-29), அரசுப் பணியாற்றும் இந்தியரின் கடமை('வி.மா':175-76), பெண்ணைப் பற்றிய இந்தியரின் பார்வை ('வி.மா':228-30), விதவை மறுமணத்துக்கான நியாயங்கள் (மு.ம்:72-74,75-79). இவ்வாறு நீண்ட கருத்துக்களை மாதவையா வழங்கியது பற்றி எழுதிய க.கைலாசபதி,

“மாதவையா பக்கம் பக்கமாக விளக்கவுரைகள் கூறிச் செல்வதைப் படிக்கும் போது தாக்கரேயின் நினைவு வராமற் போகாது”.

எனத் தாக்கரேயுடன் ஒப்பிட்டுள்ளார் (கைலாசபதி 1977:119)

பாத்திரங்களைப்   பற்றி   வாசகரிடமே
விமரிசித்தல் :

இருவரும், நாவலின் இடையில் புகுந்து , தாம் படைத்த பாத்திரங்களைப் பற்றி, அவற்றின் அந்தரங்க ஆசாபாசங்களைப் பற்றி, கேலியும் கிண்டலும் செய்து அம்பலப் படுத்துவதின் ஒத்த தள்ளை கொள்ளாருக்கிறார்கள். இதற்கு மனிதரைப் பற்றி நோக்கு நிலையில் இருவரும் ஒருமித்த பார்வை கொண்டிருந்ததே காரணம். வெளியில் பகட்டாகத் தோன்றுவதற்குப் பின்னால் புகைந்துள்ள கீழ்மைகளையும், வேசதாரித் தனங்களுக்கு அடியில் மறைந்துள்ள பொய்மைகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு இருவரும் இந்த முறையைக் கையாண்டார்கள்.

தாக்கரே தமது 'டம்பச் சந்தை'நாவலில் கைதையை நிறுத்திவிட்டு வாசகரிடம், பெற்றோர் தம் பெண்ணுக்குப்

பாட்டு, நாட்டியம், பியானோ வாசித்தல் முதலிய பயிற்சி கொடுப்பதற்கும், தங்கள் ஆண்டு வருமானத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கை விருந்து தருவதில் செலவழிப்பதற்கும் காரணம் என்ன? என்ற விளாவை எழுப்புகின்றார். உண்மையில், இளைஞர்கள் மகிழ்ச்சியாக ஆடிப் பாடுவதைக் கண்டு களிப்பதற்காகச் செலவு செய்வது போல வெளிப்பார்வைக்குப் பட்டாலும், பொருத்தமான இளைஞர்களைத் தெரிந்தெடுத்துத் தங்கள் பெண்களை மணம் செய்து கொடுக்கும் சுயநலத்திற்காகவே என்று அம்பலப்படுத்துகின்றார். (Thackeray:1959-D:22). இதே முறையை மாதவையாவும் பின்பற்றியுள்ளார். 'ப.ச' நாவலில், சாவித்திரியைப் பார்க்கும் ஆசையை மனதுக்குள் மறைத்துக் கொண்டு, நாராயணன், அவளுடைய தம்பி கோபாலனோடு பேசுகிறபோது மாதவையா குறுக்கிட்டு,

"இதைப் படிக்கும் எமது நண்பரே....இதோ பாரும்! நம் தோழன் நாராயணனை அவன் மனது ஆட்டுவிக்கும் கூத்தைப் பாரும்"

என்று   பாத்திரத்தின்   அந்தரங்கத்தை
அம்பலப்படுத்துகிறார். நாராயணன், தன் நண்பனிடம், தனது தந்தை சிறைக்குப் போகும் படி ஆனபோதுங் கூட தான் பொய் சொல்லவில்லை என்று கூறியபோது, அவன் நண்பன் கோபாலன், தனக்கு சாந்தி முகூர்த்தத்தில் ஆவஸ் கிடையாது என்று சொன்ன போதும், மாதவையா குறுக்கிட்டு, பிறைக் கோடிட்டு,

("ஓய் நாராயண மனதே! " நீர் பொய் சொல்லா மெய்யர் என்பது, ஓய்! கோபால மனதே ! இவவளவு சீக்கிரம் ருது சாந்தி முகூர்த்தம் வைத்ததில் உமக்குப் பிரியமேயில்லை யென்பது எங்களுக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும்; நீங்கள் அதிகம் பெருமை பாராட்ட வேண்டாம்") என்று விமரிசித்துள்ளார். (அ.மா.1978:71)

தாக்கரே 'பெண்டென்னிஸ்' நாவலில், தமது பாத்திரங்களின் அந்தரங்கமான கவலைகளைப் பற்றி வாசகரிடம் பசிர்ந்து கொண்டதைப் போல, மாதவையாவும், 'ப.ச.' நாவலின் பாத்திரங்களின் மனதுள் பதுங்கியுள்ள மெய்யான மன நாட்டங்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். (தாக்கரே நாவலின் பகுதியை மாதவையா மொழிபெயர்த்த பகுதியில் காணக.)

கதை சொல்லும் விதம் :

நாவலில் கதை சொல்லும் ஆசிரியன், தனது பார்வையிலோ, மூன்றாம் நபரின் பார்வையிலோ பாத்திரங்களின் பார்வையிலோ சொல்லுவது மாடு. ஆனால், தொடக்க கால ஐரோப்பிய நாவலாசிரியர்கள் பாத்திரங்களின் நினைவுக் குறிப்புகளாகவும் (memories), நாட குறிப்புகளாகவும் (diaries), இவற்றை முன்றாம் நபர் ஒருவர் தொகுத்துக் கூறுவதாகவும், கடிதங்களின் தொகுப்பாகவும் கதையை எடுத்துரைத்த முறைகளும் இருந்துள்ளன. 16, 17-ஆம் நூற்றாண்டில் புதிய நாடுகளைக் கண்டறியும் முயற்சியில் ஈடுபாடு ஐரோப்பிய சாகசக்கார மாலுமிகள், கப்பலின் தலைவர்கள் தங்களுடைய ஆபூர்வமான அனுபவங்களை நினைவுக் குறிப்புகளாகவோ, தன் வாழ்க்கை வரலாறுகளாகவோ எழுதி வைத்த வழக்கம் இருந்தது. இந்த வழக்கத்தையே உத்தியாகக் கொண்டு ஐரோப்பாவில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முதற்பாது வரையிலும் நாவல்கள் எழுதப் பட்டன. (Watson 1979:25). ஆங்கில நாவலாசிரியர் ரிச்சர்ட்ஸன் (Richardson) 'பம்லா' (1740) நாவலைக் கடிதங்களின் தொகுப்பாக அமைத்தார். அந்தக் கடிதங்களைப் பதிப்பிக்கும் பதிப்பாசிரியர்களை தம்மை பாவித்துக் கொண்டார். பின் வந்த டிக்கன்ஸ், தாக்கரே முதலான விக்டோரியா கால நாவலாசான்கள் தங்கள் நாவல்களில் கடிதங்களுக்கு முக்கியமான பங்கு தந்தார்கள்.

தாக்கரே தமது 'பெண்டென்னிஸ் சரித்திராம்' நாவலின்

கதாநாய்க்கனே அவருடைய அடுத்த நாவலைப் ('நியூகோம்ஸ்) பதிப்பிக்கும் ஆசிரியனாகப் புனைந்துள்ளார். நியூகோம்ஸ் குடும்பத்தாரின் நினைவுக் குறிப்புகளைப் பதிப்பிப்பவனாக நாவல் அமைந்திருக்கிறது. ("Newcomes : Memories of a Most Respectable Family. Edited by Artjur Pendennis esq.) மாதவையாவும் இதே பாணியில், தமது ஆங்கில நாவல் ஒன்றை(தி.கோ) அமைத்துள்ளார். ("Thillai Govindan, A Posthumous auto biography-Edited by Pamba")

மாதவையாவின் 'தி.கோ' நாவலிலும், தாக்கரேயின் 'தி நியூகோம்ஸ்' நாவலிலும், கதாநாயக்கனோடு தொடர்புடையவர்கள், அவன் விட்டுச் சென்ற நினைவுக் குறிப்புகளை அல்லது கையெழுத்துப் பிரதிகளை முறையாகத் தொகுத்துப் பதிப்பிக்கின்ற ஓர் உத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டது. 'தி நியூகோம்ஸ்' நாவலைப் பதிப்பிக்கும் பென்டென்னிஸ் என்கிற கதாபாத்திரம், தாக்கரேயின் சாயலில் படைக்கப்பட்டதாக விமர்சகர் கூறுவர். (Allen 1960:173). 'தி.கோ'. நாவலைப் பதிப்பிக்கும் 'பம்பா' என்கிற புனைப்பெயருள் மறைந்திருப்பவர் மாதவையா. 'தி.கோ' நாவல், மாதவையாவின் பார்வையிலோ அல்லது 'பம்பா'வின் பார்வையிலோ படைக்கப் பட்டிருந்தாலும் ஒன்றுதான். 'பம்பா' (PAMBA) என்பது, பெருங்குளம் (p) அநந்த நாராயணையர் (A) மகன் மாதவையா (M) பிஏ(B.A) என்ற விரிவின் முதல் ஆங்கில எழுத்துக்களாகும். 'தி.கோ'. நாவலின் கதாநாயகன் கோவிந்தன், பெரிதும் மாதவையாவின் சாயலில்தான் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

குழந்தைகளின் பிழையான கடிதங்கள்:—

கடிதங்களைக் கொண்டு முழு நாவலையே படைப்பது ஒரு முறை. முழு நாவலாக இல்லாவிடினும், மாதவையா, 'மு.மீ' நாவலின் உச்சநிலையைக் கடிதங்களைக் கொண்டே உருவாக்கியுள்ளார்.

கடிதங்களில் குறிப்பாக, அப்போதுதான் மொழியைக்

• ராஜ் கௌதமன்/14:

கற்று எழுதத் தொடங்கும் குழந்தைகள் தங்கள் தந்தையர்க்கு எழுதும் பிழைமிக்க கடிதங்களை அதே வடிவில் நாவலில் 'எதார்த்தத்' திற்காகப் பயன் படுத்தும் பாணி தாக்கரேயிக்கும் மாதவையாவுக்கும் பொதுவானதாக உள்ளது. நியூ கோம்ஸ் நாவலின் கிளெவ் நியூகோம்ஸ் (Clive Newcomes) என்ற பாலகன் தன் தந்தைக்குப் பிழைப்பட எழுதிய கடிதம் அவ்வாரே தரப்பட்டுள்ளது.

"Dearest papa I am very well I hope you are very well.
Mr.Sneed brought me an a post-chaise I like Mr.Sneed
very much. I like Aunt Martha i like Hannah. There are
no ships here i am your affectionate son, Clive Newcome"

(Thackeray:1952:28)

மாதவையாவின் இதே முறையைப் பின்பற்றி, 'ப.ச.'நாவலில் சிறுமி பத்மாவதி எழுதக் கற்கத் தொடங்கிய புதிதில் அவளுடைய அத்தானுக்கு எழுதிய கடிதத்தை அமைத்துள்ளார்.

"யெந்நோட அத்தான், நானு உக்கு நந்னம் ஷ்காறம் பன்றேன். இங்கே, நான் சவிக்கியமாயிருக்கென்றீயும் அத்தயும் சவிக்கியமா யிருக்கெளா யிப்படிக்கு ஒன் அமர்கா பத்மாவதி"

(அ.மா".1978:36-37). மு.மீ. "வலிலும் இப்படி ஒரு கடிதம் உண்டு.

"யெந்நோட அப் பாவுக்குசே வுக்குறேன் னாங்க யெல்லாரும் சௌக்கியமாய் எருக்கரும்....விசேஷமில்லை யிப்படிக்கு உம்முடைய குழந்தை முத்து மீனாட்சி"

(D.ce.1981:24-25).

இந்த ஒப்புமை பற்றிக் கைலாசபதியும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ஆனால் இதனை நிறுபிக்க அவர் காட்டிய சான்று தவறானதாகும். 'ப.ச.' நாவலில் சிறுமி பத்மாவதியின்

கடிதத்திற்கு ஒப்புமையாக, தாக்கரேயின் 'டம்பச்சந்தை' நாவலில் இடம் பெறும் இளம் பெண் ரெபக்கா(Rebecca)தன் கணவனுக்கு வரைந்த கடிதத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார். (கைலாசபதி. (1977:187-88).ஆனால் 'தி நியூகோம்ஸ்' நாவலிலே வரும் பாலகனின் கடிதமே பொருத்தமானது. (இதிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால், க. கைலாசபதி, தாக்கரேயின் 'டம்பச்சந்தை' மாதவையாவின் 'ப.ச' ஆகிய இரண்டு நாவல்களை மட்டுமே ஒப்புமையை நிறுவுவதற்கு எடுத்துக் கொண்டுள்ளார் என்பதுதான்.)

நாவலை முடிக்கின்ற முறை :

நாவலை முடிக்கிற போது, தாக்கரே வாசகர்களை நோக்கி, நாடகம் முடிந்துவிட்டது என்று கூறுவது வழக்கம். 'டம்பச் சந்தை' நாவலை முடிக்கிறபோது,

“இவ்வுலகிலே சந்தோஷமாயிருப்பவர் யார்?

தனது ஆசைகள் நிறைவேறப் பெற்றவர் யார்? பெறினும் திருப்தியடைபவர் யார்? வாருங்கள் குழந்தைகளே! குத்திரப் பாவைகளையும், ஆடலரங்கையும் முடிவிடுவோம் எமது நாடகம் முடிந்துவிட்டது”

(மொழிபெயர்ப்பு; கைலாசபதி.1977:187), என்று கூறியுள்ளார். மாதவையாவும் தமது நாவலை நாடகம் என்றே சொல்லி முடிப்பார்.

“உற்றுப் பார்த்தால் உலகமெல்லாம் எவ்விதம் நோக்கினும் ஒரு பெரிய நாடகமே, அதிகப் பொய்ம்மையின்றி நமது பாகத்தையாடிக் கழிக்க ஆநந்த நடேசர் அருள் புரிவாராக”

என்று மாதவையா 'வி.மா.' நாவல் முடிப்பதற்குச் சந்று முன், 'திரைச் சீலை விமுகிறது'என்ற கடைசி அதிகாரத் தொடக்கத்தில்,

“எவ்விடத்தில் திரைச்சேலையைத் தாக்கினோமோ

அவ்விடத்திலேயே   இப்போதைக்கு   அதனை
இறக்குவோம....."

என்று எழுதுவது தாக்கரேயை நினைவுட்டுகிறது. (A.M. 1909:430). தாக்கரே, நாவல் இறுதியில் பாத்திரங்களின் அன்றைய நிலைமையைத் தொகுத்துரைத்ததைப் போல, மாதவையா, 'ப.ச.' இரண்டாம் பாகத்தோடு முடிக்க என்னி. நாராயணன், பத்மாவதி, கோபாலன், சங்கரன், சாவித்திரி முதலிய முக்கிய தகாபாத்திரங்கள் என்ன முடிவை அன்டந்தார்கள் என்பதைத் தொகுத்துரைத்துள்ளார் மாதவையா. 'வி.மா' நாவலிலும் இதே பண்பைக் காணலாம்.

இதுவரை பார்த்த ஒப்புமைக் கூறுகளைக் கவனிக்கிற போது, மாதவையாவின் இளமைக் காலத்தில் அவர் சிந்தனை மீது தாக்கரே மிகுந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார் என்பது புலப்படும். இதற்கு 'ப.ச.' முதற்பாகம் நல்ல சான்று. ஆனால் பின்னர் மாதவையா தமது தனித் தன்மையையும், ஆஞ்சையையும் இந்துச் சமூக மாற்றத்தின் ஊடாக வளர்த்துக் கொண்டார். இந்தப் பகுதியை முடிப்பதற்கு முன், தாக்கரேயிடம் மாதவையா கொண்ட ஈடுபாடு குறித்துக் க.கைலாசபதி எழுதியதை மேற்கொள்ளக் கிடுவது பொருத்தமானது.

"நோக்கிலும் போக்கிலும் தன்னோடு ஏறத்தாழ ஒத்த கருத்தும் கண்ணோட்டமும் கொண்ட ஆங்கில ஆசிரியரில்;   கலை   நுணுக்கங்களையும்,   தத்திகளையும்   கருத்துான்றிக் கவனிக்தார்.   அவை அவரது கணலையழகில் மேலும் மெருகூட்டின."
(க.கைலாசபதி.1977:187-88).

துணை நூல் பட்டியல்

தமிழ் நால்கள்

டாக்டர்.கைலாசபதி (1977) 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்', சென்னை.

உ.வே.சாமிநாதையர் (1950) 'என் சரித்திரம்', சென்னை கா.சிவத்தம்பி (1978) 'நாவலும் வாழ்க்கையும்' சென்னை சீனி.வேங்கிடசாமி, மயிலை (1962) 'பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கியம் (1800-1900)', சென்னை.

க.நா.சுப்பிரமணியன் (1957) 'முதல் ஐந்து தமிழ் நாவல்கள்' சென்னை.

ஏ.வி.சுப்பிரமணியஜெயர் (1971) 'தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி' சென்னை.

வி.கோ.சூரிய நாராயண சாஸ்திரி (1912) 'மதிவாணன்' சென்னை.

தி.செல்வக் கேசவராய முதலியார் (1945) 'தமிழ் வியாசங்கள்', சென்னை.

இரா.தண்டாயுதம். (1979) 'சமூக நாவல்கள்', சென்னை.

மணியன். இளசை(தொகுப்பு) (1975) 'பாரதி தரிசனம்' சென்னை.

அ.மாதவையா

(1978) 'பத்மாவதி சரித்திரம்', சென்னை.

(1981) 'முத்து மீனாட்சி', சென்னை.

(1913) 'வினாயமார்த்தாண்டம்'. திருவல்லிக்கேணி.

(1916) 'ஆசாரசீர்திருத்தம்' சென்னை.

(1918) 'சித்தார்த்தன்'. சென்னை.

(1924-ஐ) 'குசிகர் குட்டிக் கணக்கள்'

முதல் எட்டு. சென்னை.

(19124-ஐ) 'குசிகர் குட்டிக் கணக்கள் இாண்டாம் எட்டு.

ராஜ் கௌதமன்/ 150

சென்னை.

(1944) 'தில்லை கோவிந்தன்', சென்னை.

(1979) 'சத்தியானந்தன்', சென்னை.

(1976) 'கிளாரிந்தா', சென்னை.

வேதநாயகம் பிள்ளை, (1979) 'பிராதப முதலியார் சரித்திரம், சென்னை.

அங்கில நூல்கள்

Abbe dubois, J.A(1989)'Hindu Manners customs and ceremonies',Delhi.

Allen,Walter (1960)'The English Novel',London.

Antonma,K.Bongard-Levein,G.,and Kotousky,G,

(1979)' A History of India-Book2,Moscow.

Bose, Pramath Nath, (1978) 'A History of Hindu civilizaton during British Rule, Vol. I.

Karashima, Noborn,(1984)'South Indian History and Society',Delhi.

Kettle, Arnold (1974) 'An introduction to the English Novel-Vol. I', London.

Madhaviah, A (1967) 'Satyananda', Bangalore.

Maurice J Quinilan (1985) 'Victorian Prelude:A History of English Manners -1780-1830, London.

Mukherjee,Meenakshi(1985) 'Realism and Reality:The Novel and Society in India, Delhi,

Parthasarathy, Rangaswamy (1978) 'A Hundred years of Hindu', Madras.

Ramamurthy, K.S. (1987)'Rise of Indian Novel in English', New Delhi.

Sarah, Elizabeth (Edr)(1982)'Reassessment of First wave'

Feminism.

Sing, Yogendra, (1973) 'Modanization of Indian tradition', Delhi.

Sper, Percival (1965) 'The Oxford History of Modern India-1740 -1947, Part III', London.

Srinivas, M.N (1962) 'Caste in Modern India and Other Essays', London.

Sundarm, Meenakshi, K (19) 'The Contribution of European Scholars to Tamil', Madras.

Thackery,W.M.

(1951)'The Virginians',London.

(1952)'The Newcomes-vol. I', London.

(1959-A)'History of Pendenni's-Vol. I', London

(1959_B)'History of Pendenni's-vol.II', London.

(1959-C)'The History of Hennery Esmond', London.

(1959-D)'Vanity Fair', London.

Tillotson, Geoffrey (1963) 'Thackery The Noveliest', Strand WC.

Tilltson, Geofery and Hawes,Donald(Edrs)(1968) 'Thackeray- The Critical Heritage', London.

Watson, Geroge (1979) 'The Story of the Novel', London.

Welsh,Alexanda (Edr) (1968) 'Thackeray:A collection of critical Essays', New Jercy.

பத்திரிகைகள்:

தமிழ்:—

பெ.நா.அப்புசாமி(1979) 'கலைமகள்'(மார்ச்), சென்னை.

அ.மாதவையா (1920-21)'தமிழர் நேசன்',4வது தொகுப்பு, சென்னை.

ராஜ் கெளதமன்/ 152

" (1924) 'பஞ்சாமிருகம்', சென்னை.

" (1925) 'பஞ்சாமிருதம்'. சென்னை.

ஆங்கிலம்:

A.Madhaviah (1906) 'The Madras Chirstian College,
Magazine, Madras

" (1907) 'The Madras Chirstian College
Magazine, Madras

V.K.Suriya Narayana Sastri (1898) "

டி. தூந்தூர் 1996

www.padippakam.com

டாக்டர். ராஜ் கெளதமன், தமிழ்நாட்டில் தற்காலி இலக்கிய சீயர்ச்சனம், தமிழ்ப் பண்பாடு, வரலாறு, தலைத் பண்பாடு ஆகியவை தொடர்பாக எழுதி வருபவர். ‘எண்பதுகளில் தமிழ்க் கலாச்சாரம்’ ‘தலைத் பண்பாடு’ ‘தலைத் பார்வையில் தமிழ்ப் பண்பாடு’ ஆகிய இவருடைய நூல்கள் இதற்குச் சான்று. பொதுவரன மரனீடு வீடுதலை முயற்சிகளிலும் சிறப்பாக தலைத் யக்களின் வீடுதலை ஏற்றும் உரிமைப் போராட்டங்களில் ஆர்வமும், ஈடுபாடும் கொண்டு எழுதி வருபவர் ராஜ் கெளதமன். சிறு பத்திரிக்கை முதல் பெரும் பத்திரிக்கை வரை இவருடைய எழுத்துக்கள் பிரச்சிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கார்ல் மார்க்ஸ், பெரியார், டாக்டர் அம்பேத்கார் ஆகிய சமூக வீடுதலைச் சிற்தனையாளர்கள் பால் ஈடுபாடு விகாண்டவர்.

தற்போது புதுச்சேரியில், தாகூர் கலைக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக பணியாற்றி வருகிறார்.